

PIRMDIENA, 2009. GADA 14. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.00)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Pasludinu par atsāktu Eiropas Parlamenta sēdi, kas tika pārtraukta ceturtdien, 2009. gada 16. jūlijā.

2. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Pirms vairāk nekā divām nedēļām es piedalījos ceremonijās Vesterpaltē, lai pieminētu 70. gadadienu kopš Otrā pasaules kara sākuma. Līdz ar Otrā pasaules karu Eiropā uzbangoja terora vilnis, kas paņēma miljoniem dzīvību, un kontinents gandrīz pusgadsimtu bija sadalīts divās daļās. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka arī mūsdienu Eiropu var atkārtoti piemēklēt karš un vardarbība.

Man jāpiemin vēl kāds vardarbības akts, kas notika šajā vasarā. ETA nogalināja divus Spānijas zemessargus dienesta pienākumu pildīšanas laikā.

Diemžēl man jāinformē Parlaments, ka 10. augustā 78 gadu vecumā mūžībā aizgājis bijušais Beļģijas deputāts Ernest Gline kungs. Gline kungs bija Eiropas Parlamenta deputāts no 1968. gada līdz 1994. gadam. Laikposmā no 1979. līdz 1984. gadam viņš bija arī Sociālistu grupas priekšsēdētājs.

Ar nožēlu man jūs jāinformē arī par bijušā Lielbritānijas deputāta sera Christopher Prout aiziešanu mūžībā 12. jūlijā 67 gadu vecumā. Sers Christopher Prout (vēlāk Lord Kingsland) bija Eiropas Parlamenta deputāts no 1979. līdz 1994. gadam. Laikposmā no 1987. līdz 1994. gadam viņš bija arī Eiropas Demokrātu grupas priekšsēdētājs.

Pirms mēs sākam debates, es aicinu jūs ar klusuma brīdi godināt tos, kuri atdevuši savu dzīvību, aizstāvēt Eiropu, un tos, kuri veltījuši savu dzīvi, lai veidotu Eiropu par tādu, kāda tā ir šobrīd.

(Parlamenta sēdes dalībnieki piecēlās kājās un ievēroja minūti ilgu klusuma brīdi)

3. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

4. Politisko grupu sastāvs (sk. protokolu)

5. Komiteju sastāvs (sk. protokolu)

6. Pieprasījums atcelt deputāta imunitāti (sk. protokolu)

7. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

8. Kļūdu labojums (Reglamenta 216. pants) (sk. protokolu)

9. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

10. Mutiskie jautājumi (iesniegšana) (sk. protokolu)

11. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

12. Lūgumraksti (sk. protokolu)

13. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)

14. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

15. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Ir izplatīta darba kārtības projekta galīgā versija, kas tika sagatavota Priekšsēdētāju konferences sanāksmē ceturtdien, 2009. gada 10. septembrī, saskaņā ar Reglamenta 137. pantu.

Pirmdiena un otrdiena

Bez grozījumiem.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es runāšu ļoti īsi.

Es vēlētos atsaukties uz Reglamentu saistībā ar Priekšsēdētāju konferenci, kura, kā jūs, priekšsēdētāja kungs, norādījat, nosaka darba kārtību.

Reglamentā noteikts, ka Priekšsēdētāju konferenci nepārprotami veidojat jūs, kā arī politisko grupu priekšsēdētāji un pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu pārstāvis.

Pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu pārstāvis nav iecelts līdz pat šai dienai. Šajā saistībā pie jums rakstiski vērsušies vairāki pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti, un viņi ļoti vēlas tikties ar jums.

Priekšsēdētāja kungs, būtu labi, ja jūs sasauktu visu pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu sanāksmi, lai saskaņā ar Reglamentu viņi varētu ievēlēt savu pārstāvi Priekšsēdētāju konferencei un Konference varētu pieņemt lēmumus pilnā sastāvā.

Priekšsēdētājs. – Paldies par jūsu komentāru. Šīs sēdes laikā es sazināšos ar jums un pārējiem deputātiem, lai vienotos par vajadzīgajiem pasākumiem.

Trešdiena

Esmu saņēmis priekšlikumu no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas attiecībā uz trešdienu.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Dāmas un kungi! Priekšsēdētāju konference ir nobalsojusi par Komisijas priekšsēdētāja vēlēšanu/iecelšanas iekļaušanu trešdienas darba kārtībā.

Otrdienas pēcpusdienā notiks debates par Komisijas priekšsēdētāja priekšlikumiem. Mēs ierosinām atlikt balsojumu par Komisijas priekšsēdētāja iecelšanu tā vienkāršā iemesla dēļ, ka pēc 22 dienām Īrijā notiks referendums. Šis referendums izšķirs, vai Lisabonas līgums tiks pieņemts vai noraidīts. Šodien publicētā sabiedriskās domas aptauja liecina, ka 62 % Īrijas iedzīvotāju ir gatavi balsot par šo līgumu.

Es uzskatu, ka mums ir jāciena Īrijas iedzīvotāju balsojums, neraugoties uz to, vai mēs esam par vai pret Lisabonas līgumu. Tomēr, mūsaprāt, ir mulķīgi ierosināt balsojumu 21 dienu agrāk un iecelt priekšsēdētāju saskaņā ar Nicas līgumu, ja mēs — vismaz tie, kuri esam par Lisabonas līgumu, — varam iegūt Komisiju un tās priekšsēdētāju, kas iecelts saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Oktobrī mēs uzzināsim, kurš līgums mums būs saistošs. Polijas prezidents ir svinīgi paziņojis, ka pēc Īrijas referenduma parakstīs Lisabonas līgumu.

Čehijas Konstitucionālā tiesa ir solījusi pasteidzināt lēmuma pieņemšanu par divām sūdzībām saistībā ar Lisabonas līgumu, tā kā pagājušajā reizē tā vienprātīgi atzina Lisabonas līgumu par atbilstošu Konstitūcijai.

Tādējādi, līdz ar līguma ratificēšanu Polijā un Īrijā, Čehijas prezidentam vairs nav iespējas pateikt „nē”.

Esmu gandrīz pabeidzis, priekšsēdētāja kungs, bet tas ir ļoti svarīgi. Šajā gadījumā ir runa par Parlamenta identitāti un, ja mēs nevaram atvēlēt divas minūtes, lai to pārdomātu, tad mēs kā Eiropas Parlamenta deputāti neesam izpildījuši savu uzdevumu. Tas ir svarīgs jautājums. Tāpēc es jūs lūdzu nebalsot par vai pret Barroso kungu, bet balsot pēc tam, kad Īrijas iedzīvotāji būs izdarījuši savu izvēli, un atlikt šodienas balsojumu, vajadzības gadījumā balsojot nākamajā mēnesī.

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Cohn-Bendit* kungs runāja par priekšlikumu, ko mūsu grupa ierosināja Priekšsēdētāju konferences sanāksmē pagājušajā nedēļā. Mēs ierosinājām minēto priekšlikumu, jo, mūsaprāt, šis jautājums nav saistīts ne ar Īrijas referendumu, ne ar Prāgas Konstitucionālās tiesas jautājumu, bet gan ar vienota viedokļa trūkumu Padomē, jo tieši Padome ir atbildīga par patlaban valdošajām neskaidrībām. Ir pilnīgi skaidrs, ka tiesiskai kopienai — un Eiropas Savienību par tādu uzskata — jārikojas saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem. Šāds piemērojams tiesību akts ir Nicas līgums. Tādējādi Nicas līgumam nav alternatīvas, un tas ir jāpiemēro gan attiecībā uz Komisijas priekšsēdētāju, gan attiecībā uz visiem komisāriem.

Padome vēlas ievēlēt priekšsēdētāju, pamatojoties uz Nicas līgumu, bet pēc tam rīkoties tā, kā minēja *Cohn-Bendit* kungs, proti, komisāriem piemērot Lisabonas līgumu, kas nozīmētu to, ka Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšanai būtu atšķirīgs juridiskais pamatojums nekā komisāriem, par ko arī pats Komisijas priekšsēdētājs ir izteicis lielu nožēlu. Tāpēc viņš runā par Lisabonas vairākumu, kas viņam ir vajadzīgs, bet kuru viņš neiegūs.

Tas pats par sevi ir apliecinājums Padomes radītajām neskaidrībām, kas nekādi nenāk par labu ne ES, ne pašam Komisijas priekšsēdētājam. Tāpēc mēs uzskatām, ka balsojums ir jāatliek, līdz Padomei izdosies vienoties par to, ko tad tā īsti vēlas. Tādēļ mēs atbalstām šo ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Mēs uzskatām, ka iemesli balsojuma atlikšanai mazliet atšķiras no tiem, kurus izteica *Cohn-Bendit* kungs, tāpēc, pamatojoties uz mūsu grupas minētajiem iemesliem, mēs atbalstām šo priekšlikumu.

Priekšsēdētājs. – Tagad es vēlētos aicināt kādu deputātu uzstāties pret priekšlikumu. Vārdu ir lūdzis *Daul* kungs. Lūdzu, *Daul* kungs.

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā jūs jau zināt, es vienmēr ievēroju man atvēlēto uzstāšanās laiku.

Vispirms gribu teikt, ka nesaprotu *Cohn-Bendit* kungu — tad jau viņam vajadzēja lūgt atlikt Eiropas Parlamenta vēlēšanas līdz brīdim, kad būs pieņemts Lisabonas līgums.

Tā kā šobrīd spēkā ir Nicas līgums, mēs aicinām piemērot šo līgumu, līdz stāties spēkā Lisabonas līgums. Es arī vēlētos lūgt, lai līdz brīdim, kad mums atkal būs iespēja balsot par *Barroso* kungu, mēs pilnībā ievērotu noteikumus. Parlamentam ir jābūt gatavam darboties saskaņā ar Lisabonas līgumu, un tad, *Cohn-Bendit* kungs, mēs varēsim balsot par *Barroso* kungu un Lisabonas līgumu. Pretējā gadījumā mēs nespēsim vienoties. To es vēlējos jums pateikt.

Tā kā mums ir vajadzīga Komisija — un to es pieprasīšu rīt —, es vēlētos lūgt, lai pēc 2. oktobra referendumā mēs izveidotu Komisiju saskaņā ar pašreizējo līgumu, proti, Nicas līgumu. Pienāks laiks, un mēs apspriedīsim Lisabonas līgumu, kad *Cohn-Bendit* kungs būs pārliecinājies *Klaus* kungu to parakstīt, un, tā kā viņš to vēlas darīt, viņš to izdarīs ļoti ātri. Mēs izveidosim Parlamentu saskaņā ar Lisabonas līgumu un pēc tam ievēlēsīm Komisijas priekšsēdētāju saskaņā ar Lisabonas līgumu; ja mēs vēlamies būt konsekventi, tad mums tādiem jābūt no paša sākuma līdz beigām. Mums ir vajadzīga Komisija, kura spēj darboties ekonomikas lejupslīdes laikā; Komisija, kura spēj darboties saskaņā ar Kopenhāgenas nolīgumu. Tomēr, kā jūs zināt, paies ilgs laiks, līdz būs iecelti visi komisāri un Komisija būs darboties spējīga.

Tāpēc mūsu grupas vārdā es aicinu trešdien balsot par Komisijas priekšsēdētāju.

(Aplausi)

(Parlaments noraidīja priekšlikumu)

Ceturtdiena

Bez grozījumiem.

(Darba kārtība tika pieņemta)

SĒDI VADA: G. PITTELLA*Priekšsēdētāja vietnieks***16. Balsošanas laiks****16.1. Parlamentu sadarbības delegāciju skaitliskais sastāvs (balsošana)****16.2. Algirdas Šemeta iecelšana Komisijas locekļa amatā (B7-0037/2009)****16.3. Paweł Samecki iecelšana Komisijas locekļa amatā (B7-0035/2009)****16.4. Karel De Gucht iecelšana Komisijas locekļa amatā (B7-0036/2009)****17. Balsojumu skaidrojumi**

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

– Algirdas Šemeta apstiprināšana Komisijas locekļa amatā (B7-0037/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju, ar kuru Algirdas Šemeta kungs tiek apstiprināts Eiropas Komisijas locekļa amatā. Tomēr man ir jautājums par šī lēmuma juridiskajiem aspektiem. Patiesi, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 215. panta 3. punktu, komisāram atkāpjoties, tikai Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var brīvajā amata vietā iecelt jaunu locekli. Manuprāt, Eiropas Parlamentam šajā gadījumā nav pilnvaru un tā Reglamenta XVII pielikuma 2. punkta 2. daļa, kurā paredzēta aizklāta balsošana, neatbilst Līgumam. Minētais Reglamenta noteikums nepārprotami ir saistošs Eiropas Parlamentam, bet ne pienācīgi ieceltam komisāram. EK līguma 214. panta 2. punkts, kas divainā kārtā norādīts kā šīs rezolūcijas juridiskais pamats, attiecas nevis uz komisāra iecelšanu, ja kāds ir atkāpies no amata, bet uz balsojumu par visas Komisijas locekļu kolēģijas apstiprināšanu. Savādi ir arī tas, ka šī rezolūcija ir pieņemta saskaņā ar Reglamenta 106. panta 4. punktu, kurš attiecas uz visa Komisijas sastāva ievēlēšanu, nevis komisāra aizstāšanu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Šemeta kungu, kuru es gribētu apsveikt ar jauno amatu, un vēlu viņam veiksmi. Tomēr es nevaru neizteikt bažas, kuras jau paudu arī Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā, par viņa ieteikumu, ka daļa no Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānam vajadzīgā finansējuma jāiegūst, samazinot lauksaimniecības nozares tiešajam atbalstam paredzētos līdzekļus. Es ceru, ka tas bija tikai pārpratums un ka šādi pilnīgi nepieņemami pasākumi netiks īstenoti.

– Paweł Samecki apstiprināšana Komisijas locekļa amatā (B7-0035/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju, ar kuru Paweł Samecki kungs tiek apstiprināts Eiropas Komisijas locekļa amatā. Tomēr man ir jautājums par šī lēmuma juridiskajiem aspektiem. Patiesi, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 215. panta 3. punktu, komisāram atkāpjoties, tikai Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var brīvajā amata vietā iecelt jaunu locekli. Manuprāt, Eiropas Parlamentam šajā gadījumā nav nekādu pilnvaru un tā Reglamenta XVII pielikuma 2. punkta 2. daļa, kurā paredzēta aizklāta balsošana, neatbilst Līgumam. Minētais Reglamenta noteikums nepārprotami ir saistošs Eiropas Parlamentam, bet ne pienācīgi ieceltam komisāram. EK līguma 214. panta 2. punkts, kas divainā kārtā norādīts kā šīs rezolūcijas juridiskais pamats, attiecas nevis uz komisāra iecelšanu, ja kāds ir atkāpies no amata, bet uz balsojumu par visas Komisijas locekļu kolēģijas apstiprināšanu. Savādi ir arī tas, ka šī rezolūcija ir pieņemta saskaņā ar Reglamenta 106. panta 4. punktu, kurš attiecas uz visa Komisijas sastāva ievēlēšanu, nevis komisāra aizstāšanu.

– Karel De Gucht apstiprināšana Komisijas locekļa amatā (B7-0036/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju, ar kuru Karel De Gucht kungs tiek apstiprināts Eiropas Komisijas locekļa amatā. Tomēr man ir jautājums par šī lēmuma juridiskajiem aspektiem. Patiesi, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 215. panta 3. punktu, komisāram atkāpjoties, tikai Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var brīvajā amata vietā iecelt jaunu locekli. Manuprāt, Eiropas Parlamentam šajā gadījumā nav nekādu pilnvaru un tā Reglamenta XVII pielikuma

2. punkta 2. daļa, kurā paredzēta aizklāta balsošana, neatbilst Līgumam. Minētais Reglamenta noteikums nepārprotami ir saistošs Eiropas Parlamentam, bet ne pienācīgi ieceltam komisāram. EK līguma 214. panta 2. punkts, kas divainā kārtā norādīts kā šīs rezolūcijas juridiskais pamats, attiecas nevis uz komisāra iecelšanu, ja kāds ir atkāpies no amata, bet uz balsojumu par visas Komisijas locekļu kolēģijas apstiprināšanu. Savādi ir arī tas, ka šī rezolūcija ir pieņemta saskaņā ar Reglamenta 106. panta 4. punktu, kurš attiecas uz visa Komisijas sastāva ievēlēšanu, nevis komisāra aizstāšanu.

18. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

19. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Tagad mēs turpināsim debates, uzstājoties ne ilgāk kā vienu minūti. Debatēm pieteikušies ļoti daudz runātāji. Tas apliecina lielo vēlmi piedalīties, kas dara godu Parlamentam. Tomēr es nevarēšu dot vārdu visiem, kuri vēlas uzstāties, jo 100 runas varētu aizņemt pusotru stundu, bet mums ir atvēlētas tikai 30 minūtes.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Tā kā šī ir mana pirmā uzstāšanās Parlamentā, es vēlētos sākt runu savā dzimtajā valodā. Kā jūs zināt, Īrijā pašlaik notiek kampaņa par Lisabonas līgumu, un mēs ceram 2. oktobrī sagaidīt pozitīvu rezultātu. Šoreiz liela nozīme ir garantijām, ko Eiropas Savienība ir sniegusi Īrijas valdībai attiecībā uz nodokļiem, abortu jautājumu un aizsardzību. Lisabonas līgumā paredzētas jaunas iespējas sportam, kas iepriekšējā reizē netika pieminēts, un arī tas ir ļoti svarīgi.

Tā kā es visu mūžu esmu bijis saistīts ar sportu gan kā sportists, gan darbodamies administrācijā, es uzskatu, ka ar Lisabonas līgumu Eiropas Savienībā paveras iespēja piešķirt lielāku nozīmi sportam un to atbalstīt gan vietējā, gan starptautiskā līmenī, un tas uzrunāja arī sporta cienītājus Īrijā. Šī iemesla dēļ un tāpēc, ka sports acīmredzami uzlabo veselību un sniedz labumu sociālajā un fiziskajā jomā, ir svarīgi, lai pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā tiktu nodrošināts ievērojams finansējums ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka, ņemot vērā strukturālās problēmas, Rumānijas lauksaimniecības nozarē ir zināmas atšķirības salīdzinājumā ar citām dalībvalstīm. Man jāuzsver, ka Eiropas Savienībai vajadzētu izmantot tās rīcībā esošos politiskos un ekonomiskos līdzekļus, lai pievērstu lielāku uzmanību tam, kā tiek pārvaldīti finanšu līdzekļi, kuri piešķirti to dalībvalstu lauksaimniecībai, kas pievienojās vēlāk.

Es vēlos pateikt, ka atbalsts ilgtspējīgai lauksaimniecības nozarei, paredzot atbilstīgu budžetu arī pēc 2013. gada, atrisinātu šo problēmu un sniegtu lauksaimniekiem perspektīvas vidējā un ilgstošā laikposmā, kā arī pietiekamus līdzekļus, lai Rumānijas lauksaimniecība atbilstu Eiropas standartiem un radītu iespēju Eiropai būt vienotai.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Dāmas un kungi! Ungārija un Ungārijas mazākumtautības pastāvīgi uzsver mazākumtautību jautājumu. Runājot puspatiesību un dažkārt pat melojot, tās cenšas manipulēt ar Eiropas sabiedrības viedokli, lai to nosvērtu savā labā. Kāda ir patiesība?

Pēdējo astoņdesmit gadu laikā Ungārijā visas mazākumtautības ir nonākušas uz iznīcības robežas, bet Eiropa to vēroja klusējot. Slovaku minoritāte arī ir samazinājusies no 300 000 cilvēkiem līdz 10 000. Ungāru minoritāšu lielums apkārtējās valstīs, tostarp Slovākijā, nav mainījies.

Pēdējo divu gadu laikā Ungārijā ir nogalināti seši romu tautības iedzīvotāji, un daudzi ir nopietni ievainoti. Pastāv bailes no uzbrukumiem ebrejiem, palielinās arī citas ekstrēmisma izpausmes, un tās jau ir pārsniegušas Ungārijas robežas. Ungārija nespēj pienācīgi novērst šo agresiju, un tās izpausmes ir nosodāmas. Eiropas iestādēm ir jābūt bargākām savā attieksmē pret šādām ekstrēmisma izpausmēm.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Apvērsums, kas notika Hondurasā 28. jūnijā, bija smags pārkāpums pret Hondurasas iedzīvotāju politisko uzskatu paušanas brīvību un demokrātiskajām pamattiesībām.

Kopš tā laika *de facto* valdība ir veikusi represīvus pasākumus pret sabiedrības pamatslāņu kustību, kas rīkoja demonstrācijas ielās, un ir ieviesusi stingru režīmu, pārtraucot plašsaziņas līdzekļu darbību un ierobežojot brīvības; tiek īstenota pret apvērsumu organizētās pretošanās kustības dalībnieku vajāšana un nelikumīga apcietināšana, kustības dalībnieki pazūd bez vēsts un pat tiek nogalināti.

Mums bija iespēja to redzēt savām acīm, kad Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas delegācija nesen viesojās Hondurasā un Nikaragvā, kur mēs tikāmies ar valsts likumīgo prezidentu *Manuel Zelaya*. Eiropas iestāžu reakcija uz šiem notikumiem ir, maigi izsakoties, neskaidra. Kamēr daži nepieļaujami klusē, citi vērsas pie abām iesaistītajām pusēm ar lūgumu darīt visu, kas ir to spēkos, lai pēc iespējas ātrāk panāktu politisko risinājumu, izturoties tā, it kā šī situācija nebūtu atšķirīga no citām, neņemot vērā, kuri ir vainīgie, un it kā nebūtu likumīgi ievēlēta prezidenta, no vienas puses, un nelikumīgas valdības, no otras puses, kura, pretlikumīgi pārņemot varu, apcietinājusi prezidentu un izraidījusi to no valsts.

Elementāra cieņa pret demokrātiju prasa, lai Eiropas iestādes stingri nosodītu apvērsumu un veiktu starptautiskus pasākumus nolūkā palielināt spiedienu uz nelikumīgi varu pārņēmušo valdību un izolētu to. Eiropas iestādes arī nedrīkst atzīt vai atbalstīt jebkādas vēlēšanas, pirms valstī tiek atjaunota demokrātiskā likumība.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Kā jaunais Parlamenta deputāts es uzskatu, ka viena no galvenajām Velsas un citu Apvienotās Karalistes lauksaimnieku problēmām ir ierosinātā aitū elektroniskā identifikācija, kas stāsies spēkā 2010. gada 1. janvārī. Patiesībā paredzētās skenēšanas ierīces nav precīzas. Cik es saprotu, to precizitāte ir 79 %, kas radīs lielas problēmas zemniekiem visā Apvienotajā Karalistē.

Es aicinu Komisiju pārdomāt šo politiku un ieviest to pēc brīvprātības principa. Es baidos, ka daudzus lauksaimniekus sodīs neprecīzo ierīču dēļ un tiks samazināti viņu vienotie platību maksājumi. Sliktākajā gadījumā tos var samazināt par 100 %. Piešķirtās koncesijas palīdz, tomēr ar tām nepietiek.

Manuprāt, pārsteidzoši ir tas, ka Komisija vēlas ieviest elektronisko identifikāciju (EI) ar ierīcēm, kuras pieļauj tik lielu kļūdu. Saprātīgāk būtu ieviest EI tikai pēc brīvprātības principa, sākot no nākamā gada janvāra. Es aicinu Parlamenta deputātus atbalstīt mani šajā jautājumā, kas ir ļoti svarīgs lauksaimniecības nozarei visā Eiropā.

Krisztina Morvai (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos aicināt Parlamentu nekavējoties veikt efektīvus pasākumus, lai glābtu mazās saimniecības un ģimenes saimniecības jaunajās dalībvalstīs, jo īpaši austrumu un centrālajā Eiropā, un arī manā valstī — Ungārijā.

Kas noticis ar šiem lauksaimniekiem? Pēc pievienošanās Eiropas Savienībai mums bija „jāpiedāvā”, ja tā var teikt, 100 % no sava tirgus, pretī saņemot 25 % subsīdiju. Tas ir ne tikai negodīgi un netaisnīgi, bet arī nelikumīgi — tas ir nepārprotams Romas līguma pārkāpums. Tagad, kad šie lauksaimnieki cenšas konkurēt, ņemot vērā šos netaisnīgos un nelikumīgos nosacījumus, viņi ir spiesti ņemt aizņēmumus — lielus aizņēmumus —, lai saglabātu konkurētspēju. Tagad viņi ir bankrotējuši un spiesti pārdot savas zemes, ņemot vērā kolonizācijas apstākļus, kad mums ir jāpiedāvā sava zeme valstīm, kurām ir 10 reizu lielāks IKP nekā mums. Es aicinu nekavējoties pārskatīt Kopenhāgenas nolīgumu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Es, tāpat kā citi deputāti, vēlētos izvirzīt jautājumu saistībā ar lauksaimniecības nozari. Tomēr manu uzmanību jo īpaši piesaistīja kāds laikraksts *The Wall Street Journal* nesen publicētais raksts, tāpēc es uzskatu, ka mans goda pienākums ir iepazīstināt Parlamentu ar šo rakstu un iesniegt minētā raksta autoru prasības.

Raksta virsraksts, kurš, manuprāt, saprotami izsaka tā būtību, bija „*Barosso kungs, nojauciet mazās uzņēmējdarbības mūrus*” („*Mr Barroso, Take Down Small Business Walls*”). Šis raksts nav nekas cits kā aicinājums jaunajai Eiropas Komisijai savas darbības centrā izvirzīt atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuri krīzes laikā ir ļoti neaizsargāti, un nepieļaut nekādus kompromisus, īstenojot 2008. gada Mazās uzņēmējdarbības aktu. Eiropas Parlamenta pienākums ir nodrošināt šo pasākumu pienācīgu un efektīvu īstenošanu, jo to gaida vairāk nekā 20 miljoni mazo un vidējo uzņēmumu visā Eiropas Savienībā.

Evgeni Kirilov (S&D). – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Augusta sākumā Maķedonijas Republikā norisinājās ārkārtīgi dramatisks notikums, kas satrieca Bulgārijas sabiedrību. Maķedonijas iedzīvotāja, 23 gadus vecā *Spaska Mitrova*, kura ir jaunā māmiņa, kas baro bērnu ar krūti, tika piespiedu kārtā aizvesta uz policijas iecirkni un vēlāk pārvesta uz bēdīgi slaveno *Idrizovo* cietumu, atņemot viņai bērnu. Policija vilka viņu aiz matiem no ēkas augšstāva līdz pat pirmajam stāvam, jo viņa negribēja šķirties no sava bērna. Viņai piespieda trīs mēnešu ieslodzījumu, jo viņa nespēja nodrošināt savam bijušajam dzīvesbiedram gultu viņu kopējā bērna guļamistabā. Sekas jūs varat iedomāties. Šī gada sākumā *Mitrova* kundzei tika arī piešķirta Bulgārijas pilsonība. Šķiet, tas bija galvenais iemesls šādai necilvēcīgai rīcībai, un viņas gadījums tāds nav vienīgais.

Pirms diviem gadiem es lūdzu pašreizējo Maķedonijas ārlietu ministru paskaidrot, kāpēc pret tiem Maķedonijas pilsoņiem, kuri pieņem Bulgārijas pilsonību, tiek izrādīts tik liels naidis —, uz to viņš atbildēja, ka tās esot pagātnes paliekas. Tā kā visi Bulgārijas prezidenta un valdības centieni ir beigušies nesekmīgi, es aicinu komisāru *Olli Rehn* personīgi iepazīties ar šo acīmredzami netaisnīgo gadījumu valstī, kura vēlas sākt pievienošanās sarunas.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Itālija vēlas būvēt piekrastes gāzes termināli pie Slovēnijas robežas, neapspriežoties ar Slovēniju. Tomēr Eiropas Savienības pamatā ir savstarpēja uzticība un labas kaimiņattiecības. Videi kaitīgu enerģijas avotu izmantošana prasa īpašu vides aizsardzību, bet būtībā tas prasa elementāru godīgumu.

Cenšoties noslēpt no Slovēnijas savas rīcības kaitīgo ietekmi uz vidi aiz robežas, Itālija kaitē visām iesaistītajām pusēm, arī sev, bet galvenokārt visiem cilvēkiem, kuri dzīvo strīdīgā objekta tuvumā. Slovēnijas sabiedrība un valdība stingri iebilst pret šo termināli.

Melošana plašsaziņas līdzekļiem varētu būt *Berlusconi* kunga politiskās izdzīvošanas līdzeklis Itālijā. Tomēr Eiropas Savienībā nav un nedrīkst būt pieļaujams, ka kāds šādi rīkotos apzināti. Tas ir nepieņemami.

Tas ir rupjš Eiropas Savienības principu pārkāpums, un Itālija manipulē ar kaitējumu cilvēka dzīvībai un videi. Tā izmanto krāpšanu starptautiskā līmenī, lai censtos uzbūvēt piekrastes termināli *Žavlje (Aquilina)* Triestes līcī, kas jau tāpat ir ārkārtīgi šaurs. Tādējādi tiek degradēta vide, iznīcinātas izredzes sabiedrības līdzāspastāvēšanai pierobežā un rādīts ļoti slikts piemērs nākamajām dalībvalstīm.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Tas, kas norisinās bijušajā Vācijas apavu fabrikā, kura atrodas *Rhode, Santa Maria da Feira* un kuras nosaukums tagad ir *Sociedade Luso-Alemc de Calçado*, ir ļoti satraucoši.

Uzņēmumā kādreiz bija nodarbināti apmēram 3000 strādnieku, bet saistībā ar problēmām Vācijā tika likvidētas darbavietas, un tagad uzņēmumā strādā apmēram 1000 strādnieku. Lielākoties tās ir sievietes, vairumam no kurām ir samazinātas algas un saīsināts darba laiks. Patlaban ir bažas, ka pēc vēlēšanām Portugālē uzņēmumu var slēgt.

Bezdarbs šajā pašvaldībā turpina pieaugt, un tagad tas skar tūkstošiem strādnieku, galvenokārt tos, kas nodarbināti apavu ražošanas un korķa apstrādes nozarēs. Ņemot to vērā, mēs aicinām veikt īpašus ārkārtas pasākumus, lai novērstu vēl kādus nopietnus triecienus ražošanai un nodarbinātībai šajā reģionā, kuram bezdarbs ir nodarījis ļoti lielu kaitējumu.

Nicole Sinclair (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, man nav pieņemams tas, ka Parlaments vai kāda cita Eiropas iestāde izstrādā likumus Apvienotajai Karalistei.

Mani vēlētaļi lūdza jums pateikt, ka viņi nevēlas, lai 45 miljoni sterliņu mārciņu ik dienas tiktu tērēti Eiropas Savienībai. Mēs vēlamies, lai šo naudu tērētu Apvienotajā Karalistē mūsu skolām, slimnīcām un mūsu infrastruktūrai, nevis izšķiestu korupcijā, to ieguldot jūsu kontos, kurus revidēs vismaz 14 gadus.

Mani vēlētaļi lūdza pateikt Komisijai, lai tā atgriežas savos birokrātu kabinetos un sagatavojas, ka Apvienotā Karaliste izstāsies no šī korumpētā un neveiksmei nolemtā jucekļa, kāda ir Eiropas Savienība.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Parlaments nesen bija vienots, saskaroties ar pasaules mēroga terorisma draudiem. Manā vēlēšanu apgabalā Ziemeļīrijā mums ir pazīstamas terorisma radītās sāpes. Jā, mēs esam liecinieki pēdējo gadu pārmaiņu procesiem Ziemeļīrijā, tomēr joprojām atrodas tādi, kuri vēlas izraisīt asinsizliešanu.

Pagājušajā nedēļā jaunākais notikums virknē starpgadījumu bija Dienvidarmā atrastā 600 mārciņu smagā bumba, kuru tur bija izvietojusi republikāņu disidenti. Ja tā nebūtu atrasta, tā būtu paņēmusi daudzas dzīvības. Mēs neesam aizmirsuši pagātnes un terorisma upurus Ziemeļīrijā, tāpēc es vēlos lūgt Parlamentu atbalstīt kampaņu par kompensācijas piedzīšanu no Lībijas. Lībija piegādāja ieročus IRA. Šie ieroči paņēma daudzas dzīvības un izpostīja daudzas dzīves. Par to Lībijai ir jāatbild.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Sākot jaunu pilnvaru termiņu, mums jāpatur prātā, ka visi kopā esam atbildīgi par Eiropas mierīgu attīstību, lai nodrošinātu mūsu iedzīvotājiem miermīlīgu dzīvi un labklājību. Mums arī jāparāda saviem iedzīvotājiem, ka mēs te esam viņu dēļ, lai viņiem kalpotu.

Mums tas vienmēr jāpatur prātā, pat tad, ja problēmas radušās divu mūsu ģimenes locekļu starpā. Eiropā jautājumus risina, veidojot pienācīgu partnerības dialogu, kura mērķis ir saprātīgs risinājums, nevis ignorējot otru pusi un nepastarpināti iesniedzot jautājumus Eiropas iestādēm, kā tas ir šajā gadījumā.

Pastāvīgs racionāls savstarpējs dialogs arī ir veids, kā liegt izdzīvošanas līdzekļus ekstrēmistiem robežas abās pusēs, tādējādi iznīcinot jau saknē vai stingri ierobežojot iespējami bīstamos pasākumus, kādus tie varētu veikt nākotnē.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Cīņai pret rasismu ir paredzēta stingra Eiropas politika, tomēr nepilnas nedēļas laikā Vācijas un Lielbritānijas politiķi ir iesaistījušies Rumānijas strādnieku apmelošanā — vai nu nezināšanas dēļ, vai arī tāpēc, ka vēlas iegūt sabiedrības simpātijas un vēlēšanu balsis. Tādi apkaunojuši paziņojumi, piemēram, „*rumānis tev iedurs dunci mugurā, ka nebūs ko redzēt*”, kas izskanēja kādā publiskā sanāksmē Apvienotajā Karalistē, vai kāda Vācijas politiķa izteikumi par to, ka rumāņi nespēj ierasties darbā laikus un nezina, kas tiem jādara, ir ārkārtīgi satraucoši. Mēs izstrādājam Eiropas politiku rasisma apkarošanai. Tas ir mūsu kopējais mērķis. Tomēr, ko darīt, ja šādus paziņojumus izsaka Eiropas Savienības lielāko dalībvalstu politiķi?

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Pagājušajā nedēļā trīs Basku tunzivju zvejas kuģus no Bermeo atkal apdraudēja Somālijas pirāti. Mūs satrauc atkārtotie uzbrukumi zvejas kuģiem šajā reģionā un tas, ka zvejnieki jūtas nedroši un ka Spānijas valdība nerīkojas, lai novērstu šo problēmu. Zvejnieki saka, ka musonu sezonas laikā pirātu uzbrukumi varētu pastiprināties.

Tādējādi, kamēr nav par vēlu, es vēlos informēt Parlamentu, ka šiem zvejas kuģiem steidzami vajadzīgs bruņots militārs eskorts. Dažas Eiropas valstis, piemēram, Francija un Itālija, to jau sekmīgi izmanto.

Tāpēc Komisijai vajadzētu ieteikt visām dalībvalstīm nekavējoties veikt līdzīgus efektīvus pasākumus. Mums steidzami jāpaplašina aizsardzības kritēriji, kuri ieviesti attiecībā uz tirdzniecības jūras ceļiem, kas ved uz zvejas zonām.

Parlamentam jārisina problēma, kuru tas ietvēris pagājušā gada 23. oktobra rezolūcijā par pirātismu jūrā.

Noslēgumā es vēlētos atkārtoti uzsvērt mūsu pārliecību, ka Eiropai vajadzīga kopēja ārpolitika un drošības politika, kas padara Eiropas iestāžu darbu efektīvāku un uzticamāku, reaģējot uz šāda veida krīzēm.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Vācijas vienību, kuras kopā ar ASV, ES un NATO vienībām veido daļu no Afganistānu okupētajā karaspēka, nāvējošie uzbrukumi Kunduzas reģionā 2009. gada 4. septembrī izvērtās slaktiņā, kura laikā bojā gāja 135 civiliedzīvotāji un daudzi, tostarp bērni, tika ievainoti, un tas ir kara noziegums pret afgāņu tautu.

Protams, šie uzbrukumi nebija vērsti pret talibiem, bet gan pret 500 civiliedzīvotājiem. Ikdienas asinspirts, varmācīgu un korumpētu vēlēšanu rīkošana, lai ieceltu afgāņu okupācijas marionetes, afgāņu tautas nabadzība un posts liecina, cik katastrofālas sekas vietējiem iedzīvotājiem rada ASV, ES un NATO karaspēka imperiālistiskie uzbrukumi, kas šajā okupētajā teritorijā un virknē citu valstu notiek, aizbildinoties ar terorisma apkarošanu.

Gan paziņojumiem, kurus izteicis jaunais NATO ģenerālsekretārs *Anders Fogh Rasmussen*, gan Eiropas Savienības ārlietu ministri, ir tikai viens mērķis — turpināt pret tautu vērstu intervenci Afganistānā. Visām tautām un visām Eiropas Savienības dalībvalstīm ir jāpieprasa un jāuzstāj, lai bruņotās vienības atkāptos un atgrieztos savās valstīs.

Gerard Batten (EFD). - Priekšsēdētāja kungs! Īrijā 2. oktobrī notiks referendums par Lisabonas līgumu. Lisabonas līgums ir gandrīz identisks Eiropas Konstitūcijai, kuru pilnībā noraidīja Francija un Nīderlande. Īrija reiz jau noraidīja Lisabonas līgumu, bet atbilde „nē” vienmēr ir bijusi nepareizā atbilde, vismaz attiecībā uz Eiropas Savienību, ja runa ir par turpmāku politisko integrāciju. Tāpēc Īri ir spiesti rīkot jaunu referendumu, lai sniegtu vienīgo atbildi, kura ir pieņemama Eiropas Savienībai — atbildi „jā”.

Eiropas Savienība iznīcina demokrātiju savās dalībvalstīs. ES ir dibināta uz faktu sagrozīšanu, krāpšanu un meliem. Lielbritānijas nozēlojamā valdība un politiķi ir nolieguši referendumu tieši tāpēc, ka viņi ļoti labi apzinās, ka iznākums būtu pārliecinošs „nē”. Lai kāds būtu Īrijas referenduma iznākums, kādu dienu Lielbritānija izstāsies no Eiropas Savienības un atjaunos savu valstisko neatkarību. Es lepojos, ka varu izmantot savas pilnvaras, lai īstenotu kampaņu par Lielbritānijas beznosacījumu izstāšanos no Eiropas Savienības.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Batten* kungs. Es jums atvēlēju papildu 14 sekundes, lai arī jūs pateicāt kaut ko pavisam neadekvātu, proti, ka Lisabonas līgums ir tas pats, kas Konstitūcija.

George Becali (NI). – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Šodien es vēlos runāt par Eiropas projektu „Jaunatnes balss” (*Voices of Youth*), jo man ir tas gods būt par šī projekta aizbildni. Projektā piedalās jaunieši no visām

dalībvalstīm, un tā mērķis ir noteikt un piedāvāt risinājumus sociālajām problēmām, ar kurām nākas saskarties jaunatnei. Es lūdzu ne tikai jūs, priekšsēdētāja kungs, bet arī Eiropas Komisijas priekšsēdētāju nodrošināt, lai mēs pievērstu lielāku uzmanību jauniešu ierosinātajiem priekšlikumiem. Šajos grūtajos laikos tieši mūsu pienākums ir nodrošināt Eiropai un galvenokārt jauniešiem reālas iespējas. Manai paaudzei ir laimējies piedalīties apvienotas Eiropas veidošanā. Jaunatnei ir tiesības pārstāvēt mūsdienu Eiropu un galvenokārt rītdienas Eiropu, lai veidotu to atbilstoši savam redzējumam. Paldies, un lai Dievs mums palīdz.

Priekšsēdētājs. – Paldies, un pateicos jums arī par to, ka izteicāties īsi.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Kreiso un labējo ekstrēmā ideoloģija, kura atspoguļo divas 20. gadsimta diktatūras, atgriežas, lai vajātu Eiropas Savienību arī 21. gadsimtā. Varu minēt piemēru par ES pilsoni, kuram ir liegts ceļot uz citu valsti. Tika ierobežota šīs personas pārvietošanās brīvība. Valsts var apcietināt 15 iedzīvotājus, apvainot tos nodevībā un liegt pamest valsti tāpēc, ka viņi gatavojās forumā apspriest mazākumtautību jautājumu ar līdzīgi domājošiem tautiešiem — Ungārijas parlamenta deputātiem no Karpatu baseina. Šajā valstī cilvēki tiek sodīti par to, ka nespēj pietiekami labi runāt oficiālajā valodā slimnīcās, policijā, veco ļaužu pansionātos un dzemdību namos. Eiropas Savienībā šādi izturas ne tikai pret imigrantiem, bet arī pret cilvēkiem, kuru senči dzīvojuši šajā teritorijā jau tūkstošiem gadu, lai arī jaunā valsts pastāv tikai 17 gadus. Tāpēc ir svarīgi Eiropas Savienībā ieviest vienotu tiesisko sistēmu mazākumtautību aizsardzības jomā, kas būtu saistoša visām dalībvalstīm.

Arlene McCarthy (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos informēt Parlamentu, ka pagājušajā nedēļā AK tieslietu ministrs atvainojās *Michael Shields* kungam, kurš ir arī mans vēlētais, un atbrīvoja viņu no cietuma, kurā *Michael Shields* bija pavadījis četrus ar pusi gadus par noziegumu, kuru viņš nebija izdarījis.

Michael Shields saņēma atvainošanos, kas bija pamatota uz pierādījumiem par to, ka saistībā ar šo noziegumu viņš gan no morāles, gan praktiskā viedokļa ir bijis nevainīgs. Viņu 2005. gadā apcietināja, apsūdzēja un nepilnu astoņu nedēļu laikā notiesāja par nežēlīgu uzbrukumu bulgāru viesmīlim *Martin Georgiev*, neraugoties uz tiesas ekspertīžu pierādījumu trūkumu, nepilnībām identifikācijas procesā un to, ka savu vainu uzbrukuma izdarīšanā atzina cits vīrietis — *Graham Sankey*.

Šodien es vēlos pateikties priekšsēdētājiem *Borrell* kungam un *Pöttering* kungam un Parlamenta Lūgumrakstu komitejai par atbalstu kampaņai saistībā ar taisnīguma panākšanu *Michael Shields* lietā. Bet tās vēl nav procesa beigas, un es lūdzu priekšsēdētāju un Lūgumrakstu komiteju turpināt atbalstīt taisnīguma kampaņu *Michael Shields* lietā un nekavējoties iejaukties Bulgārijas varas iestāžu darbībā, lai pārskatītu pierādījumu kopumu. Tas ir ļoti svarīgi, ja mēs vēlamies, lai mūsu iedzīvotāji uzticētos un paļautos uz Eiropas policijas un tiesu iestāžu sadarbību.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Bankām ir vajadzīga uzraudzība. Tāda ir Eiropas Padomes un Eiropas Komisijas nostāja. Februārī publicētais Eiropas Komisijas pētījums par patērētāju aizsardzību atklāja vairākas negatīvas tendences banku jomā. Es kā ievēlētā Igaunijas pārstāve vēlos sniegt dažus piemērus no Igaunijas saistībā ar divām Zviedrijas bankām, kuras darbojas Igaunijā. Problēma ir tāda, ka šīs bankas pret Igaunijas patērētājiem attiecas citādi nekā pret patērētājiem savā valstī. Banku pakalpojumu maksa un procentu likmes attiecībā uz Igaunijas patērētājiem ir ievērojami augstākas. Piemēram, procentu likmes Zviedrijā ir 0,21 %, bet Igaunijā 12,2 %, kas ir 600 reizes vairāk.

Par attaisnojumu šādai nevienlīdzīgai attieksmei tiek izmantota finanšu krīze, un tas ir pretrunā Eiropas Savienības vērtībām. Es vēlos pajautāt Zviedrijai, kura patlaban ir Eiropas Savienības prezidējošā valsts, ko tā var teikt šajā saistībā un cik ilgi Igaunijā turpināsies šāda situācija ar zviedru bankām.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Kā es teicu, mums ir vajadzīga demokrātiska revolūcija, un tagad mēs — visi tie, kas brīvprātīgi neiestājamies kādā no Parlamenta grupām —, atrodamies neaizsargātā situācijā.

Es vēlos aicināt Prezidiju rast labvēlīgu risinājumu attiecībā uz koordinatoru jautājumu. Šajā ziņā mēs tiekam diskriminēti, jo mēs nedrīkstam piedalīties koordinatoru sanāksmēs dažādās komitejās un pienācīgi aktīvi darboties. Es priecātos, ja man izdotos novērst situāciju, kad prasības iesniegšana Eiropas Kopienu Tiesā — līdzīgi kā diskriminācijas lietā 2001. gadā — beidzas ar konstatāciju, ka visi līdz šim pieņemtie koordinatoru lēmumi ir nelikumīgi. Tas ne tikai ļoti kaitētu Parlamentam, bet tas nav vajadzīgs arī raugoties no politiskā viedokļa.

Tāpēc es aicinu Prezidiju steidzami veikt atbilstīgus pasākumus, lai pārtrauktu diskriminēt pie politiskajām grupām nepiederošos deputātus un atgrieztos pie pēdējo desmit gadu godīgajām darba metodēm.

Carlos Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Šajā vasarā teroristu grupējums *ETA* Spānijā noslepkavoja trīs cilvēkus, kuri aizstāvēja likumu un brīvību, — valsts policijas darbinieku un divus zemessargus. Es vēlos paust mūsu solidaritāti, atbalstu un līdzjūtību viņu ģimenēm.

ETA ir krimināls grupējums, kuram nav vietas Eiropā, jo Eiropas Savienībā nav vietas radikālismam, totalitārismam vai teroristu īstenotām slepkavībām.

Tāpēc Eiropas Parlamentam un visām Eiropas iestādēm jāturpina nosodīt *ETA* teroristus un strādāt, lai likvidētu un izskaustu no mūsu kontinenta *ETA* un citu teroristu uzbrukumu sērgu.

Tādējādi savā pirmajā runā šī pilnvaru termiņa pirmajā plenārsēdē es vēlos pieminēt un godināt visus *ETA* terorisma upurus, kā arī Parlamentā nosodīt *ETA* teroristisko organizāciju un aicināt, lai mēs kā eiropieši darbotos kopā, izmantojot mūsu rīcībā esošos tiesiskos līdzekļus, uz visiem laikiem izkvēpinātu *ETA* un tās atbalstītājus no Basku zemes, Spānijas un Eiropas.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es personiski domāju, ka ir pienācis laiks mainīt mūsu pieeju enerģētikas problēmām, proti, pakāpeniski pārlīgt uzsvaru no „energoapgādes drošības” — kas ir centieni nosargāt pašreizējo energoapgādi no nepastāvīgiem piegādātājiem — uz „drošu energoapgādi”, kas nozīmē to enerģijas avotu pilnīgu izmantošanu, kurus stingri uzrauga ES.

Protams, tas vienlaikus prasīs paralēli darboties abos virzienos, līdz svaru kausi pārsvērsies par labu pēdējam, jo, ja Eiropa patiesi vēlas kļūt par uzticamu starptautisku dalībnieku, tai vispirms ir jāpanāk kontrole pār tās energoapgādi. Pretējā gadījumā mēs arī turpmāk paliksim atsevišķu valstu kopums, kas darbojas katra savās interesēs un tādējādi ir neaizsargātas pret nežēlīgo ārējo piegādātāju taktiku „skaldi un valdi”.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Pirms sešiem mēnešiem pasauli satricināja Izraēlas pastrādātās slepkavības un grautiņi Gazā. Tagad žurnālisti ir prom, bet ekonomiskā blokāde turpinās. Caur pārbaudes punktiem pie šiem cilvēkiem nonāk mazāk nekā viena ceturtdaļa vajadzīgo materiālu un iztikas līdzekļu — kopumā ne vairāk par 18 vienībām. Nekas nav paredzēts atjaunošanai un uzņēmējdarbībai, nav nekā, kas radītu darba vietas vai dotu kādas cerības. Patiesībā Izraēla tur pusotru miljonu iedzīvotāju tādā kā cietumā, kuru apjož mūri un apsargā bruņota apsardze.

Priekšsēdētāja kungs, es jūs lūdzu informēt priekšsēdētāju, ka viņam pēc iespējas drīzāk vajadzētu apmeklēt Gazu, lai viņš pats novērtētu situāciju. Ja viņš uzskata, ka šāda kolektīva sodīšana nav pieļaujama, viņam ir atklāti jāiestājas par tiem, kas ir upuru lomā.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ekonomikas krīze ir smagi skārusi arī lauksaimniecisko ražošanu. Jo īpaši tas attiecas uz piensaimniecības nozari, kuras situācija pēdējo 20 mēnešu laikā ir ārkārtīgi pasliktinājusies. Ņemot vērā, ka cenas nesasniedz 0,21 eiro, zemniekiem jāpārdod piens par cenu, kas ir zemāka par pašizmaksu. Daudzu ģimenes saimniecību izdzīvošana Eiropas Savienībā ir nopietni apdraudēta, un patlaban daudzas no tām var izdzīvot, palaujoties tikai uz saviem personiskajiem ietaupījumiem; šāda situācija noteikti neveicina ilgtspēju.

Komisijas aprēķini liecina par piena un piena produktu cenu dramatisku kritumu. Ir ļoti svarīgi sniegt atbalstu piensaimniecībai, lai novērstu lauksaimniecības sabrukumu. Cenai jāatbilst kvalitātei, bet, šķiet, ka šis princips uz lauksaimniecības nozari vairs netiek attiecināts. Šobrīd ražotāja cenai nav nekādas saistības ar patēriņa cenu.

Ģimenes saimniecībām nekavējoties vajadzīgi tirgus atbalsta pasākumi. Runa ir par Eiropas pārtikas piegādes drošības garantēšanu. Pats galvenais, mēs nedrīkstam aizmirst, ka simtiem tūkstošu darba vietu Eiropā ir atkarīgas no lauksaimniecības dzīvotspējas.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Rīt *Barroso* kungs centīsies panākt mūsu atbalstu, lai nodrošinātu sev otro pilnvaru termiņu. Es vēlos atgādināt Parlamentam, ka Polijas kuģubūves strādnieki ir atkārtoti vērsušies pie Komisijas ar aicinājumu pieņemt lēmumu par viņu darbavietu saglabāšanu. Nekāda palīdzība netika sniegta, jo Komisija *Barroso* kunga vadībā demonstrēja pilnīgu neieinteresētību strādājošo problēmās. Tūkstošiem Polijas kuģubūves strādnieku joprojām sāpīgi izjūt Komisijas antisociālās politikas sekas. Būtu labi, ja mēs nepiemirstu, ka esam ievēlēti Parlamentā kā pilsoņu pārstāvji. Ne tādu politiku un ne tādu Savienību no mums sagaida mūsu vēlētajī.

Ja mēs atbalstīsim *Barroso* kungu, nekā nemainīsies. Komisijas darbība un tās likumdošanas iniciatīvas arvien vairāk attālināsies no Eiropas vajadzībām. Mums jāieceļ jauns priekšsēdētājs un komisāri, kuri spēs nodrošināt, ka sociālie mērķi gūst virsroku pār ekonomiskajiem. Mums jāizvēlas sociāla Eiropa, kurā strādājošo liktenis

ir tikpat svarīgs kā peļņa. Dāmas un kungi, mēs nedrīkstam pieļaut, lai mūs apvārdos saldām runām, ko izmanto kā aizsegu nežēlīgajai un necilvēcīgajai labējo politikai.

Bill Newton Dunn (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos runāt par Grieķijas cietumā ieslodzītā *John Zafiroopoulos* lietu. Viņa ģimene, kuras pārstāvji ir arī mani vēlētāji, ir pārliecināta, ka viņš ir nevainīgs. Šī gada sākumā es par šo lietu rakstīju tieslietu ministram Atēnās. Atbildi es nesaņēmu, tāpēc es maija plenārsēdē izvirzīju šo jautājumu vienas minūtes uzstāšanās laikā. Tūlīt pēc manas uzstāšanās pie manis pienāca pārstāvis no Grieķijas Pastāvīgās pārstāvniecības un apsūdzēja, ka ministrs nekavējoties personīgi sniegs man atbildi. Ir pagājuši četri mēneši — atbildes nav.

Ja Grieķijas Pastāvīgā pārstāvniecība klausās mūsu plenārsēdi, es vēlos paust savu izbrīnu un samulsumu par to, ka nekas netiek darīts. Vai šī pārstāvniecība varētu man sagādāt ministra atbildi un izskatīt *Joh Zafiroopoulos* lietu vēlreiz?

Ioannis Kasoulides (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Kad Turcija 1974. gadā iebruka Kiprā, kāds turku žurnālists nofotografēja 14 Kipras karavīrus, kuri padodas Turcijas armijai. Šī fotogrāfija kļuva par simbolu pazudušo personu meklējumiem. Pirms dažām nedēļām, veicot DNS analīzi, tika identificēti karavīri, kurus nogalināja pirms 35 gadiem un iemeta akā okupētajā salas ziemeļu daļā. Tas apliecina, ka Turcijas armija, kura bija atbildīga par gūstekņiem, klaji pārkāpa Ženēvas Konvenciju.

Es aicinu Parlamentu lūgt Turciju sadarboties ar ANO Pazudušo personu meklēšanas komiteju, iesniedzot reģistrus un ļaujot pieeju diviem nesen uzrādītajiem zemes gabaliem *Lapithos*, kur, domājams, apglabāti vēl 800 gūstekņi.

Derek Vaughan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Parlamentam būs jāapspriež daudzi svarīgi jautājumi un jāpieņem lēmumi saistībā ar budžetu. Patlaban mēs, protams, izskatām 2010. gada budžetu, un vēl būs jāatrisina daudzi jautājumi, pirms mēs spēsim par to vienoties. Parlaments drīz sāks izskatīt jauno finanšu plānu laikposmam pēc 2013. gada.

Bet vēl ir budžeta vidējā termiņa pārskats, un man šķiet, ka mēs par to esam gandrīz aizmirsuši. Mēs to nedrīkstam aizmirst, jo tas turpmāk sniegs mums lielas iespējas. Tas sniegs mums iespēju vēlreiz apsvērt savas prioritātes. Piemēram, mēs varēsim piešķirt vairāk līdzekļu jaunajam Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānam. Tas, domājams, radīs iespēju sniegt papildu finansējumu pasākumiem, kuri tiks ierosināti Kopenhāgenas sanāksmē šī gada nogalē.

Es uzskatu, ka Parlaments nedrīkst zaudēt modrību. Parlamentam jāturpina izdarīt spiedienu uz Padomi un Komisiju, lai nodrošinātu vidējā termiņa pārskata atkārtotu izskatīšanu un dotu mums iespēju izvirzīt mūsu prioritātes.

Pál Schmitt (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, vārda brīvība un brīvība izvēlēties valodu, kādā runāt, ir cilvēka pamattiesības. Valoda ir nācijas vissvarīgākais simbols un identitātes pamats. Ikvienam, kas ciena savu valodu, ir jāciena arī citas valodas. Tomēr nesen Slovēnijā nepieņemama attieksme tika izrādīta pret ungāru valodu, kura ir viena no ES oficiālajām valodām, un tas ir pretrunā Eiropas nostādņēm. Slovaku valodas likums ir klaji diskriminējošs attiecībā uz pusmiljonu lielās ungāru kopienas pārstāvju tiesībām lietot savu dzimto valodu. Dažos gadījumos par to pat var piemērot naudassodu 5000 eiro apmērā.

Eiropas Savienība ir apņēmusies veicināt kultūras un valodu daudzveidību, un tieši tāpēc pat tika iecelts komisārs, kas atbild par daudzvalodību. Eiropas Reģionālo vai minoritāšu valodu hartā, kuru ratificēja arī Slovēnija, ir garantētas pilsoņu tiesības izmantot savu dzimto valodu visos izglītības līmeņos, administratīvajos jautājumos, valsts iestādēs un oficiālos dokumentos. Neviena ES iestāde nedrīkst klusējot pieļaut, ka kāda no dalībvalstīm klaji neievēro ES pamatnormas un vērsas pret mazākumtautību tiesībām.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Pirms dažiem mēnešiem Parlamentā tika apspriesta situācija Polijas kuģubūves nozarē. Vienošanās tika panākta. Mūsu politiskās grupas priekšsēdētājs *Schulz* kungs grupas vārdā apstiprināja, ka Parlaments nepiekrīt desmitiem tūkstošu darbavietu likvidēšanai kuģubūves nozarē un ar to saistītajos uzņēmumos. *Schulz* kungs apstiprināja, ka Parlaments nepiekrīt šīs nozares slēgšanai Polijā un no tā izrietošajam Eiropas rūpnieciskās jaudas samazinājumam.

Ir pagājuši seši mēneši, un situācija ir šāda: valdība nav spējusi privatizēt kuģu būvētavas, Komisija nav ņēmusi vērā Parlamenta nostāju, kuģu būvētavas stāv dīkā, nākotne ir neskaidra, cilvēki ir zaudējuši darbu un pamesti aizmirstībā. Protams, mums visiem ir nepārprotami skaidrs, ka Komisijai nav Eiropas rūpniecības politikas koncepcijas un ka tā nespēj saprast, ka kuģi bija, ir un būs vajadzīgi arī turpmāk.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Šī gada 23. augustā apritēja 70 gadi kopš tika noslēgts apkaunojošais nacistiskās Vācijas un Padomju Savienības pakts, kas sadalīja Eiropu divās daļās. Es uzskatu, ka tas ir biedējošs piemērs tam, cik ļoti var satuvināties divas šķietami pretējas politiski ekstrēmas ideoloģijas. Toreiz gan Maskava, gan Berlīne vienojās, ka vispirms ir jāsagrauj Eiropas demokrātiskā politiskā iekārta; gan Maskavas, gan Berlīnes mērķis bija valdīt pār pasauli. Tāpēc mēs nekad nedrīkstam aizmirst, ka Otro pasaules karu aizsāka divi diktatori.

Četras dienas pirms pakta parakstīšanas Staļins saviem biedriem skaidroja šī kara būtību: „kara izraisīšanās starp Reihi un kapitālistisko angļu-franču bloku ir Padomju Savienības interesēs. Ir jādara viss, lai šis karš būtu pēc iespējas ilgāks un novārdzinātu abas puses. Tad mums būs plašs darbības lauks, lai attīstītu pasaules revolūciju”.

Es vēlos atgādināt Eiropas Parlamenta deputātiem par aprīļa rezolūciju, kurā tika ierosināts noteikt 23. augustu par visu totalitāro režīmu upuru piemiņas dienu.

Boris Zala (S&D). – (SK) Gan pagājušajā Parlamenta sēdē, gan šajā sēdē mēs dzirdējām, kā daudzi Parlamenta deputāti no Ungārijas kritizēja slovaku valodas likumu. Vienaļikus es vēlos piebilst, ka jums visiem ir nosūtīti dokumenti, kuros minēti vairāki argumenti, vairums no kuriem, vienkārši izsakoties, ir nepareizi interpretējumi, safabricējumi un pat apzināti meli.

Slovaku valodas likums pilnībā atbilst visām cilvēktiesību normām un tiesībām mazākumtautību valodu aizsardzības jomā. Manuprāt, Parlamenta deputāti no Ungārijas īsteno ļoti bīstamu politiku, apzināti un tieši provocējot uz ekstrēmismu gan Ungārijā, gan tās kaimiņvalstīs. Manuprāt, viņiem būtu jāsaprot, ka šī ir ārkārtīgi bīstama politika un, kā mēs šodien jau dzirdējām, viņiem ir jāpārtrauc šī melu propaganda.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Esmu saņēmis daudzu Slovēnijas un Itālijas pilsoņu lūgumus vērst Parlamenta uzmanību uz Itālijas ieceri būvēt gāzes termināli Triestes līcī.

Esmu vienisprātis ar Slovēnijas un Itālijas vides aizsardzības organizācijām, ka minētais gāzes terminālis būs ārkārtīgs apgrūtinājums jau tā vides ziņā īpaši jutīgajai teritorijai. Es runāju par Triestes līča akvatoriju un tā urbanizēto perifēriju. Minētās organizācijas ir arī izteikušas šaubas par ietekmes uz vidi novērtējuma dokumentu pareizību.

Arī es aicinu Itālijas un Slovēnijas valdību kopīgi strādāt pie minētā projekta, ņemot vērā pagājušā gada septembrī abpusēji parakstīto memorandu. Citiem vārdiem sakot, es aicinu abas valstis kopīgi veikt ietekmes uz vidi novērtējumu Adrijas jūras ziemeļu krastā un attiecīgi Triestes līcī. Es arī ceru, ka, veicot šo novērtējumu, valdības spēs vienoties par piemērotāku vietu gāzes termināļa būvniecībai, nekā Triestes līcis.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Esmu vienisprātis ar savu igauņu kolēģi Oviir kundzi, ka ekonomikas krīze nebūt nav beigusies. Eiropā ir parādījis savāds optimisms, neraugoties uz to, ka palielinās bezdarbs, valstu tautsaimniecības slīgst parādos, sabiedrība noveco un pār Eiropu draudīgi slejas trīskāršs giljotīnas asmens, — neņemot to vērā, tiek paziņots par ekonomikas lejupslīdes beigām. Tiek plānota stratēģija izejai no krīzes, it kā mums vairs nebūtu jāturpina ekonomikas atveseļošanas stratēģija. Eiropa uzsāka atveseļošanas stratēģijas īstenošanu un ekonomiskās krīzes risināšanu tik labi, ka pat ASV nolēma sekot Eiropas piemēram, tomēr pēc tam Eiropā šie procesi apstājās pilnībā. Turklāt šī mākslīgā optimisma dēļ tiek pieņemti nepareizi risinājumi. Ekonomikas krīze vēl nav pārvarēta.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Alianses par integrāciju Eiropā izveidošana pēc iepriekšējām vēlēšanām, kas notika 2009. gada jūlijā, vēlreiz apstiprina Moldovas Republikas iedzīvotāju vēlmi integrēties Eiropā. Ir sperts ārkārtīgi svarīgs solis, ko Moldova un Eiropas Savienība nevar atļauties ignorēt.

Politiskā situācija joprojām ir nestabila. Tādējādi alianses un vienlaikus arī demokrātiskās Moldovas veiksmes ir lielā mērā atkarīga no Eiropas partneru atbalsta. Moldova ir uzņēmusies atbildību ieturēt kursu Eiropas virzienā. Eiropas Savienības pienākums ir sekmēt šo virzību.

Moldovas iedzīvotāju vēlme integrēties Eiropā tagad ir izrādīta arī politiskajā līmenī. Tādēļ mums ir bez ierunām jāatbalsta Moldovas Republikā izveidotā Alianse par integrāciju Eiropā, jo tā ir vienīgā iespēja, kā pakāpeniski, bet pietiekami ātri integrēties Eiropas saimē. Es aicinu Eiropas Komisiju nekavējoties apspriest jauna nolīguma parakstīšanu ar Moldovas Republiku un izmantot visus resursus, kas vajadzīgi, lai palīdzētu šai valstij atgūties no smagās finansiālās situācijas, kādā tā patlaban atrodas.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Uzticība Eiropas Savienībai ir ļoti apdraudēta, ja ES pauž savu viedokli vienīgi tad, kad tiek pārkāptas cilvēktiesības ārpus tās robežām, bet klusē nopietna cilvēktiesību pārkāpuma

gadījumā, kāds nesen notika Slovēnijā valsts valodas likuma dēļ, izraisot nepieredzētu spriedzi vairākuma un mazākumtautību kopienu attiecībās.

Mazākumtautību valoda tika pakārtota vairākuma valodai, kā to minēja arī EDSO Augstais komisārs nacionālo minoritāšu jautājumos *Vollebaek* kungs. Es vēlos norādīt savam kolēģim *Boris Zala*, ka mēs ļoti priecātos, ja mums šis jautājums nebūtu jāizskata Eiropas Parlamentā. Es to saku tikai tāpēc, ka Slovēnijā ir stājies spēkā likums, kas ievērojami ierobežo mazākumtautību valodu lietošanu un diskriminē Slovēnijā dzīvojošo ungāru kopienu. Tāpēc jaunās Komisijas un *Barroso* kunga pienākums būs organizēt diskusijas, kurās varētu izskatīt šos jautājumus, kā to savā vēstulē norādīja arī *Leonard Orban*. Slovēnijai ir jāpilda savas starptautiskās saistības, Vispārējā konvencija par nacionālo minoritāšu aizsardzību un Eiropas Reģionālo vai minoritāšu valodu harta.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu vārdu, lai runātu par misiju Afganistānā. Šis ir ļoti problemātisks jautājums visām iesaistītajām pusēm — gan NATO, gan Eiropas Savienībai. Es jo īpaši vēlējos uzsvērt, ka mums ir vairāk jādomā par humanitāro, sociālo un ekonomisko palīdzību afgāņu tautai, kura diemžēl jau 30 gadus tiek pakļauta kara ietekmei. Es izvirzu šo jautājumu saistībā ar pasākumiem, kas vērsti plašumā prezidenta vēlēšanu kontekstā un kas ietver uzbrukumus karavīriem. Kā mēs visi zinām, tuvojoties vēlēšanām, šie uzbrukumi notiek arvien biežāk un kļūst nežēlīgāki. Šāda palīdzība ir īpaši svarīga, lai radītu uzticību un atjaunotu valsti.

Nesen Afganistānā dzīvību zaudēja Polijas bruņoto spēku kapteinis *Daniel Ambroziński*. Šķiet, ka viņa nāvē vainojama novājinātā afgāņu armija un policija, kas ir padevusies kukuļošanas kārdinājumam. Ir ļoti zināms, ka afgāņu armija un policija atrodas grūtā finansiālā situācijā. Saskaņā ar plašsaziņas līdzekļos sniegto informāciju afgāņu karavīri priecājas, ja var nopelnīt 20 ASV dolārus. Ir svarīgi, lai militāros centienus papildinātu arī ar sociālo, humanitāro un ekonomisko palīdzību.

Priekšsēdētājs. – Divdesmit sekundes *Kelly* kungam ļoti īsai iebildei.

Seán Kelly (PPE). Priekšsēdētāja kungs! Es tikai vēlējos īsi izteikties par britu kolēģa neprecīzo un mazliet augstprātīgo paziņojumu saistībā ar Īrijas referendumu par Lisabonas līgumu. Nevienš nelika Īrijai vēlreiz balsot par Lisabonas līgumu. Tas bija Īrijas parlamenta neatkarīgi pieņemts lēmums, un Īrijas iedzīvotāji veiks neatkarīgu balsojumu. Patiesībā, kopš mēs 1922. gadā ieguvām neatkarību no Lielbritānijas, mums nevienš vairs neko nevar piespiest darīt.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, 45 minūšu laikā mēs dzirdējām 39 uzstāšanās. Es uzskatu, ka tas ir labs sniegums. Šīs bija labas debates, un es novēlu vislielākos panākumus tiem, kuri uzstājās pirmo reizi. Es vēlos īpaši uzsvērt, ka Komisijai ir jāņem vērā šajās debatēs izteiktie komentāri, pretējā gadījumā Parlaments būs vienkārši vieta, kurā nolaist tvaiku. Komisija ir bijusi uzmanīga. Esmu novērojis, ka mūsu komisāri ieklausās ļoti rūpīgi, un nešaubos, ka viņi ņems vērā visu mūsu deputātu izteiktos komentārus.

20. Eiropas automobiļu rūpniecības pārstrukturēšana — „Opel” situācija (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Komisijas paziņojums par Eiropas automobiļu rūpniecības pārstrukturēšanu, jo īpaši saistībā ar Opel situāciju.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti! Pateicos jums par iespēju šodien paust savu viedokli attiecībā uz situāciju Eiropas automobiļu rūpniecības nozarē, lai informētu jūs par vairākiem Eiropas krīzes risināšanas plāna aspektiem un par norisēm saistībā ar uzņēmumu *General Motors Group*. Savā runā es komentēšu rūpniecības politiku un sociālos aspektus, bet mana kolēģe, komisāre *Neelie Kroes*, jūs informēs par tiesību aktiem valsts atbalsta jomā.

Divpadsmit miljoni strādājošo ir nodarbināti darba vietās, kas tieši vai netieši ir atkarīgas no Eiropas automobiļu ražotājiem. Tāpēc 2008. gada oktobrī Komisija CARS-21 procesa ietvaros tikās ar visām iesaistītajām pusēm — gan dalībvalstīm, gan sociālajiem partneriem —, lai apspriestu, kā kopīgi risināt šo krīzi. Šajā sanāksmē tika apspriesti jautājumi saistībā ar maksājumiem par automašīnu nodošanu lūžņos un papildu finanšu atbalstu no Eiropas Investīciju bankas (EIB), lai, no nodarbinātības politikas viedokļa raugoties, pasargātu šo svarīgo nozari no iekļūšanas krīzes atvarā.

Mums arī jārikojas, lai nodrošinātu, ka krīze neapdraud tiesību aktos noteikto prasību pildīšanu attiecībā uz pasažieru automobiļu CO₂ emisiju samazināšanu līdz 2012. gadam. Es vēl atgriezšos pie šī jautājuma. Ņemot vērā bažas par norisēm saistībā ar uzņēmumu *General Motors*, Komisija šī gada janvārī sasauca visu dalībvalstu

politisku sanāksmi, lai nodrošinātu pārredzamību un garantētu atbilstību Eiropas tiesību aktiem. Kopš tā laika ir notikušas trīs šādas sanāksmes. Šajās sanāksmēs 27 dalībvalstis panāca kopējas politiskās vienošanās, par kurām tika informēta sabiedrība.

Pirmā politiskā vienošanās bija par to, ka Vācijas koordinētais aizbildnības risinājums bija pareizais ceļš, kā pasargāt *General Motors* Eiropas struktūrvienību no bankrota, kādu piedzīvoja ASV mātesuzņēmums. Tagad mēs varam teikt, ka šis aizbildnības risinājums paglāba GM Eiropas automobiļu rūpnīcas no nokļūšanas maksātnespējas situācijā kopā ar mātesuzņēmumu.

Nākamā vienošanās bija, ka aizbildnības risinājums nenozīmē priekšlaicīgu lēmumu par to, kuram pretendentam jāpārņem uzņēmums. Attiecībā uz virkni pretendentu Komisija jau sākumā paziņoja, ka ieņems neitrālu nostāju, pretējā gadījumā tā nespēs pildīt savu uzdevumu kā līgumu uzraudzītāja.

Tika panākta arī vienošanās, ka visi valsts aizsardzības pasākumi būtu jāveic pilnīgi saskaņā ar iekšējā tirgus nosacījumiem un EK Līguma par valsts atbalstu noteikumiem. Turklāt valsts atbalsts nedrīkst būt atkarīgs no politiskajiem nosacījumiem, tādiem kā ražotnes, kurās paredzēts ieguldīt. ES Līgumā nav vietas ekonomiskajam nacionālismam. Valsts naudu var izmantot tikai izņēmuma kārtā un tikai tad, ja tā rada uz nākotni orientētas ekonomikas struktūras un aizsargātas darbavietas. Visiem lēmumiem ir jābūt ekonomiski pamatotiem, bet, kā jau iepriekš minēju, par valsts atbalsta jautājumiem sīkāk pastāstīs komisāre N. Kroes, kura uzstāsies vēlāk.

Tas, ka GM patur 35 % akciju, skaidri norāda, ka uzņēmums cer uz savas bijušās Eiropas struktūrvienības ekonomisko atgūšanos. Es atzinīgi vērtēju arī to, ka 10 % akciju paliks uzņēmuma darbinieku rīcībā. Kopš 2009. gada janvāra Komisija runājusi ar visām iesaistītajām pusēm gan darba apspriežu līmenī, gan politiskajā līmenī. Visas dalībvalstis — un šodien arī Flandrijas ministrs — atzinīgi novērtē un atbalsta Komisijas nostāju par *General Motors* Eiropas struktūrvienības nākotni. Komisijai ir visi vajadzīgie līdzekļi, lai nodrošinātu visu nolīgumu ievērošanu. Es vēlreiz uzsvēršu: mēs nepieļausim, ka nodokļu maksātāju naudu izmanto saskaņā ar īstermiņa politiskiem apsvērumiem, nevis ilgtermiņa interesēs, kas saistītas ar ražotnēm un darbavietām. Krīzes laikā ir pašsaprotami, ka daudzi cilvēki gribēs, lai vispirms palīdz savējiem. Es kā sociālo lietu komisārs tomēr ceru, ka *Magna* kopā ar GM un *Opel* jauno uzņēmumu radīs risinājumu Eiropas līmenī.

Debates par *General Motors* Eiropas struktūrvienības nākotni nedrīkst novērst mūsu uzmanību no fakta, ka situācija Eiropas automobiļu tirgū ir ārkārtēja. Tajā bija jaudas pārpalikums arī pirms krīzes. Krīze šo situāciju ir saasinājusi vēl vairāk. Automobiļu reģistrēšana 2008. gada pēdējā ceturksnī samazinājās par aptuveni 20 %, un sagaidāms, ka 2009. gadā tā samazināsies par 11 %. Divpadsmit dalībvalstu pieņemtie noteikumi par maksājumiem par automašīnu nodošanu lūžņos ir apturējuši šo kritumu, tiesa gan, tikai vieglo automobiļu tirgū.

Jau 2009. gada janvārī mēs norādījām uz ārkārtīgi smago situāciju visā kravas automobiļu sektorā. Pārdošanas rādītāji ir katastrofāli zemi. Neviena no rādītājiem neliecina par šī sektora atgūšanos. Nopietnas sekas ir radītas visai detaļu piegādes nozarei. Galvenā atbildība par krīzes pārvaldību nepārprotami gulstas uz pašu autobūves nozari. Lai aizsargātu iesaistītos darbiniekus, EIB, dalībvalstis un Komisija ir paredzējušas finanšu līdzekļus sociālo seku mazināšanai šajā nozarē.

Eiropas Globalizācijas fonds, kuru Komisija izveidoja divus gadus pirms krīzes sākuma, pēdējo divu gadu laikā ir saņēmis septiņus pieteikumus no sešām valstīm, kuras pārstāv autobūves nozari. Mēs esam paredzējuši 40 miljonus eiro, lai palīdzētu 7000 strādniekiem atgriezties darba tirgū. Mēs esam arī izveidojuši forumu, lai diskutētu par turpmāk vajadzīgajiem pārstrukturēšanas pasākumiem, kuru īstenošana jāveic sociāli atbildīgā veidā. Mēs atzinīgi vērtējam to, ka daudzi automobiļu ražotāji ir spējuši novērst darbavietu ievērojamu samazināšanu, ieviešot nepilnu darba nedēļu un citus elastīgus nodarbinātības veidus, par kuriem vairumā gadījumu panākta vienošanās sociālo partneru starpā.

Visu iesaistīto pušu starpā ir panākta vienošanās par Eiropas automobiļu rūpniecības nozares ilgtermiņa redzējumu, proti, ka mums Eiropā jāražo vismodernākie transportlīdzekļi pasaulē, citiem vārdiem sakot, ekoloģiski nekaitīgākie, energoefektīvākie un visdrošākie automobiļi. Šāda stratēģija nozīmē to, ka mums jāspēr milzu solis automobiļu rūpniecības tehnoloģiju jomā. Mēs palīdzam to veikt ar EIB un Septītās pētniecības pamatprogrammas palīdzību. Komisija arī turpinās darīt visu, kas ir tās spēkos, lai nodrošinātu stabilus pamatnosacījumus šai ļoti svarīgajai nozarei Eiropā un tiem, kas nodarbināti šajā nozarē.

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Es apskatīšu jautājumu par vienas vai vairāku dalībvalstu finansējuma piešķiršanu uzņēmumiem *Opel* un *Vauxhall*.

Kā jūs zināt, pagājušajā ceturtdienā *Opel Trust*, kuru vienlīdzīgi pārstāv *General Motors (GM)* un Vācijas varas iestādes, paziņoja par *GM* piederošās uzņēmumu *Opel* un *Vauxhall* akciju kontrolpaketes pārdošanu *Magna International* un *Sberbank* izveidotajam konsorcijs. Šo uzņēmuma *Opel* īpašnieku lēmumu atbalstīja Vācijas valdība. Tā apsoliņa piešķirt jaunajam uzņēmumam *Opel* valsts finansējumu 4,5 miljardu eiro apmērā, paredzot dalības iespēju arī citām Eiropas valstīm.

Priekšsēdētāja kungs, procesā, kura noslēgums bija šis darījums, Komisija pastāvīgi sazinājās ar visām iesaistītajām dalībvalstīm, un Komisija arī ir informēta par diskusijām saistībā ar dažādo pretendentu piedāvātajos pārstrukturēšanas plānos paredzētajiem labumiem, kā arī par dažu *Opel Trust* locekļu atklāti paustajām bažām.

Attiecībā uz valsts finansējumu, kas paredzēts *GM* un *Magna* darījumam, mēs esam saņēmuši informāciju, ka Vācijas valdība cer gūt labumu no iepriekš pastāvējušas apstiprinātas shēmas Komisijas pagaidu programmā saistībā ar valsts atbalsta pasākumiem, kas paredzēti, lai pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes laikā sekmētu piekļuvi finanšu resursiem.

Priekšsēdētāja kungs, es esmu nolēmusi rūpīgi pārbaudīt, vai šajā gadījumā šo shēmu var izmantot, un jūs noteikti sapratīsiet, ka šobrīd es nevaru pieņemt nekādu nostāju, jo darījums vēl nav pabeigts un vēl nav apspriesti vairāki aspekti. Tomēr, manuprāt, šobrīd ir ļoti svarīgi iepazīstināt jūs ar būtiskākajiem apsvērumiem. It īpaši es vēlos uzsvērt, ka uz šādu pagaidu programmu piešķirtu valsts atbalstu nevar *de jure* vai *de facto* attiecināt papildu nosacījumus ne attiecībā uz ražotni, kurā paredzēts ieguldīt, ne uz pārstrukturēšanas pasākumu ģeogrāfisko sadalījumu. Esmu pārliecināta, ka šādi nosacījumi radītu nepieņemamus iekšējo tirgu kropļojumus un izraisītu sacensību par subsīdijām, kas pašreizējā nestabilajā situācijā ievērojami kaitētu Eiropas ekonomikai. Turklāt, ja Eiropas uzņēmuma pārstrukturēšanu nosaka ar valsts finansējumu saistīti nekomerciāli nosacījumi, pastāv draudi, ka uzņēmums nespēs atgūt ilgtermiņa dzīvotspēju, un šie draudi ir vēl lielāki pašreizējā situācijā, kad visa Eiropas automobiļu rūpniecības nozare ir ļoti novājināta. Kā mēs visi zinām, Eiropas automobiļu rūpniecības nozare cieš no ievērojamas pārprodukcijas. Nespēja pārstrukturēties radītu lielu kaitējumu uzņēmumam un tā darbiniekiem, negatīvi ietekmētu visu nozari un nelietderīgi tērētu nodokļu maksātāju naudu. Pēc šiem principiem es vadīšos, veicot novērtējumu *Opel* lietā.

Es pārbaudīšu, vai nekomerciālie protekcionisma nosacījumi ir *de jure* vai *de facto* piesaistīti valsts finansējumam, un Komisija pārbaudīs ne vien juridiskos nosacījumus, kas varētu būt saistīti ar galīgo atbalsta paketi, bet arī kontekstu, kādā atbalsts ir piešķirts. Es būšu īpaši ieinteresēta atklāt, vai Vācijas varas iestādes patiešām ir piemērojušas atbalstu vienam pretendenta, un, ja tā, noskaidrot, kāpēc pretendenta uzņēmējdarbības plāns tika uzskatīts par piemērotāko no rūpnieciskā un komerciālā viedokļa.

Īstermiņā ir skumji, ka pašreizējās pārprodukcijas dēļ automobiļu ražošanas nozarē visi plāni atjaunot uzņēmumu *Opel* un *Vauxhall* rentabilitāti būs saistīti ar darbavietu skaita samazināšanu uzņēmumā un ražotņu plānotu slēgšanu; dažādu potenciālo investoru iesniegtajos plānos *Opel* un *Vauxhall* glābšanai ir paredzēta gan ražotņu slēgšana, gan darbavietu skaita samazināšana. Tomēr sociālā pārstrukturēšana ir vienīgais veids, kā nodrošināt stabilas darbavietas nākotnē, un Komisija nevar norādīt un tai arī nevajadzētu censties norādīt, kur šādi samazinājumi veicami, ne arī censties tos novērst. Lai kā, mēs ļoti rūpīgi pārbaudīsim procesu, lai pārliecinātos, ka tā pamatā ir komerciāli apsvērumi stabilu darbavietu saglabāšanai, nevis protekcionisms.

Werner Langen, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) ļoti atzinīgi vērtē komisāra V. Špidla apstiprinājumu, ka Eiropas iestādes bija iesaistītas šī autobūves uzņēmuma ilgstošā īpašnieku maiņas procesa trīs posmos.

Otrkārt, es piekrītu komisārei N. Kroes, ka ir rūpīgi jāpārbauda, vai procesa pamatā ir nekomerciāli apsvērumi. Tomēr es gribētu lūgt Komisiju to veikt pietiekami ātri. Tas nebūt nav jādara tik ātri kā Nīderlandes un Beļģijas banku pārņemšanas gadījumā, kas notika 24 stundu laikā, lai gan līdzīgs process attiecībā uz Vācijas bankām prasīja 24 mēnešus, bet tomēr es lūdzu veikt šo pārbaudi ātri un mērķtiecīgi.

Treškārt, es uzskatu, ka tirgū patiešām ir pārprodukcija, un tās apmēri patiesi ir pārsteidzoši. Visā pasaulē 2007. gadā tika pārdoti 58 miljoni automobiļu, kaut arī ražošanas jauda bija 72 miljoni. Tas nozīmē, ka nozares pārstrukturēšana, arī attiecībā uz videi nekaitīgiem transportlīdzekļiem, jau norit pilnā sparā, un visvairāk cieš smago automašīnu ražotāji.

Ir skaidrs, ka *Opel* ir nevis smago automašīnu, bet gan energoefektīvu transportlīdzekļu ražotājs. Uzņēmumam bija problēmas. Tas darbojās ar zaudējumiem. Tā ražotās automašīnas tehnoloģiju ziņā ir ļoti labas un

modernas, tāpēc es esmu pārliecināts, ka šim uzņēmumam — lai arī kā neatkarīgs uzņēmums tas neieņems vietu starp tirgus gigantiem — ir cerības izdzīvot, ja tam izdosies īstenot minēto pārstrukturēšanas plānu.

Attiecībā uz pārstrukturēšanu es lasīju presē, ka tiks ietekmēta tikai viena ražotne. Cik man zināms ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – *Langen* kungs, man žēl, bet *Méndez de Vigo* kungs vēlas izmantot zilās kartītes priekšrocības un uzdot jums jautājumu, apstrīdēt jūs. Ja jūs piekritat, mēs varam dot vārdu *Méndez de Vigo* kungam, pretējā gadījumā jūs varat turpināt.

Protams, mēs pagarināsim jūsu uzstāšanās laiku. Jums tiks piešķirtas papildu 30 sekundes.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Langen* kungs teica, ka Komisijas izpētes darbs *Opel* lietā ir jāpabeidz saprātīgā laikposmā. *Langen* kungs, ko jūs uzskatāt par saprātīgu laikposmu?

Werner Langen, PPE grupas vārdā. – (DE) Kā jau teicu, mums jāļauj šim procesam iet savu gaitu. To nedrīkst aizkavēt. Galu galā tāds ir jautājums. Kad es apskatīju piemērus no banku sektora, kurā šis process ievilkās gadiem ilgi, es domāju, ka laikposmam noteikti jābūt īsākam, nekā tas dažos gadījumos bija Vācijā.

Es tomēr gribētu pabeigt iepriekš teikto, ka šajā plānā, ja manā rīcībā esošā informācija ir pareiza, ir paredzēts, ka tiks zaudētas 10 500 darbavietas no kopumā 50 000 darbavietām; 4500 darbavietu tiktu zaudētas Vācijā, bet atlikušās darbavietas — pārējās *Opel* ražotnēs. Es uzskatu, ka ir pamatoti lūgt Komisiju pārbaudīt, vai tas ir pareizi un vai tā pamatā nav politiski kritēriji. Tāpēc mēs kopā ar darbiniekiem cerēsim, ka šo uzņēmumu sagaida spoža nākotne.

Priekšsēdētājs. – Es vēlos pateikties *Langen* kungam un *Méndez de Vigo* kungam, jo es uzskatu, ka tas bija šīs procedūras pirmais pārbaudījums, pirmais izmēģinājums. Tas ir labi; tas padara mūsu debates dzīvākas, jo dažkārt tās mēdz būt mazliet garlaicīgas. Šādi iestarpinājumi tās padara daudz interesantākas.

Udo Bullmann, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, dāmas un kungi! Šajā situācijā, kad pēc mēnešiem ilgas cīņas beidzot ir panākts risinājums, ar kura palīdzību no vairāk nekā 50 000 darbavietām — vismaz tā apgalvo jaunie ieguldītāji — ir iespējams saglabāt 40 000, neskaitot daudzās darbavietas detaļu piegādātāju uzņēmumos un no šīs nozares atkarīgajos vietējos uzņēmumos, ir pienācis laiks vērsties pie *General Motors* Eiropas struktūrvienības darbaspēka. Tas bija viņu lēmums. Tieši viņi — uzņēmuma padomes priekšsēdētājs *Klaus Franz* un citi — kļuva par Eiropas *Opel* seju, parādot sevi kā jauno tehnoloģiju grupu, kurai tagad ir radusies izdevība, un šādā situācijā mūsu politikai jāspēj palīdzēt.

Par ko mēs diskutējam? Mēs apspriežam to, kā *General Motors* Amerikas Savienotajās Valstīs jau mēnešiem ilgi grīļojās. Un, kā mēs labi zinām, dāmas un kungi, tas gandrīz bankrotēja. Tādējādi vienīgais saprātīgais risinājums ir likt lietā šo ierosinājumu, virzīt to tālāk un teikt: „Labi, mums tas ir jādara un jādod cilvēkiem šī iespēja. Mums jārada ne tikai ražotnes, bet arī nākotnes tehnoloģijas, iespēja Eiropai saglabāt pietiekami augstu vietu automašīnu rūpniecībā.”

Es pilnībā pievienojos komisāra V. Špidla viedoklim par Eiropas automobiļu rūpniecības nozari. Tad īstēsim to! Radīsim rūpniecības politikas pamatu ar pasaule vadošajiem vides aizsardzības standartiem, lai Eiropas autoražotāji un darba ņēmēji tos varētu veiksmīgi izmantot attīstībai tepat pie mums. Iepriekš mums tas izdevās tērauda un ogļu gadījumā. Kāpēc lai mums arī tagad tas neizdotos, darbojoties mobilitātes nozares un nākotnes labā? Izmantosim šo iespēju! Komisijai šeit ir daudz darāmā, un tā var uzsākt ļoti daudz iniciatīvu.

Komisāre N. Kroes kundze, cik man zināms, no 4,5 miljardiem eiro, kas ir daļa no darījuma, par kuru tika panākta vienošanās, jūs jau esat apstiprinājusi 1,5 miljardus eiro, kas nozīmē, ka mēs virzāties uz priekšu. Protams, jums jāpārbauda likumi un tiesību akti — nav jau alternatīvas. Protams, jāpieņem arī visi vajadzīgie pasākumi, lai turpmākajās sarunās panāktu sloga vienādu sadali. Tomēr es jūs lūdzu veikt šīs pārbaudes ātri un konsekventi izdarīt secinājumus, bet, ņemot vērā to, kas likts uz spēles, ir ārkārtīgi svarīgi neiznīcināt šo iespēju. To nedrīkst zaudēt sīkumu dēļ. Tā vietā mums ir arī jāņem vērā situācijas nozīmīgums un sabiedrības interesēs ir jāpanāk risinājums Eiropas līmenī, kas dotu labumu visiem.

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu pateikties abiem komisāriem un Komisijai par paziņojumiem. Tas bija patīkams pārsteigums. Šī gada 3. augustā es uzrakstīju vēstuli, jo šodien dzirdētais paziņojums jau bija paredzams toreiz, un saņēmu Komisijas priekšsēdētāja atbildi. Tajā nebija nekādu jaunumu. Šodien es vismaz dzirdēju skaidru valodu no Komisijas, jo komisāre apgalvoja, ka, neraugoties ne uz ko, tiks veikta padziļināta izmeklēšana attiecībā uz visiem šīs lietas aspektiem.

Komisāres kundze, es gribētu arī lūgt, lai minēto izmeklēšanu veiktu ne tikai attiecībā uz valsts atbalstu, bet arī attiecībā uz konkurences noteikumiem un uzņēmumu apvienošanu un pārņemšanu. Galu galā te ir runa ne tikai par Vācijas valdības piešķirto valsts atbalstu 4,5 miljardu eiro apmērā, bet arī par uzņēmumu apvienošanu un pārņemšanu. Šajā jomā konkurences noteikumi ir stingrāki nekā valsts atbalsta jomā. Tā kā jūs galvenokārt runājat par valsts atbalstu, es jūs lūdzu izmeklēšanas laikā pievērsties abiem aspektiem. Galu galā uzņēmumu apvienošanai un pārņemšanai, kā arī iekšējai konkurencei starp dažādām attiecīgā uzņēmuma ražotnēm, ir ārkārtīgi liela nozīme, bet valsts atbalsts galvenokārt attiecas uz konkurences nosacījumiem uzņēmumu starpā.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man jāsaka, ka darījums, kurā iesaistīti 4,5 miljardi eiro valsts atbalsta un tikai 500 miljoni eiro privāto ieguldījumu, patiešām ir pārsteidzošs. Vai tā vēl arvien ir glābšanas operācija, vai tomēr tas, ko es pat varētu nosaukt par nacionalizāciju? Lai kā arī būtu, norādes liecina — un būtu labi to noskaidrot pēc iespējas ātrāk —, ka uzņēmuma *Magna* un Vācijas valdības kopīgi izstrādātajā plānā izšķiroša nozīme bija ne tikai ekonomiskajiem, bet arī politiskajiem motīviem. Jebkurā gadījumā tam vajadzētu nepārprotami atklāties izmeklēšanas gaitā. Komisāres kundze, es arī vēlētos lūgt, lai jebkurā gadījumā šo izmeklēšanu sāktu ātri — te man pilnībā jāpiekrīt *Langen* kungam — un lai informācijas avots būtu ne tikai iegūstojamā puse; piemēram, dokumentācijā, ko uzņēmums *Magna* iesniedza Komisijai, iespējams, uzrādīts tikai tas, kas ir izdevīgi pašam uzņēmumam. Grūti iedomāties, ka šādā dokumentācijā tiktu uzrādīti konkurences noteikumu pārkāpumi. Tāpēc es uzskatu, ka Komisijai ir jāizmanto savas pilnvaras, lai iegūtu informāciju no dažādām iesaistītajām dalībvalstīm — Apvienotās Karalistes, Spānijas, Polijas, Beļģijas un, protams, Vācijas —, tādējādi nodrošinot objektīvu izmeklēšanu. Uzskatu arī, ka minētā izmeklēšana ir ārkārtīgi svarīga, jo tā būs paraugs daudziem pārstrukturēšanas pasākumiem, kurus mēs pieredzēsim turpmākajos gados, kamēr ilgs ekonomikas un finanšu krīze, un mēs atkal nonāksim līdzīgā situācijā. Tas bija pirmais punkts, ko es vēlējos skart.

Otrkārt, manuprāt, Komisija nerīkojās pienācīgi, nepārņemot šo lietu savā pārziņā jau no paša sākuma. Es uzskatu, ka tam bija jānotiek jau pirms vairākiem mēnešiem, — starp citu, pirmais Komisijas paziņojums tika pieņemts februārī. Attiecībā uz starptautisku pārstrukturēšanu, pēc manām domām, Komisija var rīkoties nepastarpināti un to nevajadzēja atstāt vienas valsts pārziņā. Risinājumus Eiropas līmenī neizstrādā tikai viena dalībvalsts; šādi risinājumi jāizstrādā Kopienas iestādēm. Tāpēc, manuprāt, rūpniecības politikas jomā Komisijai ir jārikojas labāk un ātrāk.

Treškārt, es domāju, ka mēs nedrīkstam zaudēt laiku, un mums ir jāizstrādā visaptverošs pārstrukturēšanas plāns automobiļu rūpniecības nozarei, jo 35 % pārprodukcijas nevar vienkārši likvidēt, ja vien mēs nepieņemsim kopēju Eiropas pieeju.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār V. Špidla, komisāre N. Kroes, dāmas un kungi! Pirmkārt, mums jāpatur prātā, ka, neraugoties uz patlaban pastāvošajām domstarpībām saistībā ar *Opel* lietu, kas plašākā nozīmē, iespējams, ir domstarpības par Eiropas automobiļu rūpniecības nozares nākotni, mūs kā Eiropas Parlamenta deputātus vieno kopējas bažas par nodarbinātības nākotni šajā nozarē Eiropas Savienībā.

Šobrīd mums nevajadzētu tik asi nosodīt Vācijas rīcību, jo tā vēl ir jāpārbauda. Tā vietā visām pārējām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kuru ražotnes ietekmējusi GM krīze, piemēram, Polijai, Spānijai, Beļģijai, Apvienotajai Karalistei un citām, būtu jāsanāk kopā un kopīgi ar Vāciju jāapsver, kā rast izeju no šīs situācijas un kā turpmāk nodrošināt darbu tiem rūpnīcu darbiniekiem, kas tiek atlaisti. Es uzskatu, ka šāda pieeja būtu labāka.

Kā jau teicu, es uzskatu, ka mūs visus vieno bažas par nodarbinātības nākotni automobiļu rūpniecības nozarē, un man jāteic, ka komisāram V. Špidla ir pilnīga taisnība, sakot, ka, par spīti mēnešiem ilgām diskusijām gan Briselē, gan Strasbūrā, gan dalībvalstīs, jautājuma izskatīšana nav pavirzījies uz priekšu. Mēs atkārtoti runājam par to, ka nozarē ir būtiski strukturāli jaudas pārpalikumi, bet mums nepietiek drosmes noteikt pareizo kursu un sniegt atbalstu, lai ar politiskiem pasākumiem novērstu šajā nozarē problēmu, kas saistīta ar strukturāliem jaudas pārpalikumiem. Toties mums ir labas iestrādes, un, manuprāt, tas ir labi.

Daudzējādā ziņā, arī saistībā ar valsts iejaukšanos, mēs runājam par nākotnes automašīnām, kuras ir klimatam nekaitīgas un ekonomiskas un kurām ir atšķirīgi nākotnes dzinēji. Tomēr, atklāti runājot, es nedomāju, ka, ņemot vērā tirgus tendences, būs pietiekami, ja nākotnē automobiļu rūpniecības nozarē mēs spēsim nodrošināt tikpat daudz darbavietu kā šodien. Tāpēc mums jārunā par nākotni, ņemot vērā mobilitātes nozares nākotni, un mums jābūt pietiekami drosmīgiem, lai šajā krīzes laikā diskutētu par nozares pārveidošanu un rīkotos saskaņotāk.

Tomēr ir ļoti pareizi vērst uzmanību uz to, ka atbalsta shēmā attiecībā uz Vācijas uzņēmumu *Opel* patiešām nav paredzēts neviens ierosinājums, kā padarīt šo nozari perspektīvu nākotnē. Teorētiski tas nozīmē modernas nākotnes automašīnas. Bet kas notiks ar sabiedriskā transporta sektoru? Kā mēs panāksim, lai nākotnē mums būtu labākas, videi nekaitīgas sabiedriskā transporta sistēmas? Kā mēs nākotnē būvēsim labākus autobusus, vilcienus un kravas automašīnas? Kura pienākums būs nodrošināt konceptuālu saikni starp šo nozari, informācijas tehnoloģijām un atjaunojamās enerģijas nozari? Šie jautājumi tiek izvirzīti atkal un atkal, bet nekad netiek izskatīti līdz galam, kur nu vēl izstrādāti politiskajās koncepcijās.

Tā kā šobrīd jaunais Parlaments sāk savu darbu, es vēlos izmantot šīs debates, lai pateiktu, ka mums ir patiesi jāatrisina šis jautājums. Mums šajā jautājumā patiesi ir jāuzdrošinās darīt vairāk, pretējā gadījumā mēs būsīm līdzatbildīgi par nepieredzēti lielo darbavietu skaita samazinājumu, un vēlāk mēs to vairs nespēsīm kompensēt ar valsts līdzekļiem.

Brisele nevar tikai kritizēt Vāciju vai citas valdības. Šajā brīdī mums jāsaņem drosme, lai novērtētu savu ieguldījumu politiku. Pēdējo mēnešu laikā automobiļu rūpniecības nozarei piešķirti vismaz 4,4 miljardi eiro kā izdevīgi kredīti no Eiropas Investīciju bankas (EIB). Nekas no tā, komisār V. Špidla, nebija paredzēts automobiļu rūpniecības nozares vai mobilitātes nozares pārveidošanai, lai padarītu tās par nākotnē perspektīvām nozarēm.

SĒDI VADA: S. KOCH-MEHRIN

Priekšsēdētāja vietniece

Evžen Tošenovský, ECR grupas vārdā. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, komisāre N. Kroes, komisār V. Špidla! Šodien Eiropas Parlamentā es kā ECR grupas pārstāvis vēlos īsi apskatīt pašreizējo situāciju automobiļu rūpniecības nozarē, it īpaši no Eiropas ražotāju turpmākās konkurētspējas perspektīvas. Es arī gribētu pateikties komisārei N. Kroes par pievēršanos šim ļoti sarežģītajam jautājumam, kuru mēs apspriežam šodien un kurš radīs īpaši sarežģītus apstākļus šādu ekonomisku situāciju atrisināšanai nākotnē. Pasaules ekonomikas krīze ir skārusi daudzas tautsaimniecības jomas. Automobiļu ražošana ir viena no vissmagāk skartajām nozarēm. Varbūt tas ir tāpēc, ka automobiļu rūpniecības nozare ir ļoti atkarīga no daudzām citām jomām, izvirza augstas prasības attiecībā uz kvalitāti un rada ārkārtīgi spēcīgu konkurences spiedienu, kā arī spiedienu tehnoloģiskā progresa un jauninājumu jomā. Visi, kas nespēj turēt līdzi galvu reibinošajam ātrumam, ar kādu attīstās modernās tehnoloģijas, nonāk nopietnās grūtībās, un tieši to mēs vērojam šobrīd. Spilgts piemērs ir ASV automobiļu ražotāji.

Es atļaušos teikt, ka krīze ir nepārprotami identificējusi tos, kuri nespēja paredzēt automobiļu ražošanas attīstības tendences, kā arī tos, kuri labajos laikos gudri ieguldīja jaunu konkurētspējīgu modeļu izstrādē. Es principiāli esmu pret mērķtiecīgu valdības iejaukšanos, jo tā var tikai īstermiņā atrisināt atsevišķu vietējo ražotāju finansiālās problēmas. Es saprotu politiķu bailes saistībā ar bezdarba līmeņa paaugstināšanos atsevišķās jomās, bet esmu pārliecināts, ka nebūtu prātīgi paļauties tikai uz finanšu piešķiršanu kādai konkrētai nozarei, jo tādējādi liktenīgās dienas pienākšana tiek tikai atlikta uz vēlāku laiku, un nereti tas notiek uz to rēķina, kuri cenšas darboties racionāli. Pasaules krīze var būt arī nozīmīgs stimuls jaunu tehnoloģiju radīšanai un tādu jaunu degvielu izmantošanai kā saspīstā dabas gāze, ūdeņradis vai, piemēram, elektrība. Ja ES vēlas stimulēt un atbalstīt Eiropas ražotājus, tai jāatbalsta pētījumi un jāveicina jaunrades procesi, kuri, jāatzīst, Eiropā ir stipri ieilguši.

Es priecājos, ka ES dalībvalstis tagad ir novērsušas protekcionisma tendences. Finansiālais protekcionisms pats par sevi vienkārši pagarinātu konkurētspējīgās darbības. Līdzīgi kā katastrofālie Nīlas plūdi padarīja auglīgu senās Ēģiptes zemi, pasaules krīzei vajadzētu radīt impulsu, lai izstrādātu jaunus Eiropas automobiļus, kuri būtu videi nekaitīgāki un konkurētspējīgi pasaules tirgos. Es patiesi priecājos, ka komisāre N. Kroes uztver šo jautājumu ļoti nopietni, jo turpmāk tas ļoti būtiski ietekmēs mūs visus.

Thomas Händel, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es lielā mērā piekritu šodien dzirdētajiem Komisijas ierosinājumiem attiecībā uz automobiļu rūpniecības nozares problēmām un perspektīvām — pārprodukciju, jaunajām tehnoloģijām un vajadzību mainīt stratēģiju. Tomēr es gribētu norādīt, ka ir vairāki jautājumi, kuriem mēs nepiekrītam. Iespējams, ka *Opel* lieta pasaules automobiļu rūpniecības nozarē nebūs vienīgā, kurā ir 30 % jaudas pārpalikums.

Te nav runa par aptuveni 12 miljoniem cilvēku, kuri tieši vai netieši gūst ienākumus no šīs nozares, bet par apmēram 30 miljoniem cilvēku visā Eiropā, kuri ir iesaistīti ekonomiskajā devumā, ko veido šī nozare. Šajā situācijā arī Komisijai ir pienākums nodrošināt, lai Eiropas automobiļu rūpniecības nozare spētu tikt galā ar šo problēmu. Tāpat Komisija ir līdzatbildīga, lai nodrošinātu, ka *Opel* neklūst par bandinieku šajā krīzes

sāktajā brīvā tirgus tīrīšanas procesā. Eiropas Savienībā vajadzīgā brīvā tirgus virzītājspēku pārvaldības pārgrupēšana automātiski nekompensēs darbavietu skaita samazinājumu un neradīs jaunas darbavietas. Gluži otrādi, patiesībā cietīs darba ņēmēji un Eiropas valstu tautsaimniecības.

Valsts atbalsta vispārēja ierobežošana izkropļos ne vien konkurenci, bet arī sociālo jomu. Pēcāk tas cietušajām valstīm radīs lielāku slogu nekā tās varētu panest, un, pats galvenais, ka šobrīd piedāvātais valsts atbalsts radīs lielāku slogu nekā nodokļi, ja ņem vērā sociālo pakalpojumu sektora sagraušanu.

Eiropas automobiļu rūpniecības nozares pārstrukturēšanai vajadzīgas stingras iniciatīvas gan no Komisijas, gan no attiecīgo valstu valdību puses. Tāpēc, lai diskutētu par mobilitātes nākotni, mēs piedāvājam izveidot Eiropas rūpniecības padomi un iesaistīt politiķus, uzņēmējus, arodbiedrības un akadēmisko aprindu pārstāvjus. Minētajai padomei vajadzētu izstrādāt iespējamus rīcības virzienus attiecībā uz vajadzīgajām tehniskajām izmaiņām, noteikt politiskos pasākumus un piesaistīt finansējumu. Rūpnieciskās jaudas pārpalikums metodiski jāpārvērš jaunās darbavietās un jāievēro sloga vienāds sadalījums. Pirms daudziem gadiem tas tika veikts tērauda ražošanas nozarē, un tagad tas jā dara uzņēmumā Opel un Eiropas automobiļu rūpniecības nozarē kopumā.

Manā skatījumā, valsts atbalstu var saistīt un tas ir jāsaista arī ar darba ņēmēju institucionalizētu iesaistīšanos un koplēmuma tiesību paplašināšanu. Visiem Eiropas darba ņēmējiem, ko skāruši šie procesi, vajadzīga drošība, jaunas darba vietas un jaunas, drošas nākotnes perspektīvas Eiropā.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Pirms pāris stundām kāds no uzņēmuma *Magna* vadošajiem darbiniekiem apstiprināja to, no kā mēs baidījāmies — tiks pilnībā slēgta Antverpenes ražotne. Tā ir taisnība, ka tiek meklēti alternatīvi risinājumi, alternatīvi nodarbošanās veidi, spriests par ražotnes alternatīvo nākotni, bet neviens nezina, ko tas patiesībā nozīmē. Tās ir tukšas plāpas, un šķiet, ka tā ir taktika, kā pagaidām nomierināt darbiniekus un daudzas citas iesaistītās puses Antverpenē, lai cilvēki klusētu un samierinātos.

Es uzskatu, ka Eiropas Komisijai attiecībā uz šo darījumu kopumā nevajadzētu rīkoties tā, kā tā apņēmusies, proti, vēl nogaidīt, pavērot un saņemt triecienus mazliet ilgāk. Manuprāt, ir pienācis laiks rīkoties un Komisijai ir strikti jāpaziņo, ka uzņēmuma pārņemšanas lieta tiks apstiprināta tikai tad, ja iegūstošā puse izmantos vienīgi objektīvus ekonomiskos kritērijus un piesakās tikai tad, ja ir vajadzīga darbības reorganizācija. Attiecībā uz dažādu ražotņu konkurētspējas ziņojumiem, ja tādi ir, arī jābūt pilnīgai skaidrībai un atklātībai, neņemot vērā to, vai Komisijai ir vai nav bijusi pieeja šiem ziņojumiem.

Galū galā tas, ka Antverpenes ražotne ir ļoti konkurētspējīga, ir visiem labi zināms, un, manuprāt, būtu nepieņemami, ka Vācijas valdības piešķirtā milzīgā valsts atbalsta dēļ tiek iznīcināta viena no konkurētspējīgākajām ražotnēm. Šīs lietas dēļ uz spēles ir likts daudzu tūkstošu strādnieku liktenis manā valstī, un es baidos, ka apdraudēta ir arī uzticība Eiropas Komisijai, — un šajā jautājumā es neesmu optimistiski noskaņots. Diemžēl pārāk bieži atkārtojas tas pats vecais stāsts. Kā jau komisārs V. Špidla norādīja, Eiropā ir apdraudētas ļoti daudzas profesijas, bet izšķirošajā brīdī politiskie līderi pirmajā vietā izvirza savas valsts intereses. Tā tas notika nesenās banku krīzes gadījumā, un es baidos, ka tagad tas notiek arī Opel krīzes gadījumā, kad Vācijas varas iestādes pirmajā vietā izvirza Vācijas intereses.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi! Uzņēmuma Opel jaunā īpašnieka *Magna* paziņojums par Antverpenes ražotnes iespējamo slēgšanu ir, maigi izsakoties, dīvains. Galu galā mēs visi zinām, ka šī Opel ražotne ir viena no rentablākajām un efektīvākajām ražotnēm visā *General Motors* grupā, un tagad to grib slēgt. Tāpēc būtu ļoti labi norādīt, ka šī lēmuma pamatā nebija tikai un vienīgi ekonomikas kritēriji. Šajā saistībā mums ir divi lūgumi komisāram V. Špidla un komisārei N. Kroes. Pirmkārt, jūs varētu izmantot savas neapstrīdamās pilnvaras konkurences jomā, lai noskaidrotu, vai milzīgais valsts atbalsts, ko garantējušas dažas dalībvalstis, ir patiešām atbilstīgs Eiropas tiesību aktiem. Komisāres kundze, jūs pamatoti solījāt veikt izmeklēšanu. Ceru, ka jums būs iespēja to paveikt rūpīgi un īstermiņā nodrošināt, lai mēs drīzumā netiktu nostādīti fakta priekšā. Es domāju nebūs pārspīlēti teikts, ka uz spēles ir likta uzticība Eiropas Komisijai. Ekonomiskajam nacionālismam un protekcionismam nav vietas 21. gadsimta Eiropā, un to ļoti uzskatāmi parāda šī lieta.

Komisāres kundze, jums ir „dzelzs lēdijas” reputācija. Mēs ceram, ka arī šajā lietā jūs attaisnosiet savu reputāciju un nodrošināsiet, lai Eiropas Komisijas autoritāte netiktu apdraudēta. Es to saku bez ironijas.

Otrkārt, ir ļoti būtiski, lai Eiropas automobiļu ražošanas nozarei tiktu izstrādāts jauns rūpniecības redzējums. Mēs nedrīkstam skatīties pagātnē vai gausties par zaudētajām iespējām; tā vietā mums jāraugās nākotnē un jāpievēršas elektrisko automobiļu ražošanas jaunajām tehnoloģijām. Vēl nav par vēlu. Tādējādi mēs varam

nodrošināt, ka jaunos elektriskos automobiļus ražotu, izmantojot Eiropas tehnoloģijas, un nākotnē mums nebūtu jābrauc ar Ķīnā ražotiem elektromobiļiem. Mūsu spēkos vēl ir šo scenāriju novērst.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Patiesībā šis ir jautājums par kopēja risinājuma panākšanu Eiropas līmenī, nevis nacionālā egoisma jautājums.

Eiropas struktūrvienībai Opel ir nozīmīga loma Eiropas rūpniecības politikā, un te nav runa tikai par darbavietām Opel ražotnēs, bet arī par darbavietām daudzajos automobiļu detaļu piegādes uzņēmumos vairākās Eiropas valstīs. Lēmums par labu uzņēmumam Magna — kā to apliecināja arī Eiropas Uzņēmumu padome — tika vienprātīgi atbalstīts arī Eiropas Uzņēmumu padomē, un tās locekļi aktīvi darbojas, lai izstrādātu risinājumus Eiropas līmenī. Šajā ziņā darbinieki ir gatavi nest upurus, un mēs sagaidām, ka līdzīgi rīkosies arī visi lēmuma pieņēmēji. Mums jāstrādā visiem kopā, un tas ir jādara ātri. Par to jau runāja tie, kas uzstājās pirms manis.

Protams, strādnieku interesēs ir svarīgi, lai valsts atbalsts uz laiku stabilizētu tūkstošiem darbavietu. Mēs nepieņemsim nekādus izvirzītos konkurences argumentus. Runa ir ne tikai par cilvēkiem un darbavietām, bet arī par visiem reģioniem. Ceļam, kuru esam sākuši Vācijas vadībā, tagad jānovēd pie vislabākā risinājuma attiecībā uz Eiropas strādniekiem visās Eiropas ražotnēs.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es priecājos par iespēju uzstāties pirmajā jūsu vadītajā sēdē. Es patiešām esmu ļoti gandarīts! Tomēr visvairāk es vēlos pateikties komisāram V. Špidla par to, ka viņš uzstājās vācu valodā, un no sirds apsveikt komisāri N. Kroes. Daudzi uzskata, ka Opel/Vauxhall lieta attiecas tikai uz Vāciju. Bet tā nav — tas ir visas Eiropas jautājums. Tas skar darbavietas visā Eiropā, un nav pareizi, ka Vāciju uzskata par īpašu gadījumu. Tāpēc es esmu īpaši gandarīts, redzot, ka Komisija vēlas veikt izmeklēšanu šajā lietā. Šie ir jautājumi, kas saistīti ar Eiropas tiesību aktiem attiecībā uz konkurences likumu un valsts atbalstu.

Mēs vēlamies saglabāt pilnīgi visas darbavietas. Bet par kādu cenu? Man kā pilsoņu un nodokļu maksātāju aizstāvim nav skaidrs, kādas ilgtermiņa saistības nodokļu maksātājiem paredzētas šajā Opel un Magna noslēgtajā darījumā. Opel lieta ir apšaubāma arī rūpniecības politikas skatījumā. Palīdzību vienmēr saņem lielākais. Mazajiem un vidējiem par sevi jāparūpējas pašiem, lai gan tie veido ekonomikas mugurkaulu. Skaidrs, ka bija nepareizi izvēlēties vienu ieguldītāju. Jau pašā sākumā tika noraidīti labāki un izdevīgāki piedāvājumi, — un, starp citu, to izdarīja politiķi.

Opel lieta ir vairāk saistīta ar vēlēšanu procesu nekā ar ekonomikas vai rūpniecības politiku, kurai ES tiesību viedokļa ir jābūt tīrai un godīgai. Vēleiz uzsvērsu, ka šobrīd ir ļoti svarīgi, lai Komisija aktīvi piedalītos šajā procesā, pat ja Vācijas valdībai tas nav pieņemami. Opel darījums ir blēdība. Tas kļūst arvien acīmredzamāk. Tā varētu būt visdārgākā priekšvēlēšanu kampaņa Vācijas vēsturē.

Mēs vēlamies, lai Opel izdzīvotu un būtu spējīgs darboties; mēs vēlamies saglabāt visas darbavietas, bet mēs nevēlamies, lai tajā būtu jāiegulda līdzekļi, tāpat kā mēs nevēlamies, lai risinājums tiktu panākts uz mūsu Eiropas partneru rēķina, no kuriem ir atkarīga arī Vācija, kura ir lielākā eksportētājvalsts pasaulē.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi! Šodien esmu tādu emociju varā, ko var raksturot gan kā gandarījumu, gan kā bailes. Esmu gandarīts par komisāra V. Špidla un komisāres N. Kroes paziņojumiem, kuri nedaudz nomierināja, tomēr es baidos, ka uzņēmuma Magna kā iegūstošās puses paziņojumi nekādu sirdsmieru nerada. Es vēlētos apspriest vairākas lietas, par kurām tika runāts šajās debatēs.

Komisāres kundze, komisāra kungs, es jūs lūdzu būt par dzelzs lēdiju un dzelzs vīru un nodrošināt, lai visi likumi tiktu pienācīgi ievēroti. Patiesi, attiecībā uz valsts atbalstu man jāpiekrīt Verhofstadt kungam, ka izmeklēšana ir jāpaplašina, ietverot tajā visus konkurences likuma aspektus un visus tiesību aktus saistībā ar uzņēmumu apvienošanu un pārņemšanu. Manuprāt, šajā jomā viņam ir taisnība. Tāpat es piekrītu Langen kunga īpaši uzsvērtajam apgalvojumam, ka izmeklēšana ir jāveic ātri. Ja to varēja paveikt ātri banku gadījumā, to var paveikt ātri arī šajā uzņēmuma pārņemšanas lietā, kura ir ļoti izšķiroša vairākiem tūkstošiem strādnieku.

Es vēlos pievērsties komisāra V. Špidla teiktajam par to, ka nozarē ir jaudas pārpalikumi, kas, protams, tā arī ir. Viņš teica, ka tikušas izmantotas dažādas metodes, lai panāktu atbilstību tiesību normām. Viņš minēja Globalizācijas fondu, kurā iesniegti septiņi pretendentu pieteikumi. Tomēr mums arī jāzina, ka šis Globalizācijas fonds nedarbojas pietiekami labi. Rīt mēs apspriedīsim šo lietu un Bōge kunga ziņojumu, kurā skaidri norādīts, ka no 500 miljoniem eiro, kas bija mūsu rīcībā 2009. gadā, ir iztērēti tikai nepilni 8 miljoni

eiro. Tātad mums jāizmanto šie resursi, lai palīdzētu strādājošajiem, ieguldot apmācībā, reorganizācijā un tādās jaunās „zaļās” ekonomikas izveidē, kura nodrošina zemas oglekļa emisijas un tikpat kā neizmanto fosilās degvielas.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, jūsu partijas vadītājs *Westerwelle* kungs teica, ka valsts atbalsts uzņēmumam *Opel* tika piešķirts arī priekšvēlēšanu kampaņas nolūkā. Protams, es ceru, ka tas tā nav, un es arī ceru, ka *Opel* pārstrukturēšana noris saskaņā ar uzņēmējdarbības noteikumiem un ka mēs nenonāksim situācijā, kurā katrs rūpējas tikai par savu automobiļu rūpnīcu. Es pilnībā uzticos komisāres kundzei, kura gatavojas pārbaudīt visus šī darījuma aspektus. Viņa ir slavena ar savu nelokāmo raksturu, kura stingrību viņa jau vairākkārt ir pierādījusi *Nīderlandē*, un viņa nebaidīsies sniegt skaidrus paziņojumus.

Man ir jautājums komisārei par Krievijas krājbankas *Sberbank* lomu. Interesanti, kāda ir šīs bankas nozīme, un vai tas nozīmē, ka dažus *Opel* ražošanas procesus pārcels uz Krievijas Federāciju, jo *Sberbank* patiesībā ir valdības ekonomikas politikas instruments.

Visbeidzot, es gribētu norādīt *Staas* kungam, ka viņam nevajadzētu brīnīties par to, ka šis uzņēmums ir apdraudēts, ja jau viņš tik kaislīgi aizstāv pret automašīnām vērstu politiku. Automašīnas kļūst drošākas un videi nekaitīgākas, bet tās joprojām tiek vainotas visās nelaimēs. Automašīnas ir bubuļi, un bieži vien Parlamenta atbalstītās politikas dēļ autovadītāji kā nodokļu maksātāji ir spiesti krietni iztukšot savus naudas makus. Dāmas un kungi, automašīnas simbolizē brīvību. Daudziem cilvēkiem ar pieticīgiem ienākumiem *Opel* ir zīmols, kuru viņi var atļauties. Diemžēl šobrīd šie cilvēki aizvien retāk var atļauties tādu automašīnu kā *Opel*, tādēļ šo automobiļu ražošana piedzīvo sabrukumu. Tāpēc es nedomāju, ka mums būtu jābrīnās par šīm norisēm, ja jau Parlaments aizstāv pret automašīnām vērstu politiku. Mūsu partija ir par automašīnām, un arī *Verhofstadt* kungs to labi zina.

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi, es runāšu par trīs aspektiem.

Pirmkārt, automobiļu ražošanas nozare Eiropai ir ļoti nozīmīga, un, kā jau tika teikts, ņemot vērā visus pakārtotos uzņēmumus un visu detaļu piegādes nozari, kopumā no automobiļu ražošanas nozares ir atkarīgi 12 000 darbinieku. Es vēlējos to atkārtoti uzsvērt, jo manā priekšā sēž *Chatzimarkakis* kungs, kurš nesen teica, ka Vācijas valdība cenšas sarīkot priekšvēlēšanu izrādi. Es varu to tikai pilnībā noliegt. Tas ir izsmējīgs apvainojums visiem, kuri strādā šajā nozarē daudzās Eiropas valstīs un kuri katru dienu uztraucas par savas darba vietas likteni.

Otrkārt, *Opel* glābšana ir visas Eiropas interesēs. Manuprāt, tas ir īpaši jāuzsver, neatkarīgi no šodienas debatēm. Ražotnes ir Apvienotajā Karalistē, Beļģijā, Polijā, Spānijā, Vācijā un citās Eiropas valstīs. Ja *Opel* tiks glābts, pateicoties kādam investoram, proti, *Magna*, un īstermiņa kredītiem, kurus izcīnīja Vācijas valdība, tad tas nav tikai Vācijas, bet gan visas Eiropas interesēs. Mums visiem jāveic pasākumi darbinieku saglabāšanai savās valstīs. Es esmu gandarīta. Kas notiktu, ja mēs nebūtu veikuši pasākumus, lai pieņemtu šo pārņemšanas risinājumu? Tādā gadījumā mums šodien nebūtu par ko diskutēt, jo debates būtu veiksmīgi beigušās brīdī, kad *General Motors* ierautu maksātnespējas atvarā arī savu Eiropas struktūrvienību.

Treškārt, attiecībā uz valsts atbalstu pastāv stingri noteikumi. Esmu pārliecināta, ka Komisija rūpīgi pārbaudīs šo lietu, pilnībā atklājot visu iesaistīto intereses. Būtisks ir jautājums, vai Eiropas *Opel* vidējā termiņā spēs atgūt rentabilitāti. Esmu pārliecināta, ka risinājums, kurš patlaban tiek gatavots un kura izstrādāšanā piedalās arī *Magna* un citas Eiropas valstis, būs īstenojams. Es lūdzu Komisiju sniegt arī attiecīgu atļauju un noslēgumā vēlos atkārtot, ka tādējādi mēs esam panākuši kaut ko pozitīvu automobiļu ražošanas nozarei visā Eiropā.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pateicos Komisijai par šo paziņojumu. Diemžēl es neesmu noskaņota tik optimistiski kā mani kolēģi, un tas attiecas arī uz Komisijas paziņojumu. Tā ir taisnība, ka mēs šodien uzzinājām sliktas vēstis par Antverpenes ražotni, un tas, ka šo ļoti produktīvo ražotni ar kvalificēto personālu ir paredzēts slēgt, izraisa ļoti daudz jautājumu, cerams, arī Komisijai. Dāmas un kungi, vai tam varētu būt kāda saistība ar to, ka šī ražotne atrodas vienā no mazākajām dalībvalstīm un reģionā, kurš, lai arī ekonomiski spēcīgs, ir pārāk mazs?

Komisija tagad priecājas par pēdējo mēnešu laikā sevis paveikto darbu. Diemžēl es nepriecājos. Jums, Komisija, ir īpaša, vajadzīga loma un, manuprāt, ļoti oficiāla loma kā Eiropas Savienības interešu aizstāvei saistībā ar tās līgumiem un noteikumiem attiecībā uz konkurenci un valsts atbalstu. Es uzsvēru šo nepieciešamību un atkārtoti izsaku savu atbalstu izmeklēšanai, kas jums jāveic šajā saistībā, jo tai būs izšķiroša nozīme. Bet kāpēc jūs nedarījāt vairāk? Kāpēc jūs neuzņēmāties stingru politisko lomu un, piemēram, kad risinājāt sarunas ar dalībvalstīm, nesadarbojāties arī pārstrukturēšanas priekšlikumu izvirzīšanā? Piemēram, Eiropas

arodbiedrības sniedz atbalstu un veic darbu pie pārstrukturēšanas, kas arī ietver solidaritātes jēdzienu, galvenokārt nodrošinot, lai neviena no ražotnēm neciestu vairāk nekā citas.

Šobrīd es vēlos jautāt — un šis ir mans vissvarīgākais jautājums Komisijai: — ko jūs tagad darīsiet, uzzinot iespējami sliktākās vēstis par *Opel* ražotni Antverpenē? Kādus pasākumus jūs pieņemsiet, lai nodrošinātu nākotnes izredzes arī tiem, kas strādā Antverpenes ražotnē?

Chris Davies (ALDE). — Priekšsēdētāja kundze! Mēs visi, kuru valstīs vai reģionos atrodas automobiļu rūpnīcas, vēlamies, lai tās darbotos sekmīgi, tomēr mēs nedrīkstam izlikties neredzam problēmas un pārprodukciju, kas negatīvi ietekmē peļņu un ieguldījumus. Mani ārkārtīgi iespaidoja mūsu reģiona ražotņu — *Elsmirportas* un *Halewood* — izcilās inženiertehnoloģijas. Pateicoties tām vien, šīm rūpnīcām vajadzētu zelt un plaukt. Tomēr mani ļoti nomāc gaisotne, kura pēdējos 10 gadus valda autobūves nozarē un kuru esmu pieredzējis, būdams Parlamenta deputāts.

Spriežot pēc vides uzlabošanas iespējām, šīs nozares reputācija ir nožēlojama. Protams, nevar nepieminēt arī pozitīvos aspektus. Katru dienu presē varam lasīt par jauninājumu piemēriem, tomēr visā nozarē vērojama pretestība katalītisko neitralizatoru ieviešanai, ievērojami pārspilējot to izmaksas. Mēs bijām panākuši vienošanos par CO₂ emisiju samazināšanu, bet solījums netiek pildīts. Patlaban autorūpnieki cenšas izvairīties no juridiskajām prasībām gaisa kondicionēšanas iekārtās izmantot dzesējošās vielas, kuras salīdzinājumā ar šobrīd izmantotajām ievērojami mazāk ietekmē globālo sasilšanu, un ražotāji jau lobē centienus vājināt Komisijas priekšlikumus par CO₂ emisiju samazināšanu attiecībā uz smagajiem un vieglajiem kravas automobiļiem.

Šīs nozares balstīšanā ir ieguldītas milzīgas summas. Es domāju, ka sabiedrība ir pelnījusi ko vairāk. Detaļu ražotāji sūdzas, ka autorūpniekiem esot pārāk peticīgi mērķi. Mēs vēlamies, lai attieksme nozarē mainītos; jo īpaši tas attiecas uz nozares pārstāvjiem — Eiropas automobiļu ražošanas asociāciju. Mēs vēlamies, lai autorūpnieki atzītu, ka viņiem ir pienākums pret sabiedrību kopumā un ka nozares nākotne ir cieši saistīta ar uzlabojumiem vides aizsardzības jomā.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). — (NL) Priekšsēdētāja kundze, komisāri, dāmas un kungi! Manuprāt, ir skaidrs, ka pat Eiropas automobiļu rūpniecība nevar izvairīties no īstenības un nozari nāksies steidzami reorganizēt, lai mazinātu jaudas pārpalikumu. Tomēr, protams, rodas jautājums par *Opel* ekonomisko apsvērumu ticamību, ja uzņēmums sola saglabāt Vācijas ražotni, kura izmaksā visdārgāk, bet slēgt ekonomiski veiksmīgo Antverpenes ražotni. Šajā pēcpusdienā Frankfurtes auto izstādē šo scenāriju oficiāli apstiprināja *Magna* izpilddirektora vietnieks *Siegfried Wolf*. Kā norādīja daudzi, kas uzstājās iepriekš, ir nopietnas bažas, ka apmaiņā pret valsts atbalstu *Magna* ir piekāpusies Vācijas varas iestādēm, kas nebūt nenāk par labu rūpniecības plānam. Es uzskatu, ka Eiropas Komisijas pienākums ir apturēt šo darījumu, kamēr nav par vēlu. Komisāre *N. Kroes* jau izteica bažas, bet, manuprāt, ir jādara vēl vairāk. Jo

īpaši Komisija nedrīkst zaudēt laiku, klāstot, kādā veidā tā gatavojas panākt, lai arī Vācija šajā lietā ievērotu Eiropas konkurences noteikumus. Pēc manām domām, ja Komisija to nepanāks, tas būs sliktā precedents visiem turpmākajiem pārrobežu pārstrukturēšanas darījumiem un mazākās dalībvalstis atkal tiks izstumtas no nozares. Kāpēc arī Komisija pati nevada sarunas ar *GM* un *Magna*, bet to dara tikai Vācija? Esmu dzirdējis arī to, ka rīt Vācijas valdība sāks sarunas ar pārējām Eiropas valstīm par valsts atbalsta koordinēšanas plāna izstrādi. Tas ir pārāk ciniski attiecībā pret Flandriju, un šis paziņojums nenoliedzami ir novēlots, un tādējādi man rodas jautājums, vai arī Komisija tajā ir iesaistīta.

Inés Ayala Sender (S&D). — (ES) Priekšsēdētāja kundze! Vispirms es vēlos Eiropas Parlamenta vārdā izteikt mūsu solidaritāti un atbalstu visiem Eiropas *Opel* ražotnēs strādājošajiem, jo īpaši *Figueruelas* rūpnīcas strādniekiem un viņu ģimenēm, un arī palīguzņēmumos strādājošajiem. Es vēlos viņus pārliecināt, ka mēs esam kopā ar viņiem šajos jaunajos apstākļos, kad tiek radīts neatkarīgs Eiropas ražotājs *GM Europe*.

Tomēr šajā jaunajā situācijā, kura radās brīdī, kad uzzinājām sliktās vēstis par *GM* bankrotu ASV, ir iespēja radīt maksāspējīgu, modernu un konkurētspējīgu uzņēmumu ar drošu nākotni no uzņēmuma, ekonomikas un tehnoloģiju viedokļa. Komisijai un komisāriem atkal ir jāieņem līderpozīcijas pašreizējās sarunās, lai panāktu visām Eiropas valstīm pieņemamu risinājumu, kurā paredzētas visas iespējamās garantijas.

Mēs izteicām kritiku Komisijai par to, ka tā nepiedalījās sākotnējās sarunās un uzsāka divpusējas sarunas, par spīti tam, ka visas dalībvalstis, kurās atrodas *Opel* ražotnes, aicināja pieņemt vienpusējus risinājumus. Šajā saistībā jānorāda, ka arī reģionu pašvaldības ir iesaistītas, piemēram, Aragonas pašvaldība, kura bija pirmā, kas pirms gada piedāvāja garantijas *Figueruelas* rūpnīcai.

Tomēr, tā kā Komisija atsakās no saviem pienākumiem, pašreizējā situācijas maiņa ir radījusi apjukumu un nopietnus draudus, ka vēlēšanu rezultātu dēļ, kuri nekādi neietekmē rūpniecības dzīvotspējas kritērijus, jaunais Eiropas uzņēmums nonāks strupceļā, kur konkurētspējas kritēriji netiek izvirzīti par tā prioritāti un kur nebūs iespējams izvairīties no ārkārtīgi lielām darbaspēka izmaksām. Lai tas nenotiktu, mums vajadzīgs tāds risinājums Eiropas līmenī, kurš no ekonomikas viedokļa būtu dzīvotspējīgs gan vidējā, gan ilgākā laikposmā un kurā par prioritāti tiktu izvirzīta nodarbinātība, vairojot tādu simbolisku rūpnīcu konkurētspēju un produktivitāti, kāda ir *Figueruelas* rūpnīca.

Mēs raudzīsim, lai Komisija ne mirkli neieņemtu neitrālu nostāju. Tai ir jārikojas un jā rūpējas gan par nodarbinātību, gan par *GM Europe* nākotni. Parlaments to pieprasīs visu Eiropas *Opel* ražotnēs strādājošo vārdā.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es pateicos komisāriem par sniegtajiem skaidrojumiem.

Šo debašu laikā mani satrauca minētā saikne starp vēlēšanām Vācijā un situāciju uzņēmumā, kas ietekmē daudzas Eiropas rūpnīcas.

Es pievērsīšos trim aspektiem, kurus minēja komisāre. Uzskatu, ka šajā situācijā visām sarunām jābūt pilnīgi atklātām. Es piekrītu, ka ir jāpārbauda visi aspekti gan no juridiskā viedokļa, gan no atbalsta viedokļa. Tomēr komisāre teica, ka pārstrukturēšana ir nenovēršama arī tad, ja tā prasa darbavietu samazināšanu un rūpnīcu slēgšanu.

Tāpēc šajā situācijā, kas, manuprāt, Eiropā radusies līdz šim pastāvējušā uzņēmējdarbības modeļa un alkatības dēļ, mums jāpatur prātā šie apstākļi un pirmajā vietā ir jāizvirza cilvēki. Mums kopā ar Komisiju ir jāapsver un jāpiemēro novatoriska politika, lai aizsargātu cilvēkus un nodrošinātu viņiem cieņas pilnu dzīvi un paredzētu vienādu apmācību visās Eiropas valstīs, tādējādi palīdzot pielāgoties nākotnes darba tirgum un jauno uzņēmumu prasībām.

Otrkārt, attiecībā uz atbalstu uzņēmumiem es vēlētos teikt, ka tam jābūt tādā atbalstam, kas veicinātu arī pārējo ražotņu dzīvotspēju. Ir jāveic arī zināmi ieguldījumi inovācijās, jo īpaši, kā jau deputāti minēja iepriekš, hibrīdtehnoloģijās, lai auto nozare nebūtu atkarīga tikai no fosilajām degvielām.

Tādēļ mēs lūdzam Komisiju rīkoties nākotnes vārdā.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos izteikt vairākus komentārus.

Pirmkārt, līdz šim valsts atbalsts automobiļu rūpniecības nozarei un dalībvalstu un Komisijas veiktie pasākumi, manuprāt, ir vērtējami kā atturīga pieeja, no vienas puses, un kā īstermiņa pieeja, no otras puses. Es uzskatu, ka, piemēram, pašreizējie lielie maksājumi par automašīnu nodošanu lūžņos patiesībā ir mākslīgi paaugstinājuši pieprasījumu, un, manuprāt, tagad, kad šie maksājumi tiek pārtraukti vai tiks pārtraukti, mēs redzēsim, cik ļoti nepareizu priekšstatu tie ir radījuši. Pieprasījums ir mazāks nekā piedāvājums.

Tāpēc mēs gribētu mudināt Komisiju strādāt daudz enerģiskāk nekā līdz šim. Attiecībā uz valsts atbalstu es uzskatu, ka par prioritārām ir jāizvirza divas darbības jomas.

Pirmā ir saistīta ar to, ka ilgtspējīgu mobilitātes risinājumu īstenošanai Eiropā ir vajadzīgi talantīgi un prasmīgi automobiļu rūpniecības nozares darbinieki, sākot no inženieriem līdz strādniekiem. Tādējādi pirmā darbības joma acīmredzot būs paredzēta, lai palīdzētu uzturēt un pilnveidot šīs prasmes gan automobiļu rūpniecības nozarē, gan citās radniecīgās nozarēs.

Turklāt es uzskatu, ka attiecībā uz valsts atbalstu ir jāpiemēro krietni stingrāki nosacījumi nekā konkrētajā gadījumā. Citiem vārdiem sakot, mēs vairs nevaram turpināt rīkoties tāpat kā agrāk. Pēc manām domām valsts atbalstam ir jāpaātrina izmaiņas nozarē. Šajā ziņā es pilnībā piekrītu tam, ko teica *Davies* kungs.

Noslēgumā es gribētu vērsties pie *Eppink* kunga, kurš acīmredzot apgalvo, ka mēs esam pret brīvību. Patiesībā tirgū notiek tas, ka arvien mazāk iedzīvotāju atbalsta saukli „mana mašīna ir mana brīvība”. Jums atliek tikai pabraukt pa Beļģijas vai Nīderlandes ielām, lai saprastu, ka šī sistēma vairs sevi neattaisno.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi! Dienā, kad tika ierosinātas debates par Eiropas uzņēmuma *Opel* nākotni, mēs vēl nezinājām, ka ceturtdien šo uzņēmumu iegādāsies uzņēmums *Magna* un tā partneris Krievijā *Sberbank*.

Pēc vairākus mēnešus valdošās nenoteiktības, Eiropas uzņēmumam *Opel* ir sācies jauns posms, kas daudziem vieš cerības, bet citiem rada pamatu bažām. Mēs vēlamies, lai galīgais nolīgums, kuru parakstīs turpmāko mēnešu laikā, būtu labvēlīgs uzņēmuma nākotnei, un es ceru, ka Vācijas valdībai ir taisnība, apgalvojot, ka šis ir vispārliedzošākais piedāvājums attiecībā uz uzņēmuma nākotni.

Tomēr es kā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas locekle un Aragonas iedzīvotāja, ņemot vērā, ka Aragonā atrodas *Figueruelas* rūpnīca, kas ir viena no visproduktīvākajām ražotnēm, vēlos paust bažas par strādnieku likteni. Runā, ka pārstrukturēšanas plāna ietvaros *Magna* apsver atlaist 10 560 darbinieku, no kuriem 1700 strādā Aragonas rūpnīcā, un papildus veikt darbavieta netiešu samazināšanu.

Mēs zinām, ka uzņēmumu var glābt, to pārstrukturējot, un tas ietekmēs mūsu strādājošos, tomēr es ceru, ka šie plāni tiks izstrādāti atbilstīgi ekonomiskajiem un produktivitātes kritērijiem, lai panāktu vislabāko risinājumu, kas apmierinātu visas iesaistītās puses.

Mēs ceram, ka tuvākajos mēnešos šajā procesā līdz ar Eiropu tiks iesaistītas visu attiecīgo valstu valdības. Tas nozīmē, ka kopīgiem spēkiem, izmantojot ekonomiskos kritērijus, mēs varam panākt *Opel* dzīvotspēju, veicot pēc iespējas mazāk darbavieta samazinājumu visās *Opel* Eiropas rūpnīcās.

Priekšsēdētāja. – *Luhan* kungs, jūs vēlaties uzdot jautājumu *Lope Fontagné* kundzei? Vai tāpēc jūs pacēlāt zilo kartīti?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, ir ļoti svarīgi, ka mēs apspriežam šo jautājumu. Tomēr līdz šim mēs neesam pievērsušies šim jautājumam Eiropas un reģionālās attīstības kontekstā.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētāja. – Tas nav jautājums *Lope Fontagné* kundzei. Ja jūs vēlaties uzstāties saskaņā ar nepieteiktās uzstāšanās procedūru, jūs to varēsiet darīt debašu noslēgumā.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Nesenie notikumi saistībā ar uzņēmumu *Opel* vedina uz domām, ka tā nav tikai vēsturisks Eiropas automobiļu rūpnīcas pārņemšana. Es nevaru saprast, kādu rūpniecības politiku mēs vēlamies redzēt Eiropā. Es labāk gribētu, ka *Opel* pārņemtu Eiropas uzņēmumu grupu; tas būtu apliecinājums sadarbībai un solidaritātei autobūves nozaru starpā, kā arī stiprinātu piederības apziņu Eiropas Savienībai.

Eiropas komisārs rūpniecības jautājumos *Verheugen* kungs 2009. gada janvāra konferencē „Etats Généraux de l'Automobile” teica, ka autobūves nozare ir ļoti nozīmīga ekonomikai, sabiedrībai, nodarbinātībai un pētniecībai. Mani uztrauc tas, kā šis darījums varētu ietekmēt nodarbinātību, un ceru, ka netiks veikti darbavieta samazinājumi. Vēl vairāk mani uztrauc valsts atbalsts, kurš nedrīkst kropļot konkurenci automobiļu tirgū. Komisijai būs jānodrošina, lai šis atbalsts nebūtu saistīts ar ražotņu slēgšanu.

Man ļoti žēl, ka ne Vācijas valdība, ne *Opel* vadība nepieņēma uzņēmuma *Fiat* piedāvājumu. Šodien *Fiat* ir tehnoloģiju ziņā vismodernākais automobiļu ražotājs; pavērosim kaut vai to, ko tas ir paveicis, lai samazinātu automobiļu CO₂ emisijas.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Cienījamā komisāres kundze, patiesībā mēs raugāties uz jums kā uz tiesnesi šajā lietā. Ja esmu pareizi sapratis, Antverpene drīz zaudēs savu *Opel* rūpnīcu. Protams, šo rūpnīcu var iznomāt kāds uzņēmums kā savu apakšuzņēmumu, tomēr tā nenoliedzami ir neskaidra nākotne.

Man kā Antverpenes iedzīvotājam ir ļoti grūti pieņemt to, ka mēs mēnešiem ilgi tikām pārliecināti, ka izvēles pamatā nav tikai ekonomiski apsvērumi, bet gan Vācijas valdības spēja ieguldīt ārkārtīgi lielu nodokļu maksātāju naudas summu. Tāpēc mēs vēlamies, lai jūs darbotos kā tiesnese šajā lietā un pārbaudītu, vai tā ir taisnība, un noskaidrotu, vai šajā gadījumā patiešām tika izmantoti tikai ekonomiskie un komerciālie argumenti, vai tas tomēr ir jautājums par to, ka izdzīvo ekonomiski un politiski stiprākais.

Mēs būtu jums pateicīgi, ja, pabeidzot izmeklēšanu, jūs iepazīstinātu Parlamentu ar ziņojumu par izmeklēšanas atzinumiem. Galu galā mēs vēl neesam saņēmuši pietiekami daudz informācijas vai vismaz kādu skaidrību no iesaistītajiem uzņēmumiem. Tāpēc mēs ceram, ka jūs varēsiet paskaidrot, kādus argumentus ir izmantojušas iesaistītās puses. Es gribētu, lai jūs man paskaidrotu, kāpēc Antverpenei, manai pilsētai, ir jācieš visvairāk, jo vairumam šīs pilsētas iedzīvotāju minētais gadījums simbolizēs to, cik lielā mērā var uzticēties Eiropas Komisijai un arī Eiropas Savienībai.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Es pievienojos deputātu paustajām bažām par uzņēmuma Opel un tā darbinieku likteni. Lēmums par Opel pārņemšanu principā jau ir pieņemts, tomēr pēdējo dienu un pat stundu laikā tika dzirdēti paziņojumi, kas vieš ļoti daudz neskaidrību vairākos aspektos. Tas nomāc darbiniekus un visus detaļu piegādes nozarē strādājošos, tāpēc šajā jautājumā nekavējoties jāievieš skaidrība, un, pats galvenais, mums ir vajadzīga nopietna un godīga attieksme.

Attiecībā uz šo darījumu Eiropas kontekstā mani uztrauc tas, ka Magna paziņoja tikai par Antverpenes rūpnīcas slēgšanu, lai gan publicētie pētījumi liecina, ka minētā rūpnīca ir kā trumpja dūzis uzņēmējdarbības ekonomikā. Tāpēc man rodas iespaids, ka starptautiskie uzņēmumi cenšas sarīdīt dalībvalstis savā starpā, vai tieši pretēji — ka dalībvalstis izmanto valsts atbalstu, lai ietekmētu izvēli, kuras rūpnīcas slēgt un kuras paturēt, tādējādi kropļojot konkurenci. Ja tas tiešām tā ir, tad mums ir darīšana ne vien ar ekonomikas krīzi un tās postošajām sociālajām sekām, bet arī ar iestāžu krīzi — iestāžu uzticamību —, kas nozīmē, ka cilvēki zaudēs jebkādu atskaites punktu.

Tāpēc es lūdzu to, ko jau minēju iepriekš savā rakstiskajā jautājumā februārī, proti, ka Komisijai ir patiešām jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi, lai nepamestu likteņa varā tos, kuri ir cietēji Opel likstās, kā arī jāsāk oficiāla izmeklēšana saistībā ar valsts atbalstu. Tas ir jādara tāpēc, lai pret visām rūpnīcām un visiem tiem, kas ir saistīti ar šīm rūpnīcām, attiektos objektīvi un atklāti. Galu galā cilvēkiem ir tiesības paļauties uz to, ka Eiropas Savienība pildīs savu galveno uzdevumu arī tādos sarežģītos apstākļos, kādos atrodamies patlaban, un ka tā attieksies pret lietām ar vislielāko nopietnību, nepieļaujot nekādus dubultstandartus. Cienījamie komisāri, šis gadījums būs kā lakmusa papīrs attiecībā uz iestāžu uzticamību, un mēs uz jums paļaujamies.

Arlene McCarthy (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Es uzskatu, ka mūs visus vieno viens mērķis — ilgtermiņā nodrošināt ES automobiļu rūpniecības nozares dzīvotspēju un konkurētspēju, kā arī saglabāt darbavietas.

Šā gada jūlijā es uzrakstīju vēstuli komisāram G. Verheugen, un atbildes vēstulē mani iedvesmoja viņa apņemšanās nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecībā uz visiem GM Eiropas struktūrvienības pārstrukturēšanas plāniem. Manā vēlēšanu apgabalā Elsmīrportas rūpnīca Vauxhall ir vietējās ekonomikas balsts, un tajā ir tieši nodarbināti aptuveni 2200 darbinieku. Minētā ražotne ir piedzīvojusi radikālu pārstrukturēšanu, un tās darbību vērtē kā ekonomisku, efektīvu un konkurētspējīgu; tas pats attiecas arī uz Lūtonas ražotni Anglijas dienvidaustrumos.

Neviens nevēlas darbavietu samazināšanu, tomēr jebkuram lēmumam jābūt pamatotam uz rūpnīcu dzīvotspēju un efektivitāti. Lēmumu pamatā jābūt godīgumam, nevis izredzēto principam, kad viena dalībvalsts sola lielākus finanšu ieguldījumus nekā citas. Es priecājos, ka komisāre N. Kroes atzīst, ka valsts atbalsta piešķiršanā nedrīkst figurēt politiskas vienošanās, politiski motīvi vai nosacījumi.

Es aicinu Komisiju būt modrai un nodrošināt, ka jebkurš finanšu atbalsts tiek piešķirts saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem un ir vērsts uz Eiropas uzņēmumu komerciālo dzīvotspēju un ekonomisko piemērotību nākotnes apstākļiem. Spēcīgas Eiropas automobiļu rūpniecības nozares saglabāšana prasa Eiropas nozīmes pieeju, lai saglabātu būtisku un efektīvu infrastruktūru visās dalībvalstīs un reģionos.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Ir radies jautājums par to, vai Vācijas rīcību, piešķirot 4,5 miljonus eiro uzņēmuma Opel pārstrukturēšanai, kas tika vērtēts kā veiksmīgs darījums, vadīja politiski vai ekonomiski apsvērumi. Vislabākā atbilde uz šo jautājumu bija Vācijas valdības pārstāvju izvēle, par Opel pārņemēju izraugoties uzņēmumu Magna. Viens no valdības pārstāvjiem izšķirošajā balsojumā nepiedalījās, savukārt Wennemer kungs balsoja pret šo izvēli, jo uzskatīja to par politisku lēmumu.

Eiropas Komisijai ir jāizvērtē valsts atbalsta piešķiršanas uzņēmumam Opel apstākļi un jāinformē Parlaments par to, vai tomēr šis gadījums nav vērtējams kā vietējā tirgus aizsargāšana uz citu Eiropas Savienības dalībvalstu rūpnīcu un darbavietu rēķina. Mani lielā mērā satrauca Eiropas Komisijas bargie novērtējumi, jo kuģubūvē strādājošajiem Šecīnā un Gdīnā netika dota nekāda iespēja turpināt kuģu būvi. Vai komisāres N. Kroes veiktais novērtējums valsts atbalsta lietā būs tikpat bargs un tikpat uzticams kā Polijas kuģu būvētavu gadījumā? Eiropas iedzīvotājiem ir aizdomas, ka šajā jomā ir tikuši piemēroti dubultstandarti.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka pasaules finanšu krīze jau ilgst vienu gadu. Šajos grūtajos laikos Eiropas Komisijai ir jābūt gatavai palīdzēt, izvērtēt, ieteikt un ierosināt risinājumus, par kuriem nerastos aizdomas, ka to pamatā ir atsevišķu dalībvalstu politiskās vai protekcionisma intereses. Diemžēl manā skatījumā Komisijas attieksme šajā gadījumā ir pasīva.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Mums atliek vien secināt, ka esam saskārušies ar līdz šim nepieredzētu krīzi. Tāpēc mums ir vajadzīga vienojoša un aktīva politika, ne tikai tādēļ, lai glābtu

darbavietas, kuras vēl ir iespējams saglabāt, bet arī, lai palīdzētu bez darba palikušajiem atgriezties darba tirgū. Ārkārtīgi liela nozīme būs apmācībai.

Automobiļu rūpniecības nozare ir Eiropas ekonomikas virzītājspēks, tāpēc ir svarīgi, lai lēmumi tiktu pieņemti, pamatojoties uz ilgtermiņa mērķiem ilgtspējīgas Eiropas automobiļu rūpniecības nozares veidošanā. Tika izteikti visdažādākie ierosinājumi par to, kāds būs sadalījums attiecībā uz darbavietu samazināšanu. Ja Opel grupa zaudēs katru piekto darbavietu, tas radīs ārkārtīgi lielu spriedzi sabiedrībā neatkarīgi no tā, kura valsts būs iesaistīta. Tāpēc es ceru, ka šis process ir veikts pienācīgi un starptautiskajiem uzņēmumiem pieteikuma konkursa laikā nebija vajadzīgs sarīdīt valstis un darba ņēmējus vienu pret otru. Eiropas centieniem krīzes pārvarēšanā ir jābūt koordinētiem un līdzsvarotiem.

Ir svarīgi arī iesaistīt arodbiedrības, lai tās aktīvi un konstruktīvi piedalītos šajā procesā. Turklāt ir svarīgi, lai Komisija un Parlaments rūpīgi sekotu šīm norisēm. Pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai būs izšķiroša nozīme, runājot par automobiļu rūpniecības nozares nākotni, un tas attiecas ne vien uz uzņēmumu Opel, bet arī uz visiem transportlīdzekļu ražotājiem visā Eiropā.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlamenta debatēs tiek apspriests tik ļoti nopietns jautājums. Es vairāk nekā trīs gadus strādāju auto detaļu piegādes nozarē. Manā valstī par galveno prioritāti tika izvirzīts ārvalstu ieguldījums autobūves nozarē. Tāpēc es uzskatu, ka automobiļu rūpniecības nozarei ir ļoti svarīga nozīme reģionālās attīstības ziņā.

Līdz ar atbalstu inovācijām mums ir jārada stimulē automobiļu detaļu piegādātājiem un automobiļu ražotājiem visā Eiropā pārstrukturēt un paplašināt savas ražotnes, jo viens no Eiropas Komisijas un Eiropas Parlamenta svarīgākajiem mērķiem ir nodrošināt augsta līmeņa ekonomisko kohēziju. Komisijai ir jādara vairāk arī attiecībā uz atbalsta piešķiršanu automobiļu rūpniecības nozarei. Pašlaik to var uzskatīt par pasākumu, kura mērķis ir finanšu un ekonomikas krīzes apkarošana, kā arī to var uzskatīt par inovāciju veicinātāju automobiļu rūpniecības nozarē.

Šajā kontekstā uzņēmums Opel ir tikai viens piemērs tam, kādās grūtībās patlaban nonākusi autobūves nozare, un, protams, šādā situācijā atrodas daudzi automobiļu ražotāji. Tāpēc mēs vēlamies, lai Komisija šai nozarei piešķirtu prioritāru nozīmi.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi! Šī, protams, nav pirmā reize, kad mēs debatējam par Opel un automobiļu rūpniecības nozari. Mani iepriecina tas, ka glābšanas pasākums ir bijis veiksmīgs. Tika ierosināti arī citi priekšlikumi, piemēram, strukturēta maksātnespēja. Detaļu piegādes nozare — starp citu, es tikko atgriezos no Bavārijas, kur apmeklēju detaļu piegādes uzņēmumu —, ir ļoti atkarīga no pasūtījumiem. Ir zaudēta kontrole pār situāciju. Ja arī Opel tiktu novests līdz maksātnespējai, situācija būtu daudz, daudz ļaunāka un sekas būtu postošākas.

Mēs nesen dzirdējām Komisijas secinājumus. Notika automobiļu rūpniecības nozares augstākā līmeņa sanāksme, kurā piedalījās arī Komisija, tomēr mēs faktiski neesam dzirdējuši nekādas atsauksmes par šo sanāksmi. Šodien mēs dzirdējam to, kas šķietami nav iespējams. Turpmāk mēs vēlētos dzirdēt no Komisijas to, kas ir iespējams, lai izvairītos no nacionālistiska rakstura debatēm. Komisijai ir efektīvāk jādarbojas kā starpniekam, lai mums izdotos īstenot kopējo Eiropas rūpniecības politiku. To mēs sagaidām arī no jaunās Komisijas.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms man jāsaka, ka būšu neobjektīvs no diviem aspektiem. Mana sieva ieņem vadošu amatu Vācijas automobiļu ražotnē, un Austrijas iedzīvotāji priecājas par šķietamu Opel glābšanu šādā veidā. Tomēr, ja mēs rūpīgāk pavērojam šīs norises, man ir lielas šaubas par to, vai mēs neatkārtojam to pašu, ko mēs Austrijā pieredzējām saistībā ar acīmredzamo nacionalizētās rūpniecības glābšanu, un to, kas notika pirmsvēlēšanu laikā Vācijā saistībā ar *Holzmann* uzņēmumu. Es nezinu, vai kāds no klātesošajiem Vācijas deputātiem gribētu ar mani saderēt par to, vai iespējamie Vācijas nodokļu maksātāji šādi atbalstītu Opel, ja pēc desmit dienām nebūtu jānotiek nozīmīgām vēlēšanām.

Es vēlētos, lai Komisija *sine ira et studio* apsver un pārdomā, vai tas patiešām ir lietderīgi. Ja mēs gatavojamies pastāvīgi runāt par konkurenci, tad tādai ir jābūt, un tā nedrīkst radīt spirālveida lejupslīdi, kurā tiek ierauti arī tie, kuri finansiālajā aspektā bija darbojušies labāk nekā Opel.

Theodor Stolojan (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Faktiski mēs patlaban runājam par situācijas atveseļošanās pazīmēm Eiropā, bet diemžēl automobiļu rūpniecības nozarē situācija joprojām ir satraucoša. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir jādod nepārprotams signāls Eiropas valstīm, mudinot tās turpināt iesāktās programmas fosilo degvielu izmantojošo veco automašīnu aizstāšanai ar jaunām videi nekaitīgākām

automašīnām, tajā pašā laikā finansējot progresīvās programmas no attiecīgo valstu budžeta. Acīmredzami mums ir arī jāievieš šajās programmās konkrēti pārstrukturēšanas nosacījumi energoresursu taupīšanas nolūkā.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kundze! Pagaidu risinājums *Opel* lietā ir laba ziņa atsevišķiem cilvēkiem, bet ļoti slikta ziņa vairākiem tūkstošiem cilvēku, kuri drīzumā zaudēs darbu, un šajā pēcpusdienā dzirdētais paziņojums liecina, ka tas skars arī Antverpenes ražotni. Nemaz jau nepieminot piegādes ķēdi, kurā arī tiks likvidēti ļoti daudz darbavietu. Tā ir sociāla traģēdija, un es uzskatu, ka šajā saistībā ir svarīgi trīs aspekti.

Pirmkārt, Komisijai tagad ir jāizmanto visas pilnvaras, lai nodrošinātu, ka paziņojuma par pārstrukturēšanu izraisīto negatīvo seku sadalījums ir godīgs un objektīvs. Ir ļoti būtiski saglabāt Eiropas uzticamību un nepieļaut, lai strādājošajiem rastos sajūta, ka daži ir vienlīdzīgāki par citiem.

Otrkārt, sākot no šī brīža, Komisijai ir jārīkojas ar pilnu atdevi, lai palīdzētu rast nākotnes risinājumus tiem uzņēmumiem, kuros tiek likvidētas darbavietas.

Treškārt un, manuprāt, galvenokārt, mums ir vajadzīga krietni aktīvāka Komisija; mums ir vajadzīga Eiropas rūpniecības politika, izaicinājumu, iespēju un problēmu risinājumu redzējums no Eiropas skatupunkta, arī attiecībā uz tādām starptautiskām rūpniecības nozarēm kā automobiļu rūpniecības nozare.

Krisztina Morvai (NI). – Priekšsēdētāja kundze, lūdzu atvainot par manu nezināšanu. Es esmu cilvēktiesību advokāte ar ļoti nelielu pieredzi ekonomikas jautājumos, tāpēc man ir divi ļoti būtiski jautājumi.

Pirmais jautājums ir šāds: vai pamatproblēma nepastāv jau pašā ekonomikas sistēmā, kurā peļņa tiek privatizēta, bet izmaksas un zaudējumi nacionalizēti un segti no nodokļu maksātāju naudas, ņemot vērā, ka vairums no šiem cilvēkiem ir mazturīgi, un tagad viņiem jāmaksā par kādas nelielas bagātu uzņēmēju elites nepareizi pieņemtajiem lēmumiem? Vai šī sistēma pēc būtības nav nepareiza, un vai mums nevajadzētu meklēt pamatcēloņus problēmai, kuru šodien apspriežam?

Otrs jautājums ir šāds. Mēs runājam par diskrimināciju valsts atbalsta piešķiršanas ģeogrāfiskajā sadalījumā vai valstu starpā, bet — kā ir ar nozarēm? Vai ir godīgi, ka šie lielie uzņēmumi saņem valsts atbalstu no nodokļu maksātāju naudas, bet mazie un ģimenes uzņēmumi to saņemt nevar? Vai tas nav būtisks pārkāpums attiecībā uz vienlīdzīgām iespējām uzņēmēju starpā Eiropas Savienībā?

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kundze! Kā deputāts, kas pārstāv Austrumanglijas pilsētu Lūtonu, es gribētu pievienoties savai kolēģei *Arlene McCarthy* un izteikt mūsu patieso vēlmi komisāram V. Špidla un Komisijai, lai *GM* un *Opel* darījums tiktu rūpīgi pārbaudīts, pārlicinoties, ka darījums, kas būtībā ir Eiropas uzņēmuma pārdošana, ir izdevīgs Eiropai kopumā.

Es gribētu arī lūgt komisāru īpaši iedziļināties jautājumos, kas skar kravas automobiļu ražošanu, ko pārstāv arī Lūtonas ražotne. Pirmkārt, tāpēc, ka *Magna* partneris ir Krievijas kravas automašīnu rūpniecības uzņēmums, un pastāv bažas, ka šis uzņēmums gūs labumu uz jau esošās ražošanas rēķina. Otrkārt, tāpēc, ka ir sagaidāms, ka līdz 2012. gadam kravas automašīnu tirgū nonāks jauns modelis, un, ja vien *Magna* neapstiprinās jaunā modeļa ieviešanu, tas rada bažas par šīs ražotnes nākotni. Un, visbeidzot, pastāv bažas arī par to, ka darījums nebūs atbilstīgs ražošanas kopuzņēmuma līgumam starp *General Motors* un *Renault*, kas ir saistīts ar pusi no Lūtonas ražotnes produkcijas. Es lūdzu komisāru darīt visu iespējamo, lai saglabātu šo ražošanas jaudu un vienlaikus arī attiecīgās darbavietas.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Dāmas un kungi! Šīs debates nepārprotami liecina, ka automobiļu rūpniecības nozare ir viena no vissvarīgākajām Eiropas Savienības tautsaimniecības jomām. Manuprāt, tas arī skaidri norāda, ka attiecībā uz automobiļu rūpniecības nozari, tāpat kā attiecībā uz uzņēmumu *Opel*, ir iespējams tikai Eiropas risinājums, un ka attiecībā uz atsevišķām valstīm nav iespējams rast ilgtermiņa risinājumu, kas izturētu laika pārbaudi gan ekonomiskajā, gan sociālajā aspektā. Pēc manām domām, tika skaidri uzsvērts tas, cik svarīgi ir, lai Komisija nodrošinātu visu noteikumu pilnīgi konsekventu piemērošanu un ievērotu pilnīgu objektivitāti. Tika daudz debatēts par konkurences noteikumiem ekonomikas jomā, tomēr es vēlētos uzsvērt, ka Eiropā ir pieņemts arī daudz ļoti būtisku direktīvu attiecībā uz sociālajiem jautājumiem un pārstrukturēšanas regulējumu, kā arī attiecībā uz darba ņēmēju informēšanu un plašu jautājumu klāstu, kuri mums principiāli jāņem vērā, jo visas ekonomiskās darbības ir cieši saistītas ar cilvēkiem un mums ir pilnībā jāreķinās ar visu pieņemto lēmumu sociālajām sekām. Es gribētu uzsvērt, ka *Opel* gadījums uzskatāmi parāda visas svarīgākās automobiļu rūpniecības nozares sastāvdaļas, un, manuprāt, atkarībā no

tā, kā šī problēma tiks risināta, sadarbojoties dažādos Eiropas līmeņos, mēs varēsim pateikt, kāda būs Eiropas automobiļu rūpniecības nākotne.

Dāmas un kungi, šajās debatēs tika netieši norādīts, ka Komisija nav bijusi pietiekami aktīva. Man jāsaka, ka šīs krīzes laikā, jo īpaši tās sākumposmā, skaidri iezīmējās protekcionisma tendences un ekonomiskais nacionālisms. Pēc vairākiem mēnešiem tas vairs nebija aktuāls temats. Manuprāt, mums jāatzīst, ka šajā jautājumā Komisija ir izrādījusi ļoti ievērojamus centienus, kuri ir vainagojušies ar noteiktiem rezultātiem. Attiecībā uz problēmas būtību mans kolēģis *Verheugen* kungs bija sasaucis divas sanāksmes, kurās piedalījās atsevišķas dalībvalstis, lai apmainītos ar informāciju savā starpā; šāda prakse ne vienmēr tika izmantota iepriekšējos pārstrukturēšanas gadījumos. Manā skatījumā šīs debates arī skaidri apliecināja, ka Eiropas automobiļu rūpniecības nozares pārstrukturēšanas process būs ilgstošs, un mums tas ir jāņem vērā. Par centrālo jautājumu tika izvirzīts nākotnes progress, un es ar gandarījumu varu atkārtoti uzsvērt to, ka Eiropas Investīciju banka piešķir atbalstu inovācijām automobiļu rūpniecības nozarē, lai neļautu šai krīzei vājināt nozares jaunrades spējas.

Dāmas un kungi, lai gan pieņemtais lēmums ir ļoti nozīmīgs attiecībā uz jautājumu, kuru apspriedām šodien, tomēr mēs esam šī procesa vidū, un nevar būt šaubu, ka Komisija ir mobilizējusi visas savas pilnvaras un resursus, lai nodrošinātu šī procesa korektu norisi, pievēršot uzmanību sociālajiem aspektiem.

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kundze! Esmu daudzējādā ziņā pateicīga par gandrīz visām izteiktajām piezīmēm. Šī ir lieliska izdevība noskaidrot, kādos jautājumos Komisijas loma ir ierobežota un kādi ir tās izaicinājumi, kā arī to, kādi ir Komisijas politikas mērķi. Es vēlos skart arī grafika jautājumu. *Langen* kungs samērā skaidri pauda savu nostāju attiecībā uz to, kā arī attiecībā uz Komisijas lomu.

Mēs labi apzināmies, ka šajā kontinentā — un ne tikai kontinentā — nedzīvo eņģeļi vien. Vienmēr būs situācijas, kad kāds centīsies izmantot valsts atbalstu, un tas mums ir labi zināms. Tieši tāpēc valsts atbalsta jautājumi ir Komisijas kompetencē — tā ir izlēmumaš visas dalībvalstis. Starp citu, mani joprojām pārsteidz tas, ka Eiropas Savienības dibinātāji 20. gadsimta piecdesmitajos gados jau zināja par grūtībām, kādās var nonākt, nepareizi izmantojot valsts atbalstu. Viņiem tas bija skaidrs, un tas ir izklāstīts Romas līgumā.

Tomēr vienlaikus jānorāda, ka Komisijas uzdevums ir pārbaudīt, vai valsts atbalsta piešķiršana nav saistīta ar protekcionismu, un tieši šo problēmu mēs risināsim. Daži no jums interesējās, kāpēc mēs nerīkojamies ātrāk, bet mēs darām visu, kas ir mūsu spēkos. Starp citu, sadarbībā ar bankām valstiskajai piederībai netiek piešķirta nekāda nozīme. Mēs varam minēt piemērus no Vācijas banku sistēmas, piemēram, *Sachsen LB* gadījumā lēmums tika pieņemts ļoti ātri, tomēr tas ir atkarīgs no pārējiem dalībniekiem, kā tas ir arī šajā gadījumā. Mums ir vajadzīgi fakti un skaitļi. Tas, ka jārikojas ātri, ir pats par sevi saprotams; par to nav vērts runāt, jo mēs to labi zinām. Mēs rīkosimies tik ātri, cik ātri to ļaus sniegtā informācija. Taču mums ir saprotama arī jūsu nepārprotamā nostāja, ka Komisijas darbam jābūt ļoti rūpīgam un precīzam, un ir jāveic izmeklēšana, lai iegūtu pierādījumus un iepazīstinātu ar tiem Parlamentu. Es vienmēr esmu izrādījusi vēlmi un, cerams, radusi iespēju jūs iepazīstināt ar gūtajiem rezultātiem, tomēr mums ir jāpārbauda atklātais. Mums ir jābūt pārliecinātiem par informāciju, kādu nododam tālāk.

Ja *Verhofstadt* kungs vēlas, lai mēs pārbaudām ne vien valsts atbalsta piešķiršanas gadījumu, bet arī iedziļināmies uzņēmumu apvienošanas noteikumos, mēs to rūpīgi izvērtēsim, ja saskaņā ar ES Apvienošanās regulu *Magna* un *Sherbank* darījums ir tāds, par ko jāziņo Komisijai. Es domāju, ka godājamais deputāts arī to vēlas.

Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, aizstājot neveselu, bet tomēr ļoti konkurētspējīgu nozari ar karteli, kura pamatā ir tirgus sadale un cenu noteikšana, jo tādējādi tas, ko mēs cenšamies saglabāt, nonāks vēl ļaunākā situācijā. Mēs saprotam, ka ir jārikojas ātri un jābūt gan uzmanīgiem, gan precīziem, un jāizpēta šī lieta dziļāk. Ir svarīgi nodrošināt, lai valsts atbalsts sekmētu pienācīgu pārstrukturizēšanu. Tas ir vissvarīgākais, un Komisija ir pilnībā iesaistījusies šajā procesā. Dalībvalstu lielumam nav nekādas nozīmes, tāpat kā uzņēmuma valstiskajai piederībai vai ietekmīgumam. Mēs esam objektīvi.

Apsolu jums, ka paziņošu priekšlikumu brīdī, kad varēsim teikt, ka esam savu darbu pabeiguši, un paveikuši to pienācīgi, un mēs varam apliecināt, ka šis priekšlikums būs īstenojams un nākotnē mums būs stabilas darbavietas. Tas ir viens no svarīgākajiem uzdevumiem, kas mums jāpaveic, lai palīdzētu tiem, kuru nākotne šobrīd ir ļoti neskaidra.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

21. 2009. gada vasarā notikušie mežu ugunsgrēki (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par 2009. gada vasarā notikušajiem mežu ugunsgrēkiem.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos izteikt savu atbalstu tiem, kurus skāra nesenie mežu ugunsgrēki.

Šovasar Kopiena deva nozīmīgu ieguldījumu, lai dzēstu daudzos nopietnos mežu ugunsgrēkus, kuri bija izcēlušies vairākās dalībvalstīs. Izmēģinājuma programma attiecībā uz ES mežu ugunsgrēku taktisko rezervi bija ļoti nozīmīga un sniedza atbalstu mežu ugunsgrēku skartajām dalībvalstīm.

Es gribētu īpaši pateikties Eiropas Parlamentam par finansējuma apstiprināšanu minētajai izmēģinājuma programmai. Man arī jāsaka, ka šī izmēģinājuma programma ir tikai neliela daļa, daļējs *Michel Barnier* ziņojumā minēto priekšlikumu un ideju īstenojums, un es gribētu arī izteikt pateicību referentam.

Šī izmēģinājuma programma būtiski pastiprināja Kopienas Civilās aizsardzības mehānismu un attiecīgi iespēju palīdzēt dabas katastrofās cietušajām valstīm.

Francija, Itālija, Spānija un citas dalībvalstis izmantoja Eiropas Kopienas Civilās aizsardzības mehānismu, lai nodrošinātu ugunsgrēku dzēšanu no gaisa Grieķijā, Itālijā, Portugālē un citās valstīs. Patiesībā pirmo reizi minētās izmēģinājuma programmas ietvaros kopā ar Grieķijas, Portugāles un Francijas gaisa ugunsdzēsības spēkiem uguns dzēšanā tika iesaistītas arī divas Kopienas ugunsdzēsības lidmašīnas, tādējādi izveidojot neatkarīgu Kopienas ugunsdzēsības brigādi.

Saistībā ar šiem nesensajiem ugunsgrēkiem daudzi politiķi, zinātnieki, žurnālisti un vienkāršie iedzīvotāji aicināja izveidot specializētu Eiropas ugunsdzēsības dienestu, kas spētu tieši un efektīvi sniegt palīdzību gadījumā, ja valsts ugunsdzēsības resursi ir nepietiekami.

Šajā saistībā tika paveikts milzīgs darbs, lai izveidotu neatkarīgus palīdzības spēkus mežu ugunsgrēku dzēšanai, un, kā jau teicu, izšķiroša nozīme bija Eiropas Parlamenta atbalstam. Tas ļāva nodrošināt finansējumu ugunsdzēsības lidaparātu izīrēšanai, un pirmo reizi šajā vasarā, laikposmā no 1. jūnija līdz 30. septembrim, Eiropas Komisijas uzraudzībā tika izveidoti un sāka darboties ugunsdzēsības gaisa spēki — ES mežu ugunsdzēsības taktiskā rezerve, kuras lidmašīnas tika iesaistītas ugunsgrēku dzēšanā vairākās valstīs. Precīzāk, minētā rezerve tika mobilizēta sešos no deviņiem ugunsgrēku gadījumiem, kad tika lūgta palīdzība, izmantojot Eiropas Kopienas Civilās aizsardzības mehānismu.

Patiesībā valsts gaisa spēku resursiem — vienalga, vai tie piederētu Grieķijai, Portugālei vai Itālijai — un tiem, kuri ieradās palīdzēt no citām valstīm, pievienojās vienīgi Kopienas ugunsdzēsības lidmašīna ar Eiropas Savienības, nevis kādas dalībvalsts simboliku.

Izmēģinājuma programmas mērķis bija papildināt dalībvalstu ugunsdzēsības gaisa spēku trūkstošās jaudas, nevis aizstāt pastāvošos valsts resursus. Kā jau minēju, nofraktētās rezerves lidmašīnas šogad tika izmantotas Portugālē un Francijas dienvidos, Korsikā, Itālijā un Atikas apgabalā Grieķijā, kur bija izcēlušies nopietni ugunsgrēki. Glābšanas efektivitātes nolūkā rezerves lidmašīnu bāze ir Korsikā, kura atrodas vienādā attālumā no visām valstīm Vidusjūras krastā.

Es uzskatu, ka Kopienas līmenī tagad ir steidzami vajadzīga neatkarīga un pietiekama jauda dabas katastrofu novēršanai. Mēs ceram, ka minētā izmēģinājuma programma veidos pamatu nākotnes Eiropas ātrās reaģēšanas spēkiem mežu ugunsgrēku dzēšanai un citu dabas vai cilvēka izraisītu katastrofu novēršanai.

Protams, mežu ugunsgrēku jautājumā pastāv arī atšķirīgi viedokļi, kad daži atsaucas uz subsidiaritātes principu mežu resursu pārvaldības un aizsardzības jomā. Tomēr ir arī iebildes pret lielāku pilnvaru piešķiršanu Komisijai civilās aizsardzības jomā. Tāpat ir argumenti, ka Eiropas ugunsdzēsības dienests daudzām valsts iestādēm radītu maldinošu drošības sajūtu, un tās var pavisām attiekties pret vajadzīgajiem ieguldījumiem cilvēku resursos, ugunsdzēsības resursos un, vissvarīgākais, ugunsgrēku un citu dabas katastrofu novēršanā.

Turklāt ir arī vairākas praktiskas problēmas un koordinācijas problēmas, jo īpaši mežu ugunsgrēku jautājumā. Piemēram, attiecībā uz to, kādi kritēriji un kādas prioritātes tiks izmantotas, lai noteiktu, kā izmantot Eiropas ugunsdzēsības gaisa spēku vienības, ja ugunsgrēki izceļas vienlaikus vairākās valstīs, piemēram, Portugālē un Grieķijā.

Katrā gadījumā visi minētie jautājumi tiks izskatīti un analizēti Eiropas Komisijas ziņojumā, kas iesniegts apspriešanai Ministru padomē un Eiropas Parlamentā saistībā ar izmēģinājuma programmas darbību šajā vasarā.

Gan Padome, gan Eiropas Parlaments, gan Komisija jāpārlicina sadarbīties šī mehānisma izveidošanā. Protams, dalībvalstis tajā pašā laikā nedrīkst nevēģīgi izturēties pret saviem pienākumiem informācijas, izglītības un profilakses jomā.

Es gribētu dažos vārdos pastāstīt mazliet vairāk par Kopienas Civilās aizsardzības mehānismu, kuru izveidoja 2001. gadā un kurš savas pastāvēšanas pirmajos gados jau dažas reizes sniedza palīdzību ugunsgrēkos. Kopš 2005. gada ugunsdzēsības pasākumi gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās — aptuveni 50 % Eiropas Savienībā un 50 % ārpus tās — palielinājās pieckārt, un mēs būtiski uzlabojām koordinācijas darbu un palīdzību, kuru mēs nodrošinām ar Kopienas Civilās aizsardzības mehānisma starpniecību.

Visiem ir zināms, cik svarīgi bija sniegt palīdzību gan cunami, gan viesuļvētras „Katrīna” gadījumā. Patiesībā mēs bijām pirmie, kas abos gadījumos nosūtīja speciālistus uz dabas katastrofas skartajām teritorijām. Tomēr, kā jau iepriekš teicu, darāmā mums ir ļoti daudz, un visi, kas lasa *Barnier* kunga ziņojumu, sapratīs, cik ļoti mēs varam uzlabot civilo aizsardzību attiecībā uz Eiropas iedzīvotājiem un, protams, attiecībā uz vides aizsardzību.

Theodoros Skylakakis, PPE grupas vārdā. — (EL) Priekšsēdētājas kundze! Katru gadu Dienvidēiropā ugunsgrēki iznīcina 400 000 hektārus mežu. Tā ir sistēmiska rakstura liela mēroga nelaime, un nākamajās desmitgadēs tā tikai palielināsies. Vismaz 30 – 40 gadus mēs, neraugoties uz visiem centieniem samazināt siltumnīcefektu radošās gāzes, pieredzēsim negatīvas klimata pārmaiņas, jo īpaši Eiropas dienvidos, kur meži ir īpaši jutīgi pret šādām pārmaiņām. Nākotnē mēs saskarsimies ar postošākiem ugunsgrēkiem un nopietnākiem apdraudējumiem.

Parastos apstākļos ugunsgrēku dzēšana ir dalībvalstu pienākums, un dalībvalstis Dienvidēiropā veiksmīgi tiek galā ar desmitiem tūkstošu ugunsgrēku viena gada laikā. Tomēr katru gadu ir izņēmuma gadījumi, kad ugunsgrēki ir ārkārtīgi iznīcinoši un to dzēšanai ir vajadzīga citu valstu palīdzība un solidaritāte.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) ierosinātais lēmums ir pamatots uz minētajiem atzinumiem, un cita starpā tajā skaidrota steidzamā vajadzība izveidot efektīvu Eiropas ātrās reaģēšanas dienestu, kā to minēja komisārs S. Dimas un savā ziņojumā ierosināja *Barnier* kungs.

Lēmumā atspoguļota vajadzība elastīgi un nekavējoties mobilizēt Eiropas Solidaritātes fonda līdzekļus, izvirzīt Dienvidēiropas mežu ugunsgrēkus par prioritāti ES rīcības plānā, kurš patlaban tiek gatavots, lai pielāgotos klimata pārmaiņām, un vajadzība pēc iespējas drīzāk iesniegt Komisijas priekšlikumu par Eiropas politiku dabas katastrofu seku likvidēšanai.

Manai valstij, un jo īpaši cietušajiem iedzīvotājiem, ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments apstiprinātu šo lēmumu. Ir būtiski, lai Parlaments parādītu savu izpratni šajā Dienvidēiropai ļoti svarīgajā jautājumā.

Anni Podimata, S&D grupas vārdā. — (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Šogad atkal ir atkārtojusies bēdīgā mežu ugunsgrēku vēsture, un katru rudeni mums atkal nākas apspriest jautājumus par ugunsnelaimes skarto teritoriju atjaunošanu un palīdzību cietušajiem.

Šogad Grieķijā mēs kārtējo reizi žēlojamies par simtiem tūkstošu hektāru nodegušiem mežiem un skaitļos neapprēķināmiem postījumiem videi un ekonomikai, lai gan Spānija, Portugāle, Itālija un Francija cieta tikpat milzīgus postījumus.

Komisāra kungs, kā jūs jau norādījāt, skaidrs ir tas, ka mēs acīmredzot nemācāmies no nesen pašu pieļautajām kļūdām. Vismaz sešus gadus mēs esam runājuši par kopējiem Eiropas civilās aizsardzības spēkiem. Tā ir bijusi Eiropas Parlamenta nemainīga prasība, lai gan atsevišķu dalībvalstu pieļautās kļūdas ir mazinājušas šīs prasības nozīmīgumu. Kļūdas, izstrādājot un piemērojot aizsargmehānismus un profilaktiskos pasākumus, nespēja vai nevēlēšanās ieviest stingru tiesisko regulējumu, nosakot par obligātu prasību mežu atjaunošanu izpostītajās teritorijās, un nespēja izmantot visus pieejamos Kopienas resursus, lai atlidzinātu zaudējumus cietušajiem.

Kopienas līmenī par Komisijas galvenajām prioritātēm ir jāizvirza galvenokārt civilās aizsardzības spēki, tieša Solidaritātes fonda līdzekļu iesaistīšana un, pats svarīgākais, to atbrīvošana no birokrātiskajiem mehānismiem.

Visbeidzot, komisāra kungs, jūs zināt labāk par mums visiem, ka mēs saskaramies ar jaunas paaudzes ugunsgrēkiem, tā saucamajiem augstas intensitātes ugunsgrēkiem, kuri ir cieši saistīti ar klimata pārmaiņām un galvenokārt skar Vidusjūras reģiona un Dienvideiropas mežus. Tāpēc mums nekavējoties jāpārstrādā mežu aizsardzības politika valstu un Kopienas līmenī, pielāgojot ugunsgrēku novēršanas un dzēšanas metodes jaunajiem apstākļiem un integrējot šo politiku jaunajā pasākumu programmā, kura tiks īstenota, lai dalībvalstis spētu risināt ar klimata pārmaiņām saistītās problēmas.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Komisāra kungs, liels paldies jums par skaidrojumiem.

Patiesi, es domāju, ka mums ir vajadzīga Kopienas politika, galvenokārt, lai novērstu ugunsgrēku izcelšanos, jo mēs jau redzējām, ka ugunsgrēki notiek visas vasaras garumā.

Es gribētu sākt savu uzstāšanos, pieminot četrus ugunsdzēsējus, kuri gāja bojā jūnijā Tarragonas pašvaldībā *Horta de Sant Joan*, un izteikt visdziļāko līdzjūtību viņu ģimenēm un kolēģiem.

Mums ir vajadzīga ne vien ugunsgrēku profilakses politika, bet arī koordinācijas politika. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka daudzu ugunsgrēku gadījumā ir aizdomas, ka tie ir izraisīti spekulatīvas politikas dēļ un ir saistīti ar teritorijas apbūves plāniem. Tāpēc es domāju, ka mums Eiropā ir jāstrādā, lai veicinātu drošību, veicot izmeklēšanas un nosakot vienus sodus par noziedzīgiem nodarījumiem pret vidi. Mums būtu jāapsver arī iespēja vajāt šos noziedzniekus, izmantojot Eiropas apcietinājuma orderi.

Mums ir jānodrošina speciālistiem visi vajadzīgie resursi, lai izstrādātu novatoriskus mehānismus laikapstākļu, vēja un temperatūras mērījumiem un nodrošinātu darbam nepieciešamos apstākļus, jo tieši speciālisti ir tie, kas galu galā rūpējas par mūsu drošību.

Michail Tremopoulos, Verts/ALE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Interesanti, ka tieši grieķi visvairāk runā par šo satraucošo un visai Dienvideiropai ārkārtīgi svarīgo jautājumu, ņemot vērā, ka plaši mežu ugunsgrēki regulāri iznīcina milzīgas teritorijas un negatīvi ietekmē dzīves kvalitāti, bioloģisko daudzveidību, reģionālo attīstību un iedzīvotāju nākotni.

Bieži vien, līdzīgi kā nesen Grieķijā, mežu ugunsgrēki izceļas vājās un pretrunu pilnās mežsaimniecības un mājokļu politikas dēļ, jo tā veicina mežu dedzināšanu un apmežotās zemes nelikumīgu iegūšanu savā īpašumā. Diemžēl arī abas lielākās partijas ir centušās mazināt un vājināt mežu konstitucionālo aizsardzību.

Pastāvīgais spiediens, lai ieviestu izmaiņas zemes izmantošanā, dzīvojamo rajonu attīstība un, protams, nekontrolēta atkritumu izgāztuvju dedzināšana vai pašai zemes dedzināšana, nemaz nerunājot par klimata pārmaiņām, un tas, ko atsevišķi cilvēki uzskata par vienkāršu alibi, tagad vel vairāk palielina dabas katastrofu iespējamību.

Tāpēc ir svarīgi koordinēti sadarboties, pievēršot vairāk uzmanības profilaksei, aizsardzībai un precīzai riska pārvaldībai Eiropas līmenī. Šajā saistībā mums ir jānodrošina ilgtspējīgas kopējas Eiropas mežsaimniecības politikas piemērošana un jāuzrauga, lai Kohēzijas fonda, Reģionālās attīstības fonda un Solidaritātes fonda līdzekļi, kas paredzēti riska novēršanai un pārvaldībai un cietušo apgabalu atjaunošanai, faktiski tiktu izmantoti racionāli un ilgtspējīgā veidā.

Fondu līdzekļi cietušo apgabalu atjaunošanai jāizmanto, pamatojoties uz racionāliem mežu atjaunošanas pasākumiem un zinātniskiem pētījumiem, un mēs vēlamies uzsvērt, ka dalībvalstīm ir jāatmaksā izmantotie fondu līdzekļi, ja tiek konstatēts, ka cietušās meža teritorijas ir pārklassificētas par teritorijām mājokļu būvniecībai vai tūrisma attīstībai.

Nesenā pagātnē, tikai pirms diviem gadiem, Parlaments pieņēma vairākas rezolūcijas, kurās bija ietverti ieteikumi profilaktiskajiem pasākumiem un ātrai rīcībai dabas katastrofu gadījumā, bet kuras diemžēl netika efektīvi īstenotas. Mēs uzskatām, ka mežu un bioloģiskās daudzveidības aizsardzība ilgstošā laikposmā ir iespējama tikai tad, ja valsts, reģionālā un vietējā līmenī piemēro dzīvotspējīgu riska novēršanas un pārvaldības politiku, aktīvi iesaistot vietējo sabiedrību, mudinot cilvēkus izvēlēties dzīvi lauku reģionos, radot jaunas „zaļās” profesijas, piedāvājot mūžizglītību un apmācību un stiprinot mežsaimniecības dienestus, īpaši atbalstot brīvprātīgo ugunsdzēsēju brigādes mežu ugunsgrēku dzēšanai.

Visbeidzot, mums ir jāpalielina centieni izstrādāt efektīvākus ātrās reaģēšanas mehānismus cīņai ar dabas katastrofām, stiprinot pastāvīgās civilās aizsardzības vienības, kuras pieminēja *Dimas* kungs, un aktīvāk jāizmanto *Barnier* kunga ziņojumā sniegtie secinājumi. Šajā saistībā mēs šodien iesniedzam rezolūciju Eiropas Parlamentam, cerot, ka tiks panākts progress attiecībā uz kopīgu darbību un sadarbību dalībvalstu starpā

dabas katastrofu novēršanas un pārvaldības jomā un ka šim nolūkam paredzētie Eiropas Savienības fondi tiks izmantoti efektīvāk. Mēs esam to parādā nākamajai paaudzei.

Nikolaos Chountis, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Mana valsts Grieķija jau trešo gadu pēc kārtas piedzīvoja mežu ugunsgrēkus, kas nopostīja plašas teritorijas. Traģiskie ugunsgrēki, kas izcēlās 2007. gadā, un arī šogad Atikas ziemeļaustrumos notikušie ugunsgrēki liecina par nepilnībām ugunsdrošības un vides aizsardzības sistēmā.

Es gribētu atgādināt Parlamentam, ka Eiropā Atēnas ir galvaspilsēta, kurā ir vismazākā zaļās zonas platība attiecībā pret iedzīvotāju skaitu un visaugstākais atmosfēras piesārņojuma līmenis, un 2007. un 2009. gadā notikušie ugunsgrēki ir vēl vairāk saasinājuši ar vidi saistītās problēmas.

Dienvideiropā izcēlušos katastrofālos ugunsgrēkus var skaidrot ar klimata pārmaiņām, bet līdz zināmai robežai. Jāņem vērā arī nepilnības valstu un Eiropas Savienības politikā, jo klimata pārmaiņu jautājums nav pienācīgi iekļauts vides stratēģijā.

Grieķijas pašvaldības pieļauj nodegušo teritoriju apbūvi un valsts zemes piesavināšanos, un ES fondi nav elastīgi. Ņemot to vērā, komisāra kungs, es gribētu jums jautāt, vai Eiropas Komisija plāno ieguldīt institucionālos mežu aizsardzības pasākumos valstī, nekavējoties sākot procedūru tādu meža teritoriju karšu sagatavošanai un apstiprināšanai, ar kuru palīdzību, ja tādas būtu bijušas, šie ugunsgrēki, iespējams, būtu novērsti.

Vai Komisija plāno piešķirt līdzfinansējumu pretplūdu un preterozijas pasākumiem, lai izvairītos no jaunām katastrofām cietušajās teritorijās? Vai tā ir paredzējusi finansējumu atbilstīgai mežu atjaunošanai, jo pārāk maz cietušo teritoriju tiek apmežotas? Visbeidzot, vai Eiropas Komisija plāno apspriest ar Grieķijas jauno valdību, lai kāda tā arī būtu pēc nākamajām vēlēšanām, pilsētas parka izveidošanu vecās *Hellenikon* lidostas teritorijā, kas būtu kā svaiga gaisa saliņa Atikas pilsētai?

Liels paldies, un, kā mēs Grieķijā teiktu, daudz laimes komisāram vārda dienā!

Niki Tzavela, *EFD grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Komisāra kungs, es ļoti priecājos jūs šeit redzēt un dzirdēt jūsu uzstāšanos. Manuprāt, tas, ko jūs pateicāt, ir arī atbilde uz mūsu vēstuli, kuru jums nosūtījām otrajā dienā pēc ugunsgrēku izcelšanās un kurā mēs ierosinājām priekšlikumu par kopīgu rīcību Dienvideiropā ugunsgrēku novēršanā un dzēšanā, kā arī citus sīki izstrādātus priekšlikumus.

Es gribētu piebilst, ka priecājos, redzot, ka visi Eiropas Parlamenta deputāti no Grieķijas un Spānijas partijām ir atsaukušies mūsu aicinājumam piedalīties šajā Eiropas Parlamenta sēdē un kopīgi izstrādāt Eiropas stratēģiju dabas katastrofu novēršanai.

Komisāra kungs, varētu šķist, ka klimata pārmaiņas izraisa ugunsgrēkus un plūdus, kas tagad ir kļuvuši par nozīmīgāko strukturālo parādību, jo pieredzētie ugunsgrēki un plūdi ir strukturāla parādība.

Mēs nedrīkstam domāt tikai par rīcību vidējā vai īsā laikposmā. Mums ir jāveido pamats ilgtermiņa stratēģijai. Tādēļ Vidusjūras reģiona valstu valdībām jāapvienojas centienos pārliecināt mūsu ziemeļvalstu partnerus par jūsu pieminētā mehānisma nepieciešamību gan subsidiaritātes, gan solidaritātes ietvaros.

Es saprotu, komisāra kungs, ka attiecībā uz subsidiaritātes ievērošanu jums problēmas sagādā Ziemeļeiropas valstis. Es ceru, ka dabas katastrofas piemeklēs vienīgi Eiropas dienvidus, tomēr es baidos, ka klimata pārmaiņas notiek tik ātri, ka mēs varam sagaidīt dabas katastrofas — gan citādās izpausmēs — arī Ziemeļeiropā. Tāpēc jūs rīkojāties pareizi, ierosinot izstrādāt stratēģiju dabas katastrofu novēršanai.

Pagaidām mums ir minētā nelielā vienība, kuras bāze atrodas Korsikā. Šajā vasarā tā darbojās teicami. Šajā saistībā komisāram vides jautājumos savos ieteikumos Komisijai un Padomei ir steidzami jāpildinā un jāatbalsta šī vienība. Es gribētu aicināt Eiropas Parlamenta deputātus no dienvidu valstīm sadarboties ar savu valstu valdībām un atbalstīt *Dimas* kunga ieteikumus Komisijai un Padomei, jo tas nāks par labu visām dienvidu valstīm.

Es redzēju Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) rezolūcijas priekšlikumu un atbalstu to. Es esmu gandarīta, ka šī rezolūcija tika ierosināta. Es vēlētos mazliet papildināt minēto Eiropas Tautas partijas rezolūcijas priekšlikumu. Ja ņem vērā, ka ugunsgrēkus un plūdus izraisa klimata pārmaiņas, Komisijai Kopenhāgenas konferencē vajadzētu īpaši uzsvērt to, cik svarīgi ir izstrādāt stratēģiju dabas katastrofu novēršanai, noteikt budžetu dabas katastrofu novēršanas izmaksu segšanai un tādējādi stiprināt minēto ES mežu ugunsdzēsības taktiskās rezerves paraugvienību.

Mēs ceram, ka Kopenhāģenas konferences darba kārtībā Eiropas stratēģija dabas katastrofu novēršanai tiks izvirzīta par galveno prioritāti.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Nav pieļaujams, lai tas, kas šovasar notika Grieķijā, vēlreiz atkārtotos Eiropā. Grieķijā vien plosījās 75 ugunsgrēki, no kuriem seši bija pilnīgi nekontrolējami, un, kā mēs šodien dzirdējām, postošākie no tiem notika Atēnu ziemeļu pievārtē, netālu no galvaspilsētas. Tikai pateicoties galveno brīvprātīgo ugunsdzēsēju brigāžu un citu brīvprātīgo organizāciju drosmīgajai un pašaiizliedzīgajai rīcībai, daudzos reģionos ugunsgrēku plosīšanās nekļuva nekontrolējama un cilvēku traģēdijas bija minimālas.

Tāpēc es ļoti augstu vērtēju savus biedrus, brīvprātīgos ugunsdzēsējus, kuru ekipējums, kā jau dzirdējām, maigi izsakoties, nebija tehnisko sasniegumu paraugs. Es saku „kolēģi” un „biedri”, jo pats vairākus gadu desmitus esmu bijis Austrijas brīvprātīgo ugunsdzēsēju organizācijas loceklis, un varu paust dziļu cieņu un izpratni par paveikto.

Tagad es gribētu pievērsties Komisijas komentāriem. Manuprāt, ir lieliski, ka Eiropas ātrās reaģēšanas vienības varēs palīdzēt situācijās, kad vietējās ugunsdzēsības vienības nespēj tikt galā pašu spēkiem. Tomēr es esmu pārliecināts, ka ne mazāk svarīga ir arī senā paruna „palidzi pats sev, tad arī Dievs tev palīdzēs”, tāpēc es uzskatu, ka ir ļoti būtiski izveidot civilās aizsardzības mehānismu. Šajā saistībā es varu tikai ieteikt un mudināt izmantot esošo pieredzi, jo īpaši Centrāleiropas, Vācijas un Austrijas pieredzi, jo šeit darbojas, ja tā var teikt, visas tautas brīvprātīgo ugunsdzēsēju brigādes, kas ir sevi pierādījušas vairāk nekā gadsimtu ilgā laikposmā.

Būdam ugunsdzēsējs, es arī ļoti labprāt veidotu kontaktus ar reģionālajām un valsts brīvprātīgo ugunsdzēsēju organizācijām. Šādos gadījumos arī ir interesanti ko paveikt pašam, un vajadzības gadījumā es varu piedāvāt kopā ar Grieķijas kolēģiem sagatavot izmēģinājuma projektu brīvprātīgo ugunsdzēsēju brigādes izveidošanai izraudzītajā reģionā vai pašvaldībā. Es arī ļoti labprāt aktīvi palīdzētu un iesaistītos šāda veida projektā kopā ar saviem kolēģiem no Augšaustrijas provinces ugunsdzēsēju asociācijas.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Vispirms es, protams, vēlos pateikties komisāram S. Dimas par klātbūtni un sniegtajām atbildēm, kā arī par to, ka joprojām tiek pievērsta uzmanība šīm dabas katastrofām.

Mēs kopā paveicām lielu darbu, kad priekšsēdētājs J. M. Barroso mani lūdza sagatavot jau pieminēto ziņojumu par Eiropas civilās aizsardzības spēku izveidošanu.

Es iesniedzu šo ziņojumu 2006. gada 9. maijā. Tagad, to pārlasot un redzot notikušās dabas katastrofas, es saprotu, ka šī tēma nav zaudējusi aktualitāti.

Acīmredzot, Tzavela kundze, Grieķija nav vienīgā. Cietušas ir visas valstis, un es gribētu piebilst, ka tās nav tikai dabas katastrofas, bet arī cilvēka izraisītas civilās katastrofas. Te es domāju kuģu katastrofas — tankkuģa „Erika” katastrofu un daudzas citas —, un Černobiļas avārijai līdzīgās rūpnieciskās avārijas. Papildus ugunsgrēkiem ir vēl citas dabas katastrofas. Te es domāju cunami. Kādu dienu mēs varam sagaidīt Vidusjūrā cunami vilni līdzīgu tam, kas 20. gadsimta sākumā pilnībā izpostīja Mesīnas pilsētu.

Atklāti runājot, komisāra kungs, dāmas un kungi, mūsu izmantotie instrumenti nav piemēroti šīm katastrofām, kuras palielinās tāpēc, ka globālajai sasilšanai un transportam ir divkārsa ietekme. Tādēļ es uzskatu, ka mums ir jārikojas vērienīgāk.

Es esmu pateicīgs Komisijai, komisāram S. Dimas un visām viņa komandām ģenerāldirektorātā par civilās aizsardzības mehānisma iedzīvināšanu. Es uzskatu, ka mums ir jādara vairāk. Ir iespējams pastiprināt sadarbību ar tām dalībvalstīm, kuras to vēlas. Ja visas 27 dalībvalstis nevēlas veidot civilās aizsardzības spēkus, tad lai tos sākumā veido 12 vai 15 valstis. Jūs vēl pārliecināties, ka tas skar pilnīgi visus.

Kad es gatavoju katastrofu sarakstu, es redzēju, ka iesaistīti ir pilnīgi visi: plūdi Vācijā 2002. gadā, liela mēroga pandēmijas, kā arī terorisms. Tāpēc, komisāra kungs, es vēlētos, lai Komisija pieņem iniciatīvu turpmākajam darbam un ierosina arī dalībvalstīm turpināt darboties šajā virzienā. Parlaments, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja un Drošības un aizsardzības apakškomiteja atbalstīs jūsu aktīvās iniciatīvas.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Mēs atkal runājam par ugunsgrēkiem, jo tie katru gadu izposta daļu no Eiropas mežiem. Ņemot vērā klimata pārmaiņas un globālo sasilšanu, nākotne šķiet vēl drūmāka.

No dabas katastrofām izvairīties nav iespējams, bet tās var nepieļaut. Mēs varam samazināt siltumnīcefektu radošo gāzu emisijas un izstrādāt ilgtspējīgu mežsaimniecības politiku, kurā ir novērtēts daudzveidīgais labums, kādu meži sniedz videi, galvenokārt darbodamies kā oglekli absorbējoša ekosistēma.

Atklāti sakot, Eiropas civilās aizsardzības mehānisms darbojas labāk, un vairākas dalībvalstis ir paveikušas ļoti daudz un devušas lielu ieguldījumu ugunsgrēku novēršanā un ātrās reaģēšanas ugunsdzēsības vienību izveidē. Piemēram, manā valstī Portugālē tika apstiprināts plāns, kurā ietverta valsts zonējuma pārveidošana, īpaša budžeta piešķiršana ugunsdzēsības nolūkiem, tiesību aktu pārskatīšana un programma izdegušo teritoriju atjaunošanai. Par spīti tam, pie mums joprojām izceļas ugunsgrēki.

Visām dalībvalstīm, kas cietušas no ugunsgrēkiem, ir jādara vairāk un jārīkojas ātrāk, un Eiropas Komisijai ir jāpieņem arī Eiropas Parlamenta priekšlikumi, kuri tika ietverti vairākās iesniegtajās rezolūcijās. Ir pieejami vairāki dokumenti, kuros ir norādes uz risinājumiem. Šodien jau tika pieminēts *Barnier* kunga ziņojums un citi Parlamenta iesniegtie dokumenti. Es biju Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas referente ziņojumam par dabas katastrofām, un es iesniedzu arī vairākus priekšlikumus.

Tām dalībvalstīm, kuras aizbildinās, ka nevar pietiekami aktīvi piedalīties mehānisma uzlabošanā finansiālu apsvērumu dēļ, es gribētu teikt, ka cēloņu novēršana ir lētāka nekā cīņa ar sekām. Tāpat ir būtiski, lai Kopenhāgenas konferencē tiktu panākta vērienīga starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņu novēršanu, un, komisāra kungs, mēs joprojām gaidām direktīvu par ugunsgrēku riskiem, līdzīgu tai, kura tika izstrādāta attiecībā uz plūdu riskiem.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Šovasar arī Korsika, tāpat kā Sardīnija, Katalonija, Grieķija, Kanāriju salas un daudzi citi Eiropas reģioni, kļūva par upuri vairākiem ļoti postošiem ugunsgrēkiem.

Attiecībā uz cietušajiem iedzīvotājiem mūsu grupa vispirms vēlētos lūgt, lai Eiropas solidaritāte tiktu nodrošināta, ieviešot Solidaritātes fondu.

Ko Komisija plāno darīt šajā saistībā? Tas ir pirmais jautājums, kuru es vēlētos uzdot komisāram.

Korsikā 23. jūlijā valdīja ārkārtējs karstums, kad termometra stabiņš pārsniedza 44 grādu atzīmi, gaiss bija ļoti sauss un pūta spēcīgs siroko. Šādos apstākļos, kādi globālās sasilšanas dēļ mūs piemeklēs arvien biežāk, vietējie resursi bija izsmelti līdz pēdējam, kaut arī iepriekšējos gados laikapstākļi bija maigāki un Korsikai bija rezerves.

Manuprāt, uzdevums ir vienkāršs: ja rodas šādi laikapstākļi, kurus var paredzēt iepriekš, mums ir jābūt iespējai paļauties uz tādu Eiropas civilās aizsardzības spēku atbalstu, kuriem līdzīgs ir ieteikts *Barnier* kunga ziņojumā un kuri jo sevišķi spēs nodzēst ugunsgrēkus to izcelšanās sākumstadijā, pirms degšana kļūst nekontrolējama, jo pēc tam jau ir par vēlu. Ja mežā sākas ugunsgrēks, tas beidzas tikai tad, kad mežs ir pilnībā nodedzis.

Tāpēc, komisāra kungs, mēs uzskatām, ka ir svarīgi darīt vēl vairāk, nekā tikai īstenot jūsu pieminēto izmēģinājuma projektu. Ko Komisija plāno darīt, lai pēc iespējas ātrāk izveidotu civilās aizsardzības spēkus, kuri tiks mobilizēti gadījumā, ja Eiropa saskarsies ar nopietnām problēmām, lai nodrošinātu vides aizsardzību, un jo īpaši, lai dzēstu ugunsgrēkus Vidusjūras reģionā?

Vai tā ir tiesa, ka 2010. gada budžetā šim nolūkam finansējums nav paredzēts?

Saistībā ar šiem aspektiem mēs esam iesnieguši grozījumu. Cerēsim, ka lielās politiskās grupas, jo īpaši *Barnier* kunga pārstāvētā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, palīdzēs mums nodrošināt šī grozījuma pieņemšanu.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Ugunsgrēki ir izteikti politiska problēma, kas īpaši spēcīgi izpaužas tādās valstīs kā Portugāle, Spānija, Francija, Itālija un Grieķija, radot sāpīgas sekas gan iedzīvotājiem, gan videi.

Mūsu pieredze Grieķijā liecina, ka ugunsgrēki, kas plosījās Atikas ziemeļaustrumos, Kitairona kalnu apgabalā, Evijas salā un citos valsts reģionos, radot neaptveramu kaitējumu, ir rezultāts ES un alternatīvo Grieķijas valdību postošajai politikai, kurā zeme, meži un kalni tiek uzskatīti par patēriņa precī kapitālistiskajā ekonomikā.

Šī ārkārtīgi bīstamā politika ieliek ieročus ļaunprātīgo dedzinātāju rokās, kuri, spriežot pēc notikumiem un ugunsgrēka izpostīto apgabalu iedzīvotāju sūdzībām, atkal ir darbojušies saskaņoti. Mums ir jāsaprot, ka tad, ja netiks risināta pamatproblēma, kas saistīta ar komercializāciju un zemes izmantošanas veida maiņu,

nekāds mehānisms, pat tehniski vismodernāk aprīkotais, nespēs novērst šo nopietno problēmu, kuras dēļ tiek izpostīta vide un iekļāta mūsu planētas nākotne kopumā.

Pirms dažām dienām, 2009. gada 12. septembrī, šīs politikas izraisītās pirmās traģiskās sekas bija vērojamas Evijas salā, kad ugunsnelaimes izpostīto salu piemeklēja katastrofāli plūdi. Neatbilstošā rīcība plūdu novēršanā, ugunsgrēku dēļ cietusī vārīgā augsne, kā arī spēcīgās lietavas nodarīja milzīgus postījumus ciematiem, ceļiem, tiltiem un citai infrastruktūrai un paņēma arī viena cilvēka dzīvību. Šāda mēroga postījumos nav vainojamas tikai pēkšņās lietusgāzes. Tā nav nejaušība, ka dabas katastrofu gadījumā vienmēr cieš strādnieki, viņu dzīve tiek izpostīta un tiek iznīcināta vide.

Ir steidzami jārod finansējums tiešiem pasākumiem, lai reģistrētu nodarīto kaitējumu un izmaksātu kompensācijas strādnieku ģimenēm un cietušajiem lauksaimniekiem un lopkopjiem, kā arī lai nepieļautu izmaiņas zemes izmantošanā un atjaunotu mežus izdegušajās teritorijās. Lielie privātīpašumi kalnu apgabalos un mežos arī būtu jāpārņem valstij, un jāpārstrukturē un jāuzlabo mežu un mežsaimniecības komisijas...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Nav šaubu, ka Eiropas Savienības rīcībā esošais budžeta instruments ir ļoti lietderīgs šādu nopietnu jautājumu risināšanai; es runāju par Solidaritātes fondu, tomēr arī ir tiesa, ka mēs jau kopš 2007. gada esam uzsvēruši elastīguma jautājumu, saprotot, ka ir jākritizē attiecībā uz šo budžeta instrumentu izmantotā pieeja.

Ir svarīgi, lai šī instrumenta pārvaldība būtu pēc iespējas elastīgāka un tādējādi būtu iespējams risināt problēmas, kuras mainās ik dienu. Piemēram, ir tikai pareizi, ka dalībvalstis tiek aicinātas īsā laikposmā — ne ilgāk par 10 nedēļām — iesniegt dokumentus, kas saistīti ar notikumiem, bet kāpēc šāds termiņš nav noteikts attiecībā uz reaģēšanu uz tiem?

Vienlaikus mēs saprotam, ka, lai gan savā ziņā postījumu apmēram ir nozīme, tomēr ir jāņem vērā proporcionālā attieksme, izsverot, kā katrā atsevišķā apgabalā spēj tikt galā ar problēmām, lai mēs varētu saprast un apmierināt dažādu sabiedrības daļu vajadzības. Tieši tādēļ Parlaments kopā ar Budžeta komiteju un citām komitejām jau ilgu laiku ir gatavojuši atzinumus, kuri ir iesniegti Padomei, bet Padome izliekas tos neredzam. Ja ir iespējams pārskatīt elastīguma aspektu, tad var uzlabot arī Solidaritātes fondu kā instrumentu un padarīt to efektīvāku, tādējādi nodrošinot, ka ar tā palīdzību būs iespējams atrisināt nopietnās problēmas, ar kurām mums nāksies saskarties aizvien biežāk.

Tāpēc, komisāra kungs, mēs prasām, lai pilnībā tiktu ņemts vērā šīs rezolūcijas 3. un 11. punkts un lai elastīguma aspekts netiktu uzskatīts par dalībvalstu prasību rīkoties pēc saviem ieskatiem, tādējādi veicinot atbalsta saņemšanu, bet gan par prasību attiekties pret izmaiņām gudri, tādējādi nodrošinot, ka šis instruments patiešām ir pilnībā efektīvs.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – *(ES)* Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Patiesi, nav šaubu, ka pēdējā laikā mēs esam daudz sasnieguši, tomēr, neņemot vērā sasniegto, Eiropas Savienības dienvidos notiek aizvien vairāk ugunsgrēku. Tāpēc Parlamenta pieņemtā rezolūcija nedrīkst būt tikai kārtējā rezolūcija, kurā paustas mūsu nopietnās bažas par kaut kur citur notiekošām katastrofām.

Mežu ugunsgrēku izcelšanās iemesli var būt dažādi, tomēr nevar noliegt, ka tos izraisa arī klimata pārmaiņas. Neatkarīgi no tā, kāda būtu atsevišķu dalībvalstu vai autonomo reģionu atbildība, ir skaidrs, ka Parlamentam ir jālūdz Komisija rīkoties bez kavēšanās un izmantot visus tās rīcībā esošos līdzekļus, kuru tai ir pietiekami daudz. Birokrātija un budžeta deficīts nedrīkst būt svarīgāks nekā upuri, nodarītie zaudējumi un vajadzība atjaunot mežus.

Mums ir jānosaka prioritātes un jārikojas; šajā gadījumā tas nozīmē stratēģiju maiņu, resursu mobilizēšanu un palielināšanu, kā arī profilakses politikas optimizēšanu. Mums ir jāpieprasa, lai dalībvalstis uzņemtos atbildību, bet ir arī jāapzinās, ka tā nav atsevišķu Dienvideiropas valstu problēma, un klimata pārmaiņas skar ne vien atsevišķas dalībvalstis, bet gan visas dalībvalstis; tā ir mūsu kopējā lieta.

Tāpēc viens no Parlamenta galvenajiem uzdevumiem ir nodrošināt, lai Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē Eiropas Savienība panāktu skaidru un noteiktu apņemšanos pēc iespējas vairāk samazināt siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas, jo tās acīmredzami ir ugunsgrēku rašanās cēlonis un tādējādi arī turpmāko klimata pārmaiņu cēlonis.

Tāpēc, pieņemot šo rezolūciju, tas nešaubīgi būs Parlamenta galvenais izaicinājums. Tomēr Komisijai ir jāpieņem šis izaicinājums, ja komisārs patiesi vēlas, lai Eiropas Savienības dienvidu daļā, kas patiešām pastāv, novērstu turpmākus ugunsgrēku postījumus.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Diemžēl jaunā pilnvaru perioda pirmajā plenārsēdē mums ir jārisina skumjais un jau ierastais jautājums par dabas katastrofām un galvenokārt par ugunsgrēkiem.

Mēs atkal runājam par ugunsgrēku izplatību 2009. gada vasarā, kad uguns nelaimē aizgāja bojā daudzas dzīvības. Manā valstī ugunsgrēki paņēma divdesmit dzīvības. Tāpēc vispirms es gribētu izteikt visdziļāko līdzjūtību saistībā ar šo ugunsgrēku izraisītajām cilvēku ciešanām.

Es gribētu uzsvērt šādu katastrofu postošo ietekmi uz sabiedrības dzīvi, tautsaimniecību, nodarbinātību, dabas vērtībām, kultūras mantojumu, vidi un tūrismu. Manā reģionā šovasar izdega 22 000 hektāru lielas platības, no kurām puse ir aizsargājamas dabas teritorijas.

Mums ir nevīlcinoties jāreaģē uz šīm problēmām mūsu iedzīvotāju dēļ. Nav pieļaujams, ka Eiropas iestādes atkal nespētu rast pienācīgu risinājumu attiecībā uz cietušajiem. Mums jāspēj sniegt palīdzību cietušajiem un jānodrošina cietušo teritoriju atjaunošana. Mums ir jāturpina grūtais darbs profilakses pasākumu īstenošanā un Eiropas civilās aizsardzības dienesta izveidošanā.

Es gribētu izteikt divus lūgumus. Pirmkārt, es vēlētos lūgt Eiropas Komisiju veikt situācijas analīzi un pieņemt attiecīgos pasākumus, lai kompensētu cietušo reģionu iedzīvotāju sociālās izmaksas, kas saistītas ar darba un ienākumu avotu zaudēšanu. Mans otrs lūgums būs adresēts Spānijas valdībai, ņemot vērā, ka Spānija no 2010. gada janvāra būs ES Padomes prezidējošā valsts. Spānijas valdībai ir jāliek saprast arī citiem, ka satraukumam un bažām ir pamats. Es uzskatu, ka ir būtiski, lai tas tiktu izvirzīts par programmas prioritāti Eiropas Solidaritātes fonda reformas īstenošanai.

Spānijas prezidentūrai arī noteikti jāapņemas izstrādāt kopēju Eiropas stratēģiju. Tāpat ir jāpārskata profilakses pasākumi un mežsaimniecības pārvaldes modeļi, kuri veicina plašu ugunsgrēku izcelšanos.

Francesca Balzani (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Kā Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Eiropas Parlamentā pārstāve es ar lielām skumjām vēroju, kā ugunsgrēki viens pēc otra pat dažu pēdējo dienu laikā ir nopostījuši plašas teritorijas Itālijā Dženovas apkaimē Ligūrijas reģionā. Manuprāt, Eiropai patiesi ir steidzami jāpievēršas šai problēmai un jāiejaucas, lai novērstu šādu katastrofu atkārtošanos.

Nedrīkst pieļaut katastrofu atkārtošanos. Mums ir ļoti cītīgi jāstrādā, lai turpmāk vairs nebūtu šādu ciklisku dabas nelaimju. Tāpēc es uzskatu, ka Eiropa vien var iejaukties, un tas arī ir jādara, pieņemot saistošas tiesību normas, lai aizsargātu vērtīgās teritorijas, kuras katru gadu apdraud ugunsgrēki un kuras ir mūsu mantojums. Tā ir tiesa, ka Dienvideiropā ugunsgrēki notiek aizvien biežāk, un pat tad, ja ugunsgrēki plosās tikai nelielā Dienvideiropas daļā, var teikt, ka liesmās ir visa Eiropa.

Mums ir jāiesaistās, īstenojot profilakses politiku un atbilstošu mežsaimniecības politiku. Ar profilaksi es domāju arī dažādas rūpīgi izstrādātas, pamatīgas un mērķtiecīgas kampaņas, kuras būtu vērstas pret visa veida spekulācijām, kas tieši vai netieši ir saistītas ar šīm dabas nelaimēm, tomēr, manuprāt, mums jānodrošina arī plašāka, vienkāršāka un ātrāka pamatresursu pieejamība, lai varētu mazināt vismaz šo katastrofu postošās sekas. Pirmkārt un galvenokārt, es atsaucos uz Solidaritātes fondu — instrumentu, kas noteikti ir jāizmanto ātrāk, lai palīdzētu cietušajiem apgabaliem.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Jau 2001. gadā pēc 11. septembra traģēdijas mēs aicinājām radīt Eiropas civilās aizsardzības mehānismu.

Pēc tam mēs izveidojām fondu. Tad tika sagatavots M. Barnier ziņojums, kurā tika uzsvērtā solidaritātes nepieciešamība. Šodien solidaritāte ir panākta, bet tai ir jābūt efektīvākai un mums ir jārikojas ātrāk.

Mums ir jāpilnveido divi aspekti. Pirmkārt, tā ir reaģēšanas spēja. Visi tie, kuri nelaimīgā kārtā cieta šajos ugunsgrēkos, pauž nožēlu, ka patiesībā procedūras bieži vien ir pārāk garas un to īstenošana pārāk ilgstoša pat tad, ja mūs skar ugunsgrēki, un ir jārikojas ļoti ātri. Mums noteikti ir jābūt elastīgākiem, lai ieviestu šīs procedūras, jo šādās situācijās ir dārga katra minūte.

Otrkārt, tā ir profilakse. Mēs ļoti maz runājam par profilaksi, jo tā ir saistīta ar subsidiaritātes principu. Mums saka, ka lēmumu pieņem dalībvalstis. Tomēr, ja šie ugunsgrēki nodara ļaunumu bioloģiskajai daudzveidībai

un videi, izposta tādas cilvēkam svarīgas vērtības kā īpašumi un mājokļi un paņem līdzī cilvēku dzīvības, mums nav tiesību nenodrošināt profilakses pasākumus. Tā ir noziedzīga rīcība.

Tam jāpievieno punkts, un šajā nolūkā mums ir arī vajadzīgi finanšu resursi. Tāpēc mums ir obligāti jāparedz labākais iespējamais budžets, lai Eiropas civilās aizsardzības mehānisma ietvaros mūsu rīcība būtu efektīvāka. Tādējādi nodrošināsim, lai mūsu budžetā šī problēma patiesi tiktu ņemta vērā. Tas prasa arī īpašu pieeju mūsu lauksaimniecības un mežsaimniecības politikai, un šis ir jautājums, kurš nav pietiekami apspriests.

Profilakse, reaģēšanas spēja un resursi — tas īsumā ir viss, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka Eiropai vairs nebūtu jādzīvo kā uz karstām oglēm.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Arī šogad Dienvideiropu piemeklēja nepieredzēti postoši ugunsgrēki, un līdzīgi ugunsgrēki bija izcēlušies arī ASV un citās pasaules attīstītajās un jaunattīstības valstīs.

Nav šaubu, ka klimata pārmaiņas ir apdraudējums Vidusjūras reģiona mežiem un citiem būtiskiem mūsu planētas resursiem. Tomēr Vidusjūras reģiona mežu izpostīšana izjauc šīs dabīgās oglekli absorbējošās ekosistēmas darbību. Eiropas politika mežu ugunsgrēku novēršanai ir tikpat svarīga kā Eiropas Savienības finansiālais atbalsts tādām dalībvalstīm kā Grieķijai, kura šogad piedzīvoja vissmagāko triecienu.

Nav šaubu, ka atsevišķās dalībvalstīs bija ļoti daudz nepilnību mežu aizsardzības un civilās aizsardzības mehānismu koordinēšanā un profilakses pasākumu īstenošanā, un tas vairs nedrīkst atkārtoties. Šķiet arī, ka visbiežāk ugunsnelaime apdraud mežus, kas atrodas lielpilsētu vai tūrisma zonu tuvumā. Daudzi uzskata, ka mežu iznīcināšana var dot viņiem personīgu labumu. Viņi var uzbūvēt privātmājas vai citas ēkas krietni ātrāk, nekā dalībvalstis vai dabas ekosistēmas var atjaunot mežus izdegušajās teritorijās.

Nereti tieši valstu tiesību akti veicina šādu attieksmi un nepareizu izpratni. Ir nekavējoties jāizstrādā Eiropas politika attiecībā uz mežu aizsardzību, izdegušo teritoriju atjaunošanu un apmežošanu, kā arī koordinēta Eiropas rīcība ugunsgrēku novēršanas, mežu atjaunošanas un jaunu mežu stādīšanas jomā.

Tas ir jādara nekavējoties, it īpaši tagad, kad gatavojamies diskusijām Kopenhāgenas konferencē, kura būs izšķiroša mūsu planētas nākotnei. Mums jālūdz jaunattīstības valstis aizsargāt lietus mežus, un mums ir jārisina ļoti būtisks jautājums, kas saistīts ar to, ka mežu iznīcināšana rada 20 % siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju. Tādējādi mums ir jārada piemērs, nodrošinot pilnīgu aizsardzību apdraudētajiem mežiem, kuri galvenokārt ir Vidusjūras reģiona meži.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Mežu ugunsgrēku apmēri patiesībā pārsniedz mazāko dalībvalstu iespējas tos novērst, it īpaši tajos reģionos, kuri cieš no sausuma. Tāpēc Parlaments atbalsta Eiropas Solidaritātes fondu. Mēs lūdzam Padomi beidzot nekavējoties izmantot šos līdzekļus, neliekot tam šķēršļus. Reģioniem steidzami vajadzīgi līdzekļi atjaunošanas un profilakses pasākumiem Solidaritātes fonds kopā ar pašreizējām vides un lauksaimniecības programmām varētu palīdzēt ilgstošā laikposmā.

Turklāt ugunsgrēku dzēšana galvenokārt ietilpst valsts pienākumos. Stingrāki sodi ugunsgrēku izraisītājiem, to teritoriju attīstības plānu apturēšana vismaz uz 30 gadiem, kurās ir atklājusies ļaunprātīga dedzināšana, ugunsdzēsēju brigāžu apmācība — šajā jomā var darīt ļoti daudz. Arī Eiropai ir jādara daudz vairāk koordinēšanas darbību uzlabošanas jomā. Ir jānodod Eiropas ugunsdzēsēju zinātība ugunsdzēsējiem reģionos, kuros ir ļoti augsta ugunsgrēku izcelšanās bīstamība, un mums ir vajadzīgi labāki noteikumi attiecībā uz pārrobežu darbībām. Šajā saistībā mēs gaidām priekšlikumus no Komisijas, bet tie nedrīkst skart dalībvalstu kompetenci. Manuprāt, neiejaukšanās dalībvalstu kompetencē ir ārkārtīgi svarīgs aspekts. Protams, mēs varam domāt par Eiropas ugunsdzēsības brigādēm un lidmašīnām, bet tikai tad, kad būs optimizētas visas valstu iespējas un efektīvi nodrošināts finanšu atbalsts cietušajiem reģioniem.

Es domāju, ka vēl ir pārāgri diskutēt par katastrofu novēršanu kā par Eiropas kompetenci. Labāk apdomāsim pirmo soli, pirms spert nākamo. Sāksim ar vissvarīgāko — ar pasākumiem, kas ietver gan Eiropas palīdzību, gan pašpalīdzību, Solidaritātes fonda izmantošanu, apmācību un Eiropas koordinācijas darba uzlabošanu.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu izteikt līdzjūtību cietušajiem un viņu ģimenēm, jo šī situācija tiešām atkārtojas katru vasaru.

Tāpēc Eiropai arvien būtiskāk ir beidzot ieviest efektīvu instrumentu. Iespējams, tāpēc, ka es esmu saistīta ar transporta nozari un esmu eksperte ceļu satiksmes drošības jomā, es domāju, komisāra kungs, ka mums vajadzētu apsvērt tāda plāna izstrādāšanu, kas līdzinātos ceļu satiksmes drošības plānam. Eiropas rīcības plāns, kurā, tāpat kā ceļu satiksmes drošības jomā, būtu izvirzīti konkrēti mērķi un stratēģijas un paredzēti uzlabojumi ugunsdzēsības pasākumu veikšanai vajadzīgajā laikposmā, iespējams, būtu lietderīgs un arī uzlabotu speciālistu darba apstākļus un apmācību. Tāpat es uzskatu, ka ļoti būtiski ir veidot izpratni un pilnveidot profilakses pasākumus. Mēs to pakāpeniski darām ceļu satiksmes drošības jomā. Kāpēc mēs to nevarētu darīt ugunsgrēku novēršanas jomā?

Protams, mēs atzinīgi vērtējam to, ka līdz ar solidaritāti ir uzlabots arī koordinācijas darbs. Manuprāt, Spānijas valdība, nosūtot vajadzīgās lidmašīnas, ir iesaistījusies šajā izpratnes veicināšanas procesā dienviņu valstu starpā, tomēr tam ir jānotiek arī ziemeļu un dienvidu valstu starpā.

Mēs arī atzinīgi vērtējam to, ka taktisko rezerves ugunsdzēsības lidmašīnu izmēģinājuma projekts nākotnē varētu kļūt par ugunsdzēsības struktūrvienību, kas, manuprāt, ir svarīgi.

Tomēr tiesību akti joprojām guļ Padomes atvilktnēs, piemēram, tiesību akti attiecībā uz Solidaritātes fondu un arī attiecībā uz zemes aizsardzību, kuri, pēc mūsu domām, būtu ļoti noderīgi.

Gaston Franco (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Arī šovasar Vidusjūras reģiona mežus bija pārņēmušas liesmas gan Marselā un Korsikas dienvidu daļā, gan Itālijā, Spānijā un ļoti plašos apmēros Grieķijā. Pelnos tika pārvēsti vairāk nekā 400 000 hektāri meža, radot ievērojamus materiālos zaudējumus, nodarot neatgriezenisku kaitējumu bioloģiskajai daudzveidībai un paņemot daudzu cilvēku dzīvības.

Tā kā mani uztrauc tas, ka gadu no gada šī situācija atkārtojas, un arī tas, ka globālās sasilšanas dēļ ugunsgrēki izceļas arvien biežāk, es aicinu Eiropas valstis apzināties, ka ir jādarbojas saskaņotāk un ir jāapvieno ugunsdzēsības resursi.

Es vēlētos redzēt Vidusjūras reģiona valstu savienības izstrādātu pamatīgu Eiropas un Vidusjūras reģiona sadarbības projektu mežu ugunsgrēku apkarošanai. Es atzinīgi vērtēju pašreizējās iniciatīvas un īpaši Eiropas mežu ugunsgrēku informācijas sistēmas izmēģinājuma projektu.

Tomēr es aicinu veikt Eiropas Savienības Solidaritātes fonda reformu, lai tas kļūtu par efektīvu instrumentu, reaģējot uz krīzes situācijām. Es aicinu arī pastiprināt Eiropas aizsardzības spēkus un *EuropeAid* sadarbības biroju, kura izveidošanu 2006. gadā ierosināja *Bernier* kungs, lai sniegtu palīdzību visu 27 dalībvalstu teritorijās, kā arī ārpus ES robežām.

Es uzskatu, ka viens no mežu ugunsgrēku problēmas risinājumiem ir apmaiņa ar informāciju un labu praksi profilakses jomā, un šajā saistībā es vēlētos uzsvērt mana departamenta mežu ugunsdzēsēju celmlaužu lomu. Es, protams, varu iepazīstināt Eiropas valstis ar šo piemēru, kas varētu būt ļoti noderīgs.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Pagājušais gads mežu ugunsgrēku ziņā bija viens no vistrāgiskākajiem. Mēs zaudējam simtiem tūkstošus hektāru mežu, jo īpaši Vidusjūras reģionos. Minējumi par mežu ugunsgrēku cēloņiem izraisa karstas debates, jo visi apzinās ugunsgrēku radītās sekas. Tika ierosināts, ka klimata pārmaiņas ir vainojamas mežu ugunsgrēku skaita palielinājumā un ka arī Eiropai ir jāgatavojas ilgākai ugunsgrēku sezonai nekā tas ir bijis līdz šim, kad šī sezona ilgst no jūnija līdz septembrim. Vasaras sezona sākas ātrāk, vasaras kļūst siltākas un sausākas, jo īpaši dienvidos, un tādējādi pieaug ugunsgrēku risks. Patiesi, šogad mēs pieredzējam ārkārtas gadījumu, kad Spānijas ziemeļrietumos un Portugālē jau marta sākumā plosījās postoši ugunsgrēki, tomēr šīs problēmas cēlonis nav dabas apstākļu pakāpeniskas izmaiņas; tas ir jāmeklē citur.

Vides zinātnieki ir atklājuši, ka mežu ugunsgrēkus ES, Austrālijā un Kalifornijā galvenokārt var izskaidrot ar sociāli ekonomiskajiem faktoriem. Līdz šim viņiem nav izdevies atklāt, ka tie būtu tieši saistīti ar klimata pārmaiņām. Ugunsgrēku izraisīšanas galvenie faktori ir būvniecība un spiediens, kas saistīts ar privātmāju apbūves paplašināšanu, lauksaimniecību, noteiktu augu un koku sugu audzēšanu, zināšanu un tālredzības trūkumu un nevēriību no varas iestāžu puses. Piemēram, nepietiekami daudz ugunsdzēsības vienību un nespēja atklāt un novērst noziedzumus, kuri, iespējams, ir šīs vasaras ugunsnelaimju un traģēdiju pamatā.

Protams, klimata pārmaiņu dēļ mainīsies dabas apstākļi. Tomēr tas neizskaidro vides katastrofas, jo īpaši, ja katru gadu atkārtojas viens un tas pats scenārijs, un tāpēc mums vajadzētu būt labāk sagatavotiem. Ir pienācis laiks Eiropas Savienības dalībvalstīm ieskatīties spoguļī, jo nākotnē mežu ugunsgrēku izcelšanās būs atkarīga

no mums pašiem. Viena lieta ir pielāgoties mainīgajiem vides apstākļiem, bet pavisam cita lieta ir pieņemt slikto praksi un būt nesagatavotiem.

(Aplausi)

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu tiem, kuri teica, ka kaitējuma novēršana izmaksā lētāk, nekā cīņa ar sekām. Finansējuma lielākā daļa ir jānovirza ugunsgrēku un plūdu novēršanai Dienvideiropā. Papildus satelītu uzraudzībai mums ir vajadzīga ugunsgrēku trauksmes un novēršanas sistēma; piemēram, Somijā tāda sekmīgi darbojas jau vairākus gadus. Turklāt mums ir valsts līmenī jānodrošina, lai ugunsdzēsības dienestu aprīkojums būtu atbilstīgs standartiem, un tādējādi ugunsdzēsēji pēc iespējas ātrāk spētu pakļaut ugunsgrēku kontrolei.

Plūdu skaita palielināšanos galvenokārt izraisa klimata pārmaiņas, un tādējādi labākais veids, kā to novērst, ir panākt atbilstīgu vienošanos Kopenhāgenas konferencē. Tomēr plūdu novēršanas nolūkā ir iespējams rīkoties arī valstu līmenī. Mums jāpiemēro pareiza mežsaimniecības politika, jāaizsargā meži kalnu apgabalos, jāstāda meži ar īpašu sugu kokiem, kuru sakņu sistēma spēj absorbēt ūdeni, neļaujot tam pārāk ātri izžūt. Ūdenstilpju tuvumā arī būtu jāveido dambji un rezervuāri un jābagarē upju gultnes, lai plūdu laikā efektīvāk novadītu ūdeni. Mums jāatzīst, ka par šiem pasākumiem ļoti lielā mērā ir atbildīga katra dalībvalsts. ES nevar uzņemties atbildību par jautājumiem, kuri ietilpst dalībvalstu kompetencē, vai par jebkāda veida nolaidību. Eiropas Savienības Solidaritātes fonds galvenokārt ir ārkārtas palīdzības rezerve, un es ceru, ka daudzas dalībvalstis būs gatavas ieguldīt ilgtermiņa mežsaimniecības politikā, ugunsgrēku novēršanā un aizsardzībā pret plūdiem.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Ugunsgrēks vienmēr ir traģēdija gan cilvēkiem, gan videi, kā arī ekonomiska un sociāla traģēdija.

Diemžēl es dzīvoju pavisam netālu no vietas, kurā šovasar plosījās traģiskie ugunsgrēki Kanāriju salu grupas salā *La Palma*. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju un esmu pārliecināts, ka mēs to vienprātīgi pieņemsim. Šī rezolūcija ir pilnīga, un tajā ir sniegti daudzi ierosinājumi. Tā ir ļoti svarīga vairāku aspektu dēļ. Pirmkārt, šajā rezolūcijā ir pieminēti visi cietušie un izstrādāta ciena visi, kuri brīvprātīgi devās cīņā ar liesmām.

Tajā ietverti arī vairāki būtiski apsvērumi par pārtuksnešošanās un sausuma lielo nozīmi uguns izplatībā, kas katru gadu pārvērš pelnos tūkstošiem hektārus mežu.

Tāpat rezolūcijā ietverti svarīgi apsvērumi par ugunsgrēku pastiprināšanās cēloņiem, piemēram, pakāpeniska lauku rajonu pamešana, nepilnīga mežu uzturēšana un nepietiekami sodi ļaunprātīgajiem dedzinātājiem. Šajā saistībā mums ir jārīkojas, un tas ir jādara ļoti noteikti.

Komisijai ir jāizstrādā riska novēršanas stratēģija un efektīva stratēģija dabas katastrofu apkarošanai, kā arī vienotas rīcības protokols. Tomēr ir svarīgi arī sniegt atbalstu teritoriju atjaunošanai, ražošanas potenciāla atjaunošanai un sociālo izmaksu un darba zaudējumu kompensēšanai.

Kā teica komisārs, ļoti būtisks ir koordinācijas darbs. Tomēr ir jānodrošina koordinācija starp dažādiem Kopienas instrumentiem — struktūrfondi, Solidaritātes fondu, kurā noteikti ir jāveic reformas, un tādiem instrumentiem kā *Aid Plus* un jau pieminētais ātrās reaģēšanas mehānisms.

Mums ir jāturpina risināt minētās problēmas, un es esmu dziļi pārliecināts, ka šī rezolūcija ir pareizais risinājuma veids.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Ir pienācis laiks izrādīt solidaritāti. Mums ir iespēja, es pat teiktu — pienākums — veikt uzlabojumus, izmaiņas un arī pielāgojumus. Nekavējoties jāveic vajadzīgie pielāgojumi attiecībā uz Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, lai to varētu izmantot — un izmantot nekavējoties — dabas nelaimju problēmas risināšanā, un jāveic uzlabojumi un izmaiņas mežsaimniecības politikā.

Mums ir vajadzīga Eiropas mežsaimniecības politika, kurā ir uzsvērti mežu vērtība un ugunsgrēku profilakses nozīmīgums. Daudzās dalībvalstīs, arī manā valstī Portugālē, vēl joprojām nepastāv pat kadastra reģistrs, kurā būtu reģistrēti visi zemes gabali, tāpēc mēs pat nezinām, kas ir zemes īpašnieki. Tas rada problēmas, kas saistītas ar teritoriju attīstību, mežu atjaunošanu un ugunsgrēku profilakses politiku.

Man ir jautājums saistībā ar profilakses politiku, kas vienlaikus ir arī ieteikums: kāpēc mēs nevarētu iekļaut mežu ugunsgrēku profilakses pasākumus ES ekonomikas atveseļošanas plānā — plānā, kas atjaunos Eiropas ekonomiku? Ja mēs veicinātu mežu sakopšanas pasākumus, un, piemēram, iegūto biomasu varētu izmantot

elektroenerģijas ražošanai šim nolūkam īpaši paredzētās biomasas spēkstacijās, mēs noteikti palīdzētu videi, to aizsargājot, un vienlaikus radītu jaunas darbavietas, kas patlaban ir vēl viens no galvenajiem Eiropas mērķiem.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Tas ir labi, ka pirmajā Parlamenta sēdē mēs apspriežam jautājumu par Dienvideiropā notikušajām dabas katastrofām, un es jo īpaši gribētu pateikties visiem deputātiem, kuri izstrādāja šo dokumentu. Šī ir laba rezolūcija. Pirmkārt, šis, protams, ir jautājums par savstarpējo ieinteresētību vai pietuvināšanos iedzīvotājiem, kā mēs mēdzam teikt saistībā ar vēlēšanām, un arī solidaritātes jautājums. Šoreiz tie ir ugunsgrēki Eiropas dienvidos, bet nevar zināt, vai šajā ziemā pārējo Eiropas daļu nepiemeklēs plūdi. Reģionālās attīstības komitejā mēs vairākkārt esam diskutējuši par Solidaritātes fonda uzlabošanu. Mēs nekādā ziņā nevēlamies lūgt izstrādāt jaunus instrumentus, bet tikai uzlabot jau esošos, padarot tos efektīvākus. Komisār S. *Dimas*, vai tas ir kas divains? Šis priekšlikums guva Parlamenta vairākuma atbalstu, un tajā ir norādītas jomas, kurās veikami uzlabojumi, tomēr Padome kavē tā pieņemšanu. Šajā saistībā Padome neko nedara jau divus gadus. Es vēlos jums jautāt, vai mums ir cerības uz lietu pozitīvu virzību. Jūs pareizi uzsverāt progresu saistībā ar izmēģinājuma projektu un lidmašīnu izmantošanu, tomēr mēs nedzirdējam nevienu atbildi uz Parlamenta uzdotajiem pamatjautājumiem. Vai tie joprojām ir iekļauti jūsu darba kārtībā? Kas īsti notiek?

Jautājumā par civilās aizsardzības spēkiem es gribētu teikt, ka tas ir tikai apsveicami, ka Eiropa izmanto savus instrumentus, bet tomēr liela daļa atbildības gulstas uz dalībvalstu pleciem. Pamatā ir jābūt pieredzes apmaiņai, jo īpaši plašāka reģiona ietvaros.

Visbeidzot es gribētu runāt par atjaunotni — kaitējuma novēršanu, mežu atjaunošanu un visu, kas ar to saistīts. Tas nav centralizētas kontroles jautājums — tas notiek decentralizēti katrā dalībvalstī atsevišķi. Tomēr mūsu rīcībā ir arī struktūrfondi un lauksaimniecības fondi — kāpēc lai mēs tagad tos neliktu lietā? Tas varētu būt ekonomikas plāns, kā mēs jau dzirdējām, bet tikpat labi tas varētu būt visaptverošs atveseļošanas plāns, kurā liela nozīme būtu decentralizētajiem instrumentiem. Tas ir prasīts šajā rezolūcijā, un tāpēc mēs rīt to pilnībā atbalstīsim.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Lai arī Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) iesniegtā rezolūcija ar nosaukumu „Dabas katastrofas” ir ļoti kodolīga, tomēr es gribētu vērst uzmanību uz dažiem jautājumiem, kuri izskanēja šodien, bet kuri netiek risināti šajā rezolūcijā, un tādējādi es tos vēlos ierosināt kā grozījumus.

Šajā vasarā līdz ar ugunsgrēkiem mēs pieredzējām arī citas katastrofas, no kurām dažas pagājušajā nedēļas nogalē notika Itālijas dienvidu daļā. Es nāku no Itālijas reģionā Veneto, kuru jūnijā un jūlijā pārsteidza zemes nogrūvumi un virpuļviesuļi. Kā piemēru es varu minēt pilsētas *Vallq di Riese* un *Borca di Cadore*.

Rezolūcijā mums ir jāpiemin ne vien ugunsgrēki, bet arī citas dabas katastrofas, jo diemžēl plūdi vasarā nav jauna dabas parādība; tas ir viens no scenārijiem, kādus mēs pieredzēsim nākotnē kā globālās sasilšanas izraisīto klimata pārmaiņu sekas. Tāpēc mums ir jāuzstāj, lai tiktu izstrādāti profilaktiski pasākumi un radīta infrastruktūra, kas palīdzētu novērst vai vismaz ierobežot šīs dabas nelaimes, vai sliktākajā gadījumā, ja šī situācija saasinās, mums ir jāizmanto rezervuāri, kas atrodas kalnu apgabalos, „zaļās jostas” apgabalos, lauku teritorijās, mežu teritorijās, kā arī pie ūdenstilpēm.

Vēl viens aspekts ir tas, ka vairumā gadījumu dabas katastrofas izraisa arī cilvēka darbība, un mums ir jānoskaidro, kas par to ir atbildīgs, vainīgie jāiesūdz tiesā un jāpalielina sodi. Noslēgumā es vēlētos teikt, ka doma par neatkarīgu palīdzības spēku izveidi un saistīta Solidaritātes fonda izmantošanu ir apsveicama. Tas ir svarīgi, tomēr, lai paplašinātu palīdzību arī attiecībā uz cita veida dabas katastrofām, mums ir jāpalielina katastrofu novēršanai atvēlētie līdzekļi, apvienojot dažādus fondus un vienkāršojot procedūras, un, kā jau *Mauro* kungs minēja, jānodrošina labāks koordinācijas darbs un elastīgums.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es klausījos šīs debates, būdama savā birojā. Acīmredzot un par laimi, Īrijā mēs nepieredzam tādus postošus ugunsgrēkus kā mūsu kaimiņvalstīs Dienvideiropā. Mani pārsteidz divas lietas. Pirmā ir tā, ka Parlamentā mēs sliecamies runāt tikai par tiem jautājumiem, kas tieši skar mūsu pašu valstis un, manuprāt, šo ieradumu vajadzētu pārtraukt, kaut vai ņemot vērā to, ka Īrijā notiek debates par Lisabonas līgumu, kurās mēs runājam par solidaritāti visā Eiropas Savienībā. Mums ir vairāk jārunā par jautājumiem, kas skar citas dalībvalstis, lai būtu jūtama lielāka solidaritāte pašu Parlamenta deputātu starpā jautājumos, kas uztrauc mūsu iedzīvotājus. Piemēram, es vēlētos, lai citi pievērstos jautājumiem, kas satrauc Īrijas iedzīvotājus. Manuprāt, tas palīdzētu veicināt ideju, ka Eiropa darbojas mūsu visu interesēs un mēs nerūpējamies tikai katrs par sevi. Tā ir bijusi viena no Eiropas Savienības kļūdām, un pret to mēs cīnāmies debatēs par Lisabonas līgumu.

Es gribētu atbalstīt to, ko jūs šeit darāt, un paust solidaritāti saistībā ar problēmām Dienvideiropā. Mums ir jātiek galā ar tiem, kas apzināta nodara postījumus. Mums ir jāizskata profilakses pasākumi. Krietni vairāk ir jādara vadības līmenī, un, visbeidzot, Solidaritātes fonda līdzekļi ir jāpiešķir tiem, kuriem tie ir vajadzīgi.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār S. Dimas! Es esmu jaunais Eiropas Parlamenta deputāts — mani ievēlēja 7. jūnijā —, bet šajās debatēs man kļuva skaidrs, ka par šo jautājumu tiek runāts katru gadu septembrī pēc postošo ugunsgrēku viļņa, kas pāršalc Eiropas dienvidu valstis: Itāliju, Franciju, Grieķiju un Spāniju.

Tika pieminēts arī iznīcinošais ugunsgrēks visattālākajā Kanāriju salā *La Palma*, kas ir Spānijas autonomais apgabals, kurā es esmu dzimis un kurā dzīvoju. Tomēr svarīgi ir tas, ka mēs apzināties, ka, lai arī šīs problēmas īpaši skar Dienvideiropu, mums ir iespēja stiprināt pilsoņu kopības sajūtu un atdevi, ko Eiropas kontekstā dēvē par atgriezeniskās saiknes pievienoto vērtību.

Tas nozīmē Eiropas pievienoto vērtību profilaktiskajās darbībās un tādu iestāžu kā Komisija, Padome un Eiropas Parlaments koordinācijā ar šīs rezolūcijas palīdzību, sadarbojoties ar dalībvalstīm. Tomēr pretī mēs arī vēlamies saņemt Eiropas pievienoto vērtību.

Tāpēc ir svarīgi no runām pāriet pie darbiem, padarot Solidaritātes fondu elastīgāku reaģēšanai ārkārtas situācijās, un sākt Eiropas civilās aizsardzības spēku veidošanas procesu, kas joprojām nav apstiprināts un kas nākotnē tiešām var mainīt situāciju, sastopoties ar dabas nelaimēm, kuras atkārtotas katru vasaru klimata pārmaiņu un globālās sasilšanas dēļ.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Šādos apstākļos, kad plaši mežu ugunsgrēki katru gadu izposta mūsu dienvidu valstis, tostarp Grieķiju, Itāliju, Spāniju un Portugāli, vairāk par solidaritātes izrādīšanu mums ir steidzami jāpieņem pasākumi, kas mainītu šo situāciju, kad tiek iznīcināti vēl palikušie meži, īpašumi, mājlopi, bioloģiskā daudzveidība un, vēl jaunāk, tiek paņemtas daudzu cilvēku dzīvības.

Tādējādi ir pienācis laiks izskaust šī posta cēloņus un ņemt vērā nopietno un aizvien pieaugošo tendenci pamest lauku teritorijas. Ir laiks mainīt kopējo lauksaimniecības politiku, lai sniegtu ieguldījumu profilaktiskajos pasākumos, kas nozīmē arī ieguldījumu daudzfunkcionālā lauksaimniecībā, tostarp Vidusjūras reģiona mežsaimniecībā, palīdzību ģimenes saimniecībām un piemērotu apstākļu radīšanu, lai mazie un vidējie lauksaimnieki, kā arī jaunieši, paliktu dzīvot lauku rajonos un tādējādi sniegtu ieguldījumu profilaktiskajos pasākumos, lai novērstu postošās nelaimes, kuras atkārtotas katru gadu.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Esmu gandarīta par komisāra S. Dimas sniegto atbildi uz šo jautājumu un it īpaši par to, ka viņš uzsvēra palīdzības nozīmīgumu ārpus mūsu kontinenta robežām.

Papildus Vidusjūras vides aizsardzībai, vai iespējams oficiāli ierosināt — kā daļu no Vidusjūras reģiona valstu savienības projekta —, ka minētā ārkārtas palīdzība ugunsgrēka gadījumā un pieredze mežsaimniecības jomā ir jāsniedz un jāattīsta kopā ar tām Vidusjūras reģiona valstu savienības valstīm, kuras nav ES dalībvalstis?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Šovasar Portugālē, Spānijā, Francijā, Itālijā un Grieķijā notika ļoti spēcīgi ugunsgrēki. Grieķijā uguns nopostīja aptuveni 21 200 hektārus lielu teritoriju, iznīcinot vairāk nekā 2 miljonus koku un vismaz 150 mājokļu.

Pateicoties saskaņotiem pasākumiem Eiropas līmenī, Francija, Spānija un Kipra nosūtīja *Canadair* ugunsdzēsības lidmašīnas uz Atēnu reģionu. Tādējādi vēlreiz pierādījās, ka ES stratēģiskā rezerve mežu ugunsgrēku dzēšanai ir lietderīga. Šādā situācijā arī ES Solidaritātes fonds var sniegt palīdzību, uzņemoties zināmu daļu īstenoto ārkārtas pasākumu izdevumu infrastruktūras atjaunošanai, pagaidu mitekļu nodrošināšanai un dabas mantojuma aizsardzībai.

Es gribētu vērst uzmanību uz to, ka mums ir jāsamazina birokrātija, kas saistīta ar šī fonda līdzekļu piešķiršanu. Kā konkrētu piemēru es gribētu minēt savu valsti. Rumāniju piemeklēja dabas katastrofas pagājušā gada jūnijā. Joprojām, līdz pat 2009. gada septembrim, Rumānijas valdībai šie līdzekļi nav piešķirti. Es arī uzskatu, ka mums turpmāk būs vajadzīga ilgtspējīga mežsaimniecības politika, kā arī stratēģija šāda veida dabas nelaimju novēršanai.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties godājamajiem Parlamenta deputātiem par ļoti konstruktīvo devumu šajās debatēs un par ierosinātajām lieliskajām idejām.

Ārkārtas situācijās vienmēr ies bojā cilvēki un būs lieli zaudējumi finanšu un vides jomā. Kā jau vairāki deputāti uzsvēra, klimata pārmaiņu dēļ nākotnē mēs, iespējams, saskarsimies ar vēl postošākām dabas nelaimēm — ne tikai ar mežu ugunsgrēkiem Eiropas dienvidos, bet arī Eiropas centrālajā un ziemeļu daļā — un cita veida dabas katastrofām, piemēram, plūdiem. Tāpēc mums ir pastāvīgi jāstiprina un jāuzlabo Eiropas katastrofu pārvaldības resursi, kuri jau ir skaidri apliecinājuši savu pievienoto vērtību.

Tas pierādījās arī šovasar, kad plosījās mežu ugunsgrēki, un atgādināja mums, ka Kopienai ir jāuzlabo ne vien spējas reaģēt uz dabas katastrofām, bet arī iespējas tās novērst, kā to šovakar jau uzsvēra vairāki deputāti. Man jāatgādina Parlamentam, ka februārī Komisija iesniedza paziņojumu par dabas un cilvēka izraisītu katastrofu novēršanu un tajā bija formulēti konkrēti priekšlikumi.

Šajā saistībā mēs gaidām Eiropas Parlamenta un Padomes komentārus. Es ceru, ka jaunais Parlaments nekavēsies ar atbildi, kuru mēs cerējam sagaidīt jau februārī. Mēs ticam, ka šīs atbildes, tāpat kā minētā rezolūcija, kuru apstiprinās nākamajā konferencē, sniegs mums politisku stimulu turpināt darbu šajā virzienā.

Vairāki deputāti, kuri šovakar uzstājās, sākot ar *Podimata* kundzi, izvirzīja jautājumu, kuru arī es vēlētos uzsvērt. Tas ir jautājums par klimata pārmaiņām un pielāgošanos tām, un par ierosinājumu pārskatīt Kopienas mežsaimniecības stratēģiju, kuras mērķis ir risināt ar klimatu saistītos jautājumus. Tas dos iespēju aplūkot arī ar mežu ugunsgrēkiem saistītos jautājumus. Man jāpiebilst, ka minētais Komisijas paziņojums ir tikpat svarīgs kā pagājušajā nedēļā iesniegtais paziņojums saistībā ar gaidāmā Kopenhāgenas nolīguma par klimata pārmaiņām finansēšanu, kas paredz lielas naudas summas piešķiršanu, lai finansētu pasākumus, kas saistīti ar pielāgošanos klimata pārmaiņām jaunattīstības valstīs. Līdzekļi tiks novirzīti darbiem, kas vajadzīgi, lai valstis, kuras neveicina siltumnīcefektu, bet cieš no klimata pārmaiņu ietekmes, spētu cīnīties ar šo ietekmi.

Patiesībā es ierosināju, ka mums nav jāgaida 2013. gads, bet jāsāk rīkoties nekavējoties jau 2010. gadā. Es ceru, ka Eiropadome 17. septembra vai arī oktobra sanāksmē piekritīs, ka līdzekļi šiem pasākumiem ir jāpiešķir nekavējoties, lai jaunattīstības valstis redz, ka Eiropas Savienība un attīstītās valstis pilda solījumu un atbild par saviem vārdiem.

Tika pieminēti vēl daudzi citi ļoti svarīgi aspekti par Kopienas finansējuma nozīmi un, manuprāt, tie visi bija ļoti pareizi. Kopienas mehānisms lauksaimniecības attīstībai un Eiropas Reģionālās attīstības fonds piedāvā iespēju sniegt atbalstu dalībvalstu profilaktiskajiem pasākumiem. Komisija izmantos Kopienas Solidaritātes fonda sniegtās iespējas, lai atbalstītu dalībvalstu atjaunotnes centienus.

Tā kā šodien runās izskanēja, ka Komisijai ir jāiesaistās nekavējoties, es gribētu noskaidrot šādu aspektu: tika apspriesti divi jautājumi, un man nekļuva skaidrs, uz kuru no abiem jautājumiem šis aicinājums ir attiecināms. Viens jautājums ir par Kopienas civilās aizsardzības mehānisma mobilizēšanu un otrs par Solidaritātes fonda aktivizēšanu. Attiecībā uz Kopienas Civilās aizsardzības mehānisma mobilizēšanu es varu teikt, ka mobilizācija notiks nekavējoties reālā laikā. Es minēju piemēru par nesenu Grieķijā notikušajiem ugunsgrēkiem — vienu stundu pēc Grieķijas valdības oficiālā lūguma saņemšanas Itālijas lidmašīna jau pacēlās gaisā, lai dotos uz notikuma vietu un nākamajā dienā varētu sniegt palīdzību. Tātad mobilizācija notiek bez kavēšanās.

Kā es teicu savā pirmajā runā, mēs bijām pirmie, kas nosūtīja speciālistus uz cunami un viesuļvētras „Katrīna” skartajiem apgabaliem. Mēs saņēmām daudz atzinīgu vārdu par Kopienas Civilās aizsardzības mehānisma ietvaros veiktajiem pasākumiem, un tas apliecina gan pēdējo gadu sasniegumus, gan turpmākās iespējas, ņemot vērā kompetenci un resursus, it īpaši finanšu resursus, kas ir pieejami, lai izvērstu darbu Eiropas Savienības un tās iedzīvotāju labā, lai aizsargātu vidi un Eiropas iedzīvotāju īpašumus.

Attiecībā uz Solidaritātes fondu tika pareizi teikts, ka tam ir jābūt elastīgākam. Patiesībā tam ir jāspēj reaģēt pēc iespējas ātrāk, jo Solidaritātes fonda pamatbūtība ir pilnībā vai daļēji segt izmaksas, kas saistītas ar dažādām katastrofu radītām ārkārtas situācijām.

Tāpēc ir tikai loģiski, ka Komisijai ir jārīkojas nekavējoties, un dalībvalstu centrālajām un reģionālajām administrācijām ir jārīkojas operatīvi, lai šos līdzekļus izmaksātu. Turklāt pastāv arī Eiropas Solidaritātes fonda noteikums, kas paredz, ka veicamie darbi ir jāizpilda viena gada laikā pēc finanšu līdzekļu izmaksas. Tas ir loģiski, bet arī šajā jomā ir vajadzīgs lielāks elastīgums.

Man ļoti žēl, ka man nepietiek laika, lai atbildētu uz ļoti konkrētajiem jautājumiem, kuri šodien tika izvirzīti, bet es gribētu vēl ko piebilst, pirms neesmu aizmirsis. Vairāki deputāti, kuri šodien uzstājās, minēja ekonomikas atveseļošanas programmas kā ļoti atzinīgi vērtējamu ideju, jo ļoti lielu labumu sniedz ietvertie projekti, kas paredzēti, lai novērstu katastrofas, kuras, iespējams, atkārtosies arī turpmākajos gados. Kā jau iepriekš tika minēts, mēs par šiem pasākumiem runājam katru gadu tāpēc, ka tie radīs ekonomisko aktivitāti un jaunas darbavietas, un arī tāpēc, ka tie novērsīs kaitējumu, un nebūs jāiegulda vairāki miljoni eiro atjaunošanas

darbos. Tādējādi tas būs ieguldījums, kas vairākkārt atmaksāsies un katrā ziņā novērsīs cilvēku bojāeju katastrofu gadījumā.

Noslēgumā es gribētu norādīt, ka tad, ja nav iespējams pilnībā izskaust tādas riskus kā mežu ugunsgrēki un citas katastrofas,— piemēram, plūdi, zemestrīces un pat militārā intervence, jo Kopienas civilās aizsardzības mehānisms tiek iedarbināts plūdu, zemestrīču un mežu ugunsgrēku gadījumā, kā arī, lai pārvietotu iedzīvotājus, piemēram, pēc Libānas konflikta, kad palīdzības sniegšana izdevās ļoti sekmīgi —, tos tomēr ir iespējams mazināt, sadarbojoties un uzlabojot kopīgo rīcību, reaģējot uz šādām katastrofām. Lai aizsargātu iedzīvotājus un vidi, Komisija apņemas pastiprināt Kopienas ieguldījumu pasākumos, kas saistīti ar profilaksi, reaģēšanu uz katastrofām un atjaunotnes darbiem.

Es vēlreiz pateicos Parlamentam par sniegto aktīvo atbalstu, lai uzlabotu katastrofu pārvaldību tā, lai ieguvēji būtu visi Eiropas iedzīvotāji.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 16. septembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Mani uztrauc pēdējos gados notikušo dabas nelaimju apmēri, ņemot vērā, ka tās ir ne vien dabas katastrofas, bet arī cilvēka izraisīti postījumi, kas ietekmē gan ekonomisko, gan sociālo infrastruktūru. Mūsu atbildes reakcija uz šādām katastrofām ir Eiropas Savienības Solidaritātes fonda iesaistīšana, jo tas nodrošina būtisku atbalstu katastrofās cietušo teritoriju atjaunošanai un iespējamās pārrobežu ietekmes mazināšanai. Tomēr es gribētu uzsvērt, ka mums ir jāvienkāršo šī fonda izmantošanas kritēriji un jāuzlabo to pārredzamība, lai cietušie apgabali varētu iegūt Kopienas palīdzību pēc iespējas ātrāk. Mums ir arī jāsamazina ierobežojumi fonda izmantošanai, lai šo palīdzību varētu saņemt vēl vairāk reģionu. Turklāt es atbalstu Eiropas stratēģijas izstrādāšanu dabas katastrofu apkarošanai un kopēju Eiropas spēku pastiprināšanai, lai reaģētu uz katastrofām visās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Richard Seeber (PPE), rakstiski. – (DE) Šajā vasarā atsevišķās Eiropas daļās atkal izcēlās postoši ugunsgrēki, kuri radīja ne vien ievērojamu kaitējumu tautsaimniecībai, bet arī paņēma 11 cilvēku dzīvības. Sastopoties ar šādām katastrofām, Eiropas valstīm ir jāizrāda solidaritāte. Šādās spriedzes situācijās Kopienai ir iespēja parādīt sevi no labākās puses un dot iespēju Eiropas iedzīvotājiem izbaudīt tiešu pievienoto vērtību, ko piedāvā Eiropas Savienība. Tomēr praksē ir pilnībā jāievēro subsidiaritātes princips. Dalībvalstis ir atbildīgas par piesardzības un sagatavošanās pasākumiem katastrofu gadījumā un ārkārtas situāciju pārvaldības plānu izstrādāšanu; tā ir svarīga katras dalībvalsts kompetence, kurā ES nedrīkst iejaukties. Kopienas Solidaritātes fonds ir stabils un vērtīgs finanšu pārvaldības instruments. Ilgstošā laikposmā ir jāuzlabo šāda veida ugunsgrēku novēršanas stratēģija Eiropā, un mēs nedrīkstam turpmāk paļauties uz īstermiņa krīzes pārvaldību.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Sastopoties ar traģiskajiem ugunsgrēkiem, kuri jau atkārtoti izposta Dienvideiropu, mums ir jārikojas, lai reizi par visām reizēm pieliktu punktu šim iznīcinošajam postam. Vispirms mums ir jāizstrādā labāka palīdzības līdzekļu organizācija — *Barnier* kunga ierosinājums ir izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus, kuri sniegtu atbalstu dalībvalstu spēkiem. Lai apturētu plašu ugunsgrēku, ir jārikojas ātri — Eiropas solidaritātei ir jābūt efektīvākai. Tomēr joprojām ārkārtīgi liela nozīme ir profilaktiskajiem pasākumiem — ir jāuztur un jāsakopj meži. Francijas dienvidos 75 % mežu atrodas privātā īpašumā. Tāpēc ir svarīgi iegūt šo īpašnieku atbalstu un mudināt viņus uzturēt sakoptas mežu teritorijas. It īpaši tas attieksies uz Vidusjūras reģiona mežu atjaunošanu, kura ekonomiskā atdeve ir ļoti zema — struktūrfonda atbalstītajām iniciatīvām ir jāveicina biomasas iegūšana un tās izmantošana enerģētikas vajadzībām, ilgtspējīgas mežsaimniecības veidošana un atbildīgs ekotūrisms. Tāpēc es aicinu Eiropas Komisiju apzināt Vidusjūras reģiona mežu raksturīgākās pazīmes un izstrādāt rīcības plānu to aizsardzībai un dabas resursu labākai izmantošanai. Tas ir mazākais, ko mēs varam darīt, lai ilgtermiņā mazinātu ugunsgrēku risku un pasargātu un atjaunotu Dienvideiropas trauslās ekosistēmas.

22. Brīvās tirdzniecības nolīgums ar Dienvidkoreju — ietekme uz Eiropas rūpniecību (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojums par brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Dienvidkoreju — ietekme uz Eiropas rūpniecību.

Catherine Ashton, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Liels jauno eksporta iespēju potenciāls slēpjas Āzijas tirgū, kuram ir augsti izaugsmes rādītāji, bet kurā ir ļoti grūti iekļūt ievērojamo šķēršļu dēļ. Lai pārvarētu šos šķēršļus, līdztekus daudzpusējām sarunām ir svarīgi izmantot tādu instrumentu kā brīvās tirdzniecības nolīguma sarunas.

Tāpēc dalībvalstis lūdza Komisiju sākt jaunas paaudzes tirdzniecības nolīgumu sarunas ar Āziju galvenajās tās tautsaimniecības jomās. Šādiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem mērķtiecīgi jārada jaunas eksporta iespējas daudzām nozarēm.

Korejas gadījumā mums to izdevās sasniegt pēc divus gadus ilgušām intensīvām sarunām. Tas ir vērienīgākais brīvās tirdzniecības nolīgums, kādu Eiropas Savienībai jebkad ir izdevies panākt.

Šajā jomā ir panākta vienprātība divās no trijām mūsu galvenajām tautsaimniecības nozarēm, kurās brīvās tirdzniecības nolīgums ir pārliecinoši izdevīgs mums, un vislielākie ieguvēji no šī līguma galvenokārt būs mūsu konkurētspējīgie pakalpojumu sniedzēji. Piemēram, nākotnē Korejā būs vienkāršāk nodarboties ar uzņēmējdarbību tādās jomās kā telekomunikācijas, transports, būvniecība un vides aizsardzības pakalpojumi.

Otrkārt, attiecībā uz lauksaimniecības produktiem Koreja atcels gandrīz visus īpaši augstos muitas tarifus — tie būs aptuveni 35 %! Tas palielinās lauksaimniecības produktu eksportu, tostarp cukgaļas, vīna, viskija vai piena produktu eksportu. Mēs nodrošināsim arī tādu Eiropas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību kā Parmas šķiņķis, Larjohas un Tokajas vīns.

Brīvās tirdzniecības nolīgums sniegs ievērojamu labumu arī Eiropas rūpniecības preču eksportētājiem. Kopumā Eiropas rūpniecības preču eksportētāji katru gadu uz muitas tarifu rēķina ietaupīs 1,2 miljardus eiro; tas ir 800 miljonu eiro ietaupījums pirmajā dienā. Piemēram, iekārtu eksportētāji katru gadu nodokļu maksājumus ietaupīs 450 miljonus eiro, bet ķīmisko produktu eksportētāji uz nodokļu rēķina ietaupīs vairāk nekā 150 miljonus eiro.

Nodokļu atcelšana arī ļaus mūsu eksportētājiem nostabilizēt viņu pozīcijas Korejas tirgū un tādējādi paplašināt tirdzniecību. Korejas patērētāji katru gadu iegādājas Eiropas produkciju aptuveni 25 miljardu eiro vērtībā. Tas padara Koreju par mūsu visnozīmīgāko eksporta partneri Āzijā.

Turklāt īpaša uzmanība ir pievērsta noteikumiem. Nolīgums ietver regulējuma pārredzamību, saistību efektīvu izpildi, labāku intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību un „PTO plus” noteikumus par subsīdijām — tas viss nāks par labu visiem ražotājiem, kuri pārdod savu produkciju Korejā.

Turklāt ir noteiktas augstas prasības attiecībā uz tehniskajiem tirdzniecības šķēršļiem rūpniecības preču, īpaši automobiļu, elektronikas preču un farmācijas izstrādājumu jomā, pamatojoties uz Eiropas regulējuma paraugu, un tās atbilst šo nozari pārstāvošo Eiropas uzņēmēju ilgstoši izvirzītajām prasībām. Korejai nāksies mainīt savus valsts tiesību aktus, lai tie atbilstu minētajām saistībām, turpretī Eiropai šādas izmaiņas nebūs jāveic.

Jautājumā par automobiļu rūpniecības nozari es galvenokārt vēlos uzsvērt, ka mēs esam arī ieinteresēti pastiprināt Korejas tirgus pieejamību Eiropas automobiļiem. Mūsu automobiļu eksportētāji ir vislielākie importētāji Korejas tirgū, un eksporta pieauguma rādītāji ir augsti. Mūsu eksportētāji var vēl vairāk attīstīt šo jomu, jo viņi būs ieguvēji gan no muitas tarifu atcelšanas — 2000 eiro ietaupījums uz vienu automašīnu, kuras vērtība ir 25 000 eiro —, gan no tehnisko šķēršļu likvidēšanas.

Sagatavotajā nolīgumā ir ietvertas visvērienīgākās prasības, kādas jebkad panāktas sarunās ar trešām valstīm attiecībā uz šķēršļiem, kas nav saistīti ar tarifiem. Jau no pirmās dienas Koreja apstiprinās, ka automašīna, kura atbilst starptautiskajiem standartiem, tiks uzskatīta par atbilstīgu tiem Korejas noteikumiem, kurus mūsu ražotāji līdz šim uzskatīja par nopietniem šķēršļiem.

Tāpat Koreja ir apstiprinājusi Eiropas un Korejas noteikumu vides jomā savstarpēju atbilstību. Patiesi, Koreja ir piekritusi piemērot zināmas pārejas posma atkāpes no Korejas vides standartiem, pat pirms nolīguma stāšanās spēkā, kas ir svarīgi mūsu eksportētājiem, un mēs cieši uzraugām Korejā notiekošās diskusijas par jaunajiem noteikumiem attiecībā uz CO₂ emisiju ierobežošanu, lai nodrošinātu, ka tas nav šķērslis tirdzniecībai.

Mēs apzināmies, ka automobiļu nozare ir īpaši jutīga. Mēs izcīnījām garu pārejas posmu, lai liberalizētu mūsu visjutīgāko automobiļu segmentu, proti, mazos automobiļus. Muitas tarifi tiks atcelti tikai piektajā gadā pēc nolīguma stāšanās spēkā, un tas būs pietiekams pielāgošanās laiks. Mums jāatceras, ka Koreja ir devusi būtisku ieguldījumu Eiropas automobiļu nozarē.

Pamazām mēs esam mainījuši izcelsmes noteikumus, paaugstinot pievienotās vērtības pieļaujamo robežu Korejā ražotajām automašīnām no 40 % līdz 45 %, un mēs esam panākuši divpusēju vienošanos par drošības klauzulu, kas ļauj paaugstināt cenas, ja pieaug importa apjomi un rodas apdraudējums vietējiem ražotājiem.

Noslēgumā attiecībā uz nodokļu atmaksu es nepateikšu neko jaunu. Pasaules Tirdzniecības organizācija uzskata šādu politiku par likumīgu. Turklāt nodokļu atmaksa būtiski nepasliktina konkurences apstākļus mūsu automobiļu ražotājiem, jo mūsu automobiļu detaļu cenas pārsvarā ir ļoti zemas, un tās tiks samazinātās arī turpmāk. Tāpat mēs esam vienojušies par īpašiem noteikumiem, kas ļaus efektīvi ierobežot nodokļu atmaksu.

Es uzsveru Eiropas ražošanas nozaru, kā arī lauksaimniecības un pakalpojumu organizāciju stingro atbalstu attiecībā uz šo nolīgumu. Tas ir svarīgi, un tas nepārprotami norāda uz mūsu apņemšanos panākt piekļuvi tirgiem Āzijas vadošajās jaunās ekonomikas valstīs.

Daniel Caspary, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Dienvidkoreja ir ES ceturtā lielākā ārējās tirdzniecības partnere, kuras eksporta apjomi sasniedz aptuveni 30 miljardus eiro gadā. Tādējādi brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšana lielā mērā ir Eiropas darba devēju un darba ņēmēju interesēs.

Turklāt, komisāres kundze, man vēl nav iemesla jūs apsveikt, jo līgums vēl nav parakstīts, bet, ja jums izdosies to panākt šajā krīzes laikā, kad eksporta rādītāji visā pasaulē ir noslīdējuši zemāk nekā jebkad agrāk, tas būs milzīgs sasniegums; un es no sirds ceru, ka jums izdosies to paveikt.

Tirdzniecības nolīgumi bieži vien ir ļoti pretrunīgi, tomēr Dienvidkoreja, manuprāt, ir slavējams izņēmums. Es dzirdu ļoti pozitīvas atsauksmes no gandrīz visām Eiropas nozarēm. Es runāju par mašīnbūves, farmācijas, elektrotehnikas, ķīmiskās rūpniecības un vairākām pakalpojumu nozarēm. Nekad iepriekš man nebija nācies saskarties ar piemēru, ka tirdzniecības nolīguma sarunas izraisa pozitīvu reakciju lauksaimniecības nozarē. Tas katrā ziņā ir jaunums — kaut kas tāds, ko, manuprāt, neviens no mums līdz šim nav pieredzējis.

Rezultāti ir ļoti pozitīvi, pat ja daudzas nozares vēlētos, lai tiktu panākts vēl vairāk. Tomēr ir viens izņēmums, proti, autobūves nozare. Bet arī šajā nozarē ir tikai daži ražotāji, kuri šo nolīgumu vērtē kritiski. Pārējo ražotāju un it īpaši daudzu piegādātāju attieksme pret pašreizējo nolīguma redakciju ir ļoti pozitīva.

Es domāju, ka būtu labi, ja mēs izmantotu iespēju novērst dažas nozares kritizētās nepilnības un, iespējams, mazināt brīvās tirdzniecības nolīguma kaitīgās sekas vienā vai otrā jomā. Šeit es runāju par tādām būtiskām jomām kā *Capital Region Act Seoul*, iebūvēto diagnostikas sistēmu standarti, vides standarti, nodokļa atmaksas aizsardzības klauzula u.c. Mums ir jāizvairās no pārpratumiem vai, vēl labāk, jāklieidē tie pilnībā, un vispirms ir jāizdara spiediens uz Dienvidkoreju, lai mums sniegtās uzņēmējdarbības iespējas patiesi būtu īstenojamas. Noteikti būtu vajadzīga pārskatāma iespējamo jauno, ar tarifiem nesaistīto šķēršļu uzraudzība tirdzniecības jomā.

Es ceru, ka nolīgums drīz stāsies spēkā un nāks par labu Eiropas Savienības patērētājiem un darba ņēmējiem. Liels paldies, un es jums novēlu daudz panākumu turpmākajā darbā.

Kader Arif, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Es ļoti priecājos dzirdēt, ka deputāts, kas pārstāv konservatīvo un liberāļu grupu, ir vienisprātis ar Komisiju; tā kā es esmu sociālists, tas atviegl manu uzdevumu.

Es ceru, ka šī vakara debates jebkurā gadījumā mums vismaz dos iespēju klieidēt daudzās bažās, kas saistītas ar Eiropas Savienības un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma ietekmi un jo sevišķi tā ietekmi uz Eiropas rūpniecību.

Komisāres kundze, jūs runājat par vienprātību, bet es gribētu jums atgādināt, ka nu jau vairākus mēnešus atsevišķas rūpniecības nozares, tostarp autorūpnieki un tos atbalstošās darbinieku asociācijas, centušās jūs brīdināt par minētā nolīguma iespējamiem traģiskajām sekām. Līdz pat šai dienai nav saņemtas atbildes uz lielāko daļu jautājumu.

Taču varētu būt, ka jūs esat nolēmuši ziedot Eiropas automobiļu rūpniecības nozari par labu pakalpojumu nozarei.

Patiesi, kāpēc jāgarantē Korejai nodokļu atmaksa, kas ir priekšrocība, kāda līdz šim nav piešķirta pat jaunattīstības valstīm, piemēram, Vidusjūras reģiona valstīm. Kādēļ tiek ieviesti šādi elastīgi izcelsmes noteikumi, kuru ietekme rada bažas ne vien automobiļu rūpniecības nozarē, bet arī Eiropas tekstilrūpniecības nozarē?

Kāpēc pieļaut šādu konkurences kropļošanu un kāpēc iedibināt šādu paraugu?

Sastopoties ar šādiem un diemžēl arī citiem apdraudējumiem, kuros es šobrīd neiedziļināšos, bet kurus jūs labi zināt — jūs pirms mirkļa tos minējāt —, Komisija ir ierosinājusi pēdējo līdzekli, proti, drošības klauzulas iekļaušanu. Tomēr, komisāres kundze, jūs zināt, ka drošības klauzula netiek piemērota automātiski un ka tās īstenošana būs ļoti sarežģīta, un to nebūs iespējams aktivizēt piecus gadus.

Es minēju tikai vienu piemēru mūsu bažām. Ja brīvās tirdzniecības nolīguma ietvaros Korejai ļauj eksportēt uz Eiropu papildu 100 000 automobiļus — šobrīd tā katru gadu eksportē jau 600 000 automobiļu —, tiks zaudētas 6000 darbavietas. Turpretim Eiropas iespējas ir ārkārtīgi ierobežotas, un katrs ražotājs drīkst eksportēt uz Koreju tikai 1000 automobiļus kā daļu no Eiropas kopējā kvotas, kas ir 6000 automobiļi gadā.

Kā jūs izskaidrotu, kāpēc, ņemot vērā pašreizējo krīzi, kura īpaši ietekmē autorūpniecībā strādājošos, Eiropa uzņemas šādas saistības? Vai jūs paredzat manis pieminēto pretrunīgo jautājumu atkārtotu pārrunāšanu? To aicina darīt daudzas dalībvalstis un rūpniecības nozares, kuras es jau minēju.

Vai jūs, komisāres kundze, apņēmtos beidzot nodrošināt lielāku pārredzamību un vairāk iesaistīt Eiropas Parlamenta deputātus? Mēs un arī Komisija esam pieļāvuši apstākļus, lai rastos negatīvais „poļu santehniķa” tēls, tāpēc neradīsim jaunu negatīvu Korejas autorūpnieka tēlu.

Michael Theurer, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es gribētu Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā pateikties komisārei *Ashton* kundzei par šovakar komitejas ārkārtas sanāksmē un šeit plenārsēdē sniegto informāciju. Ir skaidrs, ka brīvās tirdzniecības nolīgums ar Dienvidkoreju drīzumā tiks noslēgts. No liberālā viedokļa un īpaši no Vācijas Brīvās demokrātiskās partijas viedokļa brīvas un godīgas pasaules tirdzniecības mērķis šobrīd ir ļoti svarīgs; īpaši pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes laikā mēs novērojam protekcionisma tendences, kuras noteikti jāizskauž Eiropas Savienības labklājības un nodarbinātības vārdā.

Šajā saistībā rodas jautājums par to, kādu nozīmi Komisija piešķir brīvās tirdzniecības nolīgumam ar Dienvidkoreju, ja jau ilgu laiku galvenā uzmanība tiek pievērsta panākumiem Dohas attīstības sarunu kārtā, kurā līdz šim nav panāktas nekādas vienošanās. Tādēļ, komisāres kundze, es vēlos uzdot jums jautājumu: vai, jūsuprāt, brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšana ar Dienvidkoreju ir pirmais solis virzībā uz turpmāku divpusējo brīvās tirdzniecības nolīgumu panākšanu un vai tas nozīmē atteikšanos no Dohas sarunām? Vai arī šādi divpusēji nolīgumi ir tikai Eiropas Savienības brīvās tirdzniecības politikas papildinājums vai paplašināšana?

Turklāt, kā jūs zināt, klauzula par nodokļu atmaksu izraisa bažas vairākās dalībvalstīs un rūpniecības nozarēs, it īpaši automobiļu rūpniecības nozarē. Minētās klauzulas dēļ ir iespējams atbalstīt uzņēmējdarbību tādās lētu izmaksu valstīs kā Indija un Ķīna, tādējādi apdraudot Eiropas ražotājus. Vai jūs redzat iespēju, kā risināt problēmu saistībā ar vairāku dalībvalstu bažām par šādu nodokļu atmaksu?

Ilda Figueiredo, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Komisāres paziņojums skaidri parāda, ka Eiropas Savienībā ir ekonomikas un finanšu grupas un nozares, kuras būs ieguvējas no nolīguma ar Dienvidkoreju. Tomēr, komisāres kundze, ir arī negatīvie aspekti, kuri vēl nav aplūkoti. Es runāju par tādām noteiktām jutīgām nozarēm kā tekstilrūpniecība un apģērbu ražošana, kā arī par darbavietām.

Tāpēc, tā kā tas skar mūsu valstu nozares un darba ņēmēju organizācijas, ir satraucoši, ka Eiropas Komisija turpina neņemt vērā nopietnās grūtības, ar kādām saskaras tekstilrūpniecības un apģērbu ražošanas nozares. Man jāizceļ situācija manā valstī Portugālē, kurā bezdarbs ir sasniedzis satraucoši augstu līmeni tieši tajos reģionos, kuros dominē minētās nozares, — Portugāles ziemeļu daļā un dažviet centrālajā daļā.

Tāpēc mēs uzsveram vajadzību izstrādāt konsekventu un saskaņotu stratēģiju, lai atbalstītu Eiropas Savienības rūpniecības nozares, it īpaši darbietilpīgās nozares, vai nu steidzami ieviešot pasaules tirgu regulējumu, vai īstenojot valsts politiku, kura atbalsta ieguldījumus, jaunradi, diferencēšanu, profesionālo izglītību un darbavietu radīšanu, ievērojot darba tiesības.

David Campbell Bannerman, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šī ir mana pirmā uzstāšanās Eiropas Parlamentā. Es esmu Eiropas Parlamenta deputāts no Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas (*UKIP*), un jūs noteikti sagaidāt, ka es teikšu protesta runu — es nelikšu vilties ne jums, ne maniēm vēlētajiem.

Šodien mēs apspriežam ES tirdzniecības nolīgumus un īpaši nolīgumu ar Dienvidkoreju, kas jāparaksta vēl šogad. Tā kā mums par šo nolīgumu nav zināms nekas, izņemot to, ka, manuprāt, divas trešdaļas labumu iegūs Dienvidkoreja un vienu trešdaļu Eiropas Savienība, es gribētu izteikt dažas vispārīgākas piezīmes.

Daudzi nemaz nezina, ka ES ir noslēgusi vairāk nekā simts atsevišķus divpusējus tirdzniecības nolīgumus līdzīgus šim; tie kopumā ir aptuveni 116 līgumi. Ir noslēgti tirdzniecības nolīgumi ar tādām valstīm kā ASV, Kanāda, Meksika, Brazīlija, Indija, Ķīna, Japāna un Dienvidāfrika. Eiropā šādi tirdzniecības nolīgumi ir noslēgti ar Krieviju, Ukrainu, Turciju un Lihtenšteinu.

Tirdzniecības nolīgumi ir noslēgti arī ar tādām EEZ un EBTA valstīm, kuras nav ES dalībvalstis, piemēram, ar Šveici un Norvēģiju. Norvēģijas tirdzniecības nolīgums svēti sargā valsts zvejniecības un lauksaimniecības nozares, un Norvēģija nav nekāda mazā zivtele. Tā ir ES ceturtā lielākā importa partnere un piedāvā sesto lielāko eksporta tirgu.

Kas tad būtu iekļaujams tādā tirdzniecības nolīgumā kā Dienvidkorejas gadījumā? Manuprāt, pārliecinošs piemērs ir līgums ar Šveici. Šajā līgumā ir noteikumi par muitas nodokļu un tirdzniecības kvotu atcelšanu rūpniecības izstrādājumiem un lauksaimniecības produktiem. Tajā ir noteikumi, kas Šveices pilsoņiem dod tiesības dzīvot un strādāt ES valstīs, savukārt ES pilsoņiem ļauj dzīvot un strādāt Šveicē. Tāpat šajā līgumā ir noteikumi, kas Šveicei ļauj piedalīties Šengenas zonā. Šveice var piedalīties Eiropas Vides aģentūras darbā, iesaistīties ES filmu un izglītības programmās un pieteikties ES pētniecības stipendijām. Līgumā paredzēta sadarbība aviopārvadājumu un patvēruma jomā, kā arī tiesu iestāžu starpā. Šis valsts iedzīvotāji var baudīt ES labumus, neko nedodot pretī.

Tiesa, Šveicei par šādu dalību jāmaksā 600 miljonus Šveices franku gadā, bet Šveices valdība ziņo, ka nebūdamā ES dalībvalsts, Šveice ietaupa 3,4 miljardus Šveices franku, bet neto ietaupījums ir 2,8 miljardi Šveices franku gadā. Arī Šveice nav mazsvarīga tirdzniecības partnere — 80 % no kopējā eksporta Šveice eksportē uz ES. Šis valsts ir ceturtā lielākā Eiropas Savienības tirdzniecības partnere.

Ar to es vēlos teikt, ka ar tirdzniecības nolīgumiem var panākt priekšrocības no ES tirgus, izvairoties no augstām reglamentējošām izmaksām un nezaudējot suverenitāti un resursus. Pat Komisijas tīmekļa vietnē teikts, ka „Šveice var izstrādāt un saglabāt savus noteikumus citās jomās, kurās ES nav noteicošā loma. Tas ir pašas valsts interesēs, piemēram, finanšu un darba tirgus jomā”. Arī Lielbritānija gribētu līdzīgi izvairīties no Darba laika direktīvas, Pagaidu darba ņēmēju direktīvas vai jaunās Fondu pārvaldnieku direktīvas.

Noslēgumā es gribētu jautāt — kāpēc Lielbritānija to nevarētu? Kāpēc Lielbritānijai jābūt ES dalībvalstij un tai nevarētu būt tāds pats labvēlīgs tirdzniecības nolīgums ar ES kā Dienvidkorejai? Lielbritānija pati par sevi ir lielākā ES atsevišķā tirdzniecības partnere, kurai ir 40 miljardu sterliņu mārciņu deficīts gadā. Arī mums varētu nodrošināt tādas pašas garantijas kā Šveicei. Mēs varētu būt, un esmu pārliecināts, ka mums jābūt, neatkarīga, brīva tirdzniecības valsts, tāpat kā Norvēģija, Šveice un pat Dienvidkoreja.

Peter Št'astný (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Būdamas viens no referentiem par BTN ar Dienvidkoreju un nelokāms BTN aizstāvis, es ceru uz līdzsvarotu līgumu, kurā būs vienlīdzīgi konkurences nosacījumi un kurš būs izdevīgs abām pusēm, proti, radīs patiesi savstarpēji izdevīgu situāciju.

Vienā no mūsu galvenajām rūpniecības nozarēm pastāv neapmierinātība ar pašreizējo sarunu gaitu; līdzīgi noskaņotas ir arī citas nozares, dalībvalstis un arī Eiropas Parlamenta deputāti. Viņi visi uzskata, ka šajā nolīgumā konkurences apstākļi ir negodīgi labvēlīgāki Dienvidkorejai. Eiropas Komisijai un Eiropas Padomei ir jāpievērš pastiprināta uzmanība jomām, par kurām pastāv domstarpības, galvenokārt nodokļu atmaksas drošības klauzulai, ar tarifiem nesaistītajiem šķēršļiem un izcelsmes noteikumiem. Ja tiktu panākts zināms progress, kas vairāk apmierinātu ES automobiļu rūpniecības nozari, no tā iegūtu nodarbinātība un mēs saglabātu stabilu IKP un prognozējamu dzīves līmeni.

Tomēr vienlīdzīgi konkurences apstākļi neradīs neizdevīgu stāvokli. Mums jāizveido noteikts paraugs turpmākajiem BTN, par kuriem tiks panākta vienošanās tuvākajā laikā. Es saprotu, ka šis nolīgums kopumā būs izdevīgs ES un dažām ES rūpniecības nozarēm. Šaurākā skatījumā vienmēr būs gan uzvarētāji, gan zaudētāji — tāda ir divpusējo nolīgumu būtība. Plašākā skatījumā mēs gandrīz esam panākuši līdzsvaru. Tomēr, ņemot vērā, ka pamatoti neapmierināta ir tāda nozīmīga nozare kā automobiļu ražošanas nozare, mums ir jādara vairāk. Tikai tad, kad mēs šajā jomā būsime panākuši zināmu progresu, mēs varēsim runāt par patiesi līdzsvarotu BTN, kas būtu pieņemams visiem un kas būtu reāls un pozitīvs paraugs turpmākajiem BTN.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es esmu atzinīgi novērtējis darbu, kas paveikts laikposmā, kurā *Ashton* kundze pildījusi komisāres pienākumus. Man jāatzīst, ka mums ir bijusi labāka sadarbība ar komisāri, nekā ar viņas priekšteci, lai gan viņus vieno politiskā piederība, tāpat kā mūs, un valstspiederība.

Tomēr šoreiz es neesmu tik entuziastiski noskaņots šajā jautājumā kā komisāre, jo pārāk bieži pēdējo gadu laikā Komisija uzstājas Parlamentā un runā par noteiktām iniciatīvām, bet pēc tam rīkojas savādāk. Šobrīd mēs piedzīvojam nopietnu ekonomikas un finanšu krīzi, kuru izraisījis arī savstarpīguma trūkums pasaulē ne vien ar jaunattīstības valstīm, kas būtu zināmā mērā loģiski un izskaidrojami, bet arī ar jaunajiem un tradicionālajiem globālajiem partneriem.

Pārāk bieži man rodas aizdomas par izpratnes trūkumu, kas valda Komisijā, kuras priekšsēdētāja un komisāru iniciatīvas ir jāsteno, lai atbalstītu Eiropas rūpniecības nozares atveseļošanu. Manuprāt, minētajam nolīgumam, kurš, jāatzīst, ir labvēlīgs nolīgums ar ļoti pozitīvu saturu, pārsvarā ir teorētiska vērtība; to varētu nosaukt pat par mācību nolīgumu, kuram nav nekāda sakara ar realitāti.

Mūsu eksports uz Dienvidkoreju sasniedz 30 miljardus ASV dolāru, bet pretī mēs saņemam tikai 20 miljardus ASV dolāru Korejas eksportēto automašīnu veidā, un 1,5 miljardi ASV dolāru būs netiešais atbalsts par Korejas automašīnām Eiropā, nemaz nerunājot par tekstilrūpniecības vai citām nozarēm. Tas ir izteikti neproporcionāli, un, manuprāt, tam ir jāpievērš uzmanība, un tas ir jālabo, pirms tiek dota zaļā gaisma šādam brīvās tirdzniecības nolīgumam, kura dēļ cietīs Eiropas rūpniecība. Mūsu rūpniecības nozare izceļas ar kvalitāti un ievēro jaunās prasības, kas saistītas ar jauninājumiem, un tā noteikti nav bankrotējusi nozare, kas nespēj pielāgoties jauninājumiem tautsaimniecībā.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Es arī neesmu apmierināta ar divainajām izmaiņām, kas paredzētas nolīgumā, piemēram, ar muitas nodokļu atmaksu par ievestajām detaļām precēm, kuras eksportē uz Eiropas Savienību, un izcelsmes valsts noteikšanas robežlieluma samazinājumu par 60 %. Tā ir atbalsta sniegšana Korejas importam uz Eiropas rūpniecības konkurētspējas un bezdarba palielināšanās rēķina. Šajā ziņā lauvas tiesa tiek precēm, kuras ievēd no Āzijas, kur ir lēts darbaspēks, ar kādu ir neiespējami konkurēt, jo šajā pasaules daļā neeksistē vai ir ļoti zemi sociālie un vides standarti. Tādējādi tirdzniecības sarunās būtu jāpievērš uzmanība šo standartu paaugstināšanai, nevis Āzijas rūpniecības izaugsmei uz Eiropas rēķina. Komisija to jau sen ir parādā Eiropas iedzīvotājiem.

Vai Komisija apzinās šī līguma negatīvo ietekmi uz Eiropas konkurētspēju un nodarbinātību automobiļu ražošanas un tekstilrūpniecības nozarēs? Otrkārt, vai Komisija apzinās, ka šis līgums ir neveiksmīgs paraugs turpmākajiem tirdzniecības nolīgumiem? Treškārt, vai Komisija negrasās ņemt vērā Eiropas inženieru apvienību izteiktos būtiskos iebildumus? Ceturtkārt, kā tas var būt, ka Korejas plašsaziņas līdzekļos jau tiek ziņots par uzvaru, ko guvusi viņu automobiļu rūpniecības nozare, ja nolīgums vēl pat nav apspriests Komisijas kolēģijā? Vai Komisija ir gatava pārskatīt šo nolīguma projektu un turpināt sarunas par līdzsvarotāku nolīgumu? Vai Komisijai vēlēties izdarīt spiedienu uz Koreju, lai tā pieņemtu starptautiskās saistības attiecībā uz sociālajiem un vides standartiem, un vai Komisija to darīs pirms Koreja iegūst visas priekšrocības no brīvās tirdzniecības ar Eiropas Savienību? Paldies par jūsu atbildi. Es ceru, ka veselais saprāts gūs virsroku.

David Martin (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Man jāsaka, ka esmu diezgan noraizējies par šajās debatēs valdošo gaisotni. Tā ir samērā negatīva, ja neskaita *Daniel Caspary* kunga uzstāšanos.

Es biju Parlamenta referents saistībā ar brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Dienvidkoreju. Pirms šīm debatēm es pārskatīju mūsu iepriekšējos jautājumus, kurus, sākot sarunas par līgumu, mēs uzdevām Komisijai par to, ko mēs vēlējamies, lai tā sasniedz, un, manuprāt, Komisija ir sasniegusi to, ko mēs prasījām. Es vēlos paust atzinību galvenajam sarunu dalībniekam, kurš sēž līdzās baronesei *Ashton* kundzei, kā arī pašai baronesei par paveikto saistībā ar šo līgumu.

Pats par sevi saprotams, ka jebkurā brīvās tirdzniecības nolīgumā pēc būtības un jebkurās sarunās vienmēr būs uzvarētāji un zaudētāji, tomēr, ja mēs raugāmies uz minētā nolīguma globālo ietekmi, mēs redzam, ka lieli ieguvēji būs gan Eiropā, gan Korejā. Tādējādi lieli ieguvēji uztur pasaules tirdzniecību. Patlaban, ņemot vērā pašreizējo krīzi, par slavējamām ir uzskatāmas visas pozitīvās ziņas par tādām divām lielām vienībām kā Koreja un Eiropas Savienība, kuras var uzturēt atvērtu tirdzniecību.

Man jāsaka, ka tad, ja Eiropas Parlaments un Ministru padome nevar virzīt šo nolīgumu parakstīšanai starp Koreju un ES, mēs tikpat labi varam iesniegt notu Tirdzniecības ģenerāldirektorātam par visu pārējo brīvās tirdzniecības nolīgumu sarunu pārtraukšanu, jo, ja mēs nevienojamies ar Koreju, mēs varam aizmirst nolīgumus ar ASEAN, Persijas līča valstīm un vēl virkni citu BTN sarunu, un, atklāti sakot, arī Dohas sarunu kārtu. Nolīgums ar Dienvidkoreju ir ļoti svarīgs nolīgums, kurā ES ir sasniegusi savus stratēģiskos mērķus. Parādīsim pozitīvu piemēru pārējai pasaulei, apliecinot, ka Eiropa ir atvērta uzņēmējdarbībai un, par spīti pašreizējai recesijai, mēs spējam atvērt savu tirgu pēc iespējas plašāk.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Izteikšos ļoti īsi, jo es neorientējos šajā tēmā, un, manuprāt, diskusija bija ļoti rosinoša un pamācoša. *Ashton* kundzes pirmās uzstāšanās laikā man šķita, ka šis ir lielisks darījums Eiropas Savienībai, un es nevarēju saprast, vai Korejai no tā vispār tiek kāds labums. Katra nākamā runa mani pamazām pārliecināja par pretējo, un es ceru, ka *Ashton* kundze sniegs atbildes uz *Arif* kunga, *Theurer* kunga, *Campbell Bannerman* kunga un citu deputātu izvirzītajiem jautājumiem, un viņa arī varētu mums pateikt, vai patlaban notiek vēl kādas sarunas par divpusēju nolīgumu ar kādu no Āzijas valstīm un cik tālu šīs sarunas ir pārvirzījušās.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atbalstīt mana kolēģa *Campbell Bannerman* kunga argumentus. Šveices federālā valdība 2006. gadā iesniedza ziņojumu par visiem aspektiem, kas saistīti ar pastāvošajām un turpmākajām attiecībām ar Eiropas Savienību.

Ziņojumā secināts, ka pilntiesīga dalība Eiropas Savienībā Šveicei izmaksātu sešas reizes dārgāk, nekā pašreizējais divpusējais nolīgums. Šveicieši kā jau šveicieši nolēma, ka viņiem būs labāk pilnībā nepievienoties Eiropas Savienībai.

Ja tas ir labāk Šveicei, tad pavisam noteikti tas ir labāk arī Lielbritānijai, un, ja vien mūsu valdībai būtu tikpat saprātīgs un pragmatisks skatījums uz Lielbritānijas ekonomiku kā Šveicei uz Šveices ekonomiku, mēs būtu aizgājuši no šīs Savienības, tāpat kā šveicieši nolēma tai nepievienoties.

David Martin (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, jūs esat ļoti iecietīgs, tomēr mūsu reglamentā ļoti skaidri noteikts, ka, uzstājoties saskaņā ar nepieteiktās uzstāšanās procedūru, ir jārunā par apspriežamo jautājumu. Tikko dzirdētajam nebija nekādas saistības ar Koreju un brīvās tirdzniecības nolīgumiem.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Pirms brīža *Martin* kungs teica, ka ir ļoti svarīgi vienoties par nolīgumiem, kuri paātrinās ekonomikas izaugsmi, veicinās nodarbinātību un likvidēs tirdzniecības šķēršļus kopumā, un īpaši svarīgi tas ir pašreizējos ekonomikas krīzes apstākļos. Tomēr mums jāpatur prātā, ka mēs šodien bijām liecinieki ļoti nopietnām diskusijām par krīzi Eiropas automobiļu ražošanas nozarē, un šonedēļ mēs vēl runāsim par problēmām tekstilrūpniecībā un par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda atbalstu, lai kompensētu masveida atlaišanu no darba šajā nozarē Spānijā un Portugālē. Tāpēc, dāmas un kungi, mums ir nopietni jāieklausās eiropiešu bažās attiecībā uz to, kā mēs reaģējam uz darbavietu samazināšanu Eiropā, un jāpārbauda, kādi patiesībā ir Komisijas piedāvātie līdzekļi situācijas uzlabošanai. Ņemot vērā, ka brīvajai tirdzniecībai ir jāveicina nodarbinātība un ekonomikas izaugsme kopumā, jājautā, kā mēs novērsīsim darbavietu samazināšanu šajās tradicionālajās Eiropas nozarēs?

Catherine Ashton, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos teikt, ka šīs debates mani nemaz nepārsteidza, jo kolēģu paustās bažas patiesi tika izteiktas jau vairāku mēnešu garumā.

Vispirms es gribētu izteikt atzinību *David Martin* kungam par darbu, ko viņš paveicis, darbodamies komitejā. Ir ļoti svarīgi pateikt, ka es augstu vērtēju Starptautiskās tirdzniecības komitejas sadarbību ar mani, kas ilga vairāku mēnešu garumā, un es, protams, ļoti labi zinu, ka kolēģiem līdz šim nebija iespējas iepazīties ar šo nolīgumu sīkāk. Tāpēc es centīšos risināt izvirzītos jautājumus. Tomēr vēl svarīgāk ir tas, ka mēs noteikti jums sniegsim sīkāku informāciju, jo ir būtiski, lai jūs iepazītos ar faktiem, nevis uzklāsit neapstiprinātus apgalvojumus.

Ļaujiet man vispirms skart dažus galvenos aspektus par pieeju šim darījumam. Šis darījums tika uzsākts, lai maksimāli veicinātu Eiropas rūpniecību un, — es gribētu pateikt kolēģiem no *UKIP* — arī Lielbritānijas rūpniecību. Manuprāt, šī nolīguma turpmāka virzīšana ir tikai un vienīgi Eiropas interesēs, pretējā gadījumā es šodien te neatrastos un necenstos jūs par to pārliecināt.

Kā jau tika minēts iepriekš, šo Komisijas rīcību un izraudzīto pieeju atbalstīja gan Parlaments, gan Komisija, gan Padome, un tieši tā mēs arī rīkojamies. Es ceru, ka mans kolēģis *Arif* kungs neiebildīs, ja es teikšu, ka apgalvojums par to, ka es varu upurēt kādu no nozarēm, ir satraucošs un, iespējams, pat mazliet nomācošs, jo tas noteikti nav mans nodoms.

Vai jums šķiet, ka es nesaprotu, ka tad, ja mēs vēlamies vienoties par nopietnu tirdzniecības darījumu, mums ir jāapzinās, ka tam ir jābūt darījumam, kurā ieguvējas ir abas puses? Es to saprotu gan. Ja mēs vēlamies tirdzniecības nolīgumus, un, ja mēs ticam — un es domāju, ka mēs ticam —, ka tirdzniecība mūs izvedīs no recesijas, tad mums ir jārisina nopietnas un sarežģītas sarunas ar nozarēm un valstīm, ar kurām mēs vēlamies vienoties par darījumu. Pretējā gadījumā mēs varam vienkārši slēgt līgumus ar visām valstīm pēc kārtas un atvērt tām savu tirgu, jo mūs tās vienkārši neinteresē.

Koreja piedāvā nozīmīgu tirgu. Tas rada jaunas iespējas ķīmisko vielu un farmaceitisko izstrādājumu ražošanas nozarēm, kā arī citām nozarēm. Ja mēs vēlamies nopietnus tirdzniecības nolīgumus, mums ir jāapzinās šī darījuma vērtība un svarīgums. Patiesībā mēs esam ekonomikas lielvara. Es nepavisam nevaru piekrist kolēģiem no Apvienotās Karalistes saistībā ar viņu teikto par Šveici un centieniem vilkt zināmas paralēles ar attiecībām, kuras mēs cenšamies iedibināt starp Eiropu un Koreju, bet, iespējams, ka es esmu kaut ko pārpratusi.

Runa ir par ļoti nopietnām sarunām, lai panāktu nopietnu iznākumu un, tiklīdz būs pieejama sīkāka informācija, es ceru, ka kolēģi šo vienošanos uztvers tāpat kā mēs.

Automobiļu rūpniecības nozares pārstāvji jau pašā sākumā iesniedza mums uzdevumu sarakstu attiecībā uz to, ko mums vajadzētu panākt šajās sarunās. Viņi bija patiesi noraizējušies, lai Korejas tirgus paliktu atvērts, un mēs esam panākuši visu, ko viņi mums sākumā lūdza.

Attiecībā uz tekstilrūpniecību es esmu pārliecināta, ka šajā jomā nav par ko uztraukties. Mūsu rīcībā esošie tekstilrūpniecības aizsardzības līdzekļi patiesi nodrošinās darbavietu saglabāšanu Eiropā.

Es nepavisam neesmu ieinteresēta, lai Eiropā likvidētu darbavietas vai kādas nozares, un šis nolīgums to neparedz. Es lūdzu tos, kuriem šķiet, ka viņiem ir pierādījumi par pretējo, iesniegt šos pierādījumus man, jo retorika ir viena lieta, bet fakti ir pavisam kas cits. Tāpēc mums nevajadzētu turpināt frāzainas runas, bet iedziļināties tajā, ko sniedz šis nolīgums.

Patiesi, es gribētu apgalvot, ka tas, ko esam panākuši, ir ļoti svarīgi visām rūpniecības nozarēm. Manuprāt, jautājums par muitas nodokļu atmaksu ir ļoti vienkāršs. Nodokļu atmaksu ir paredzēta tā, lai mēs spētu novērst konkrētu problēmu. Paliek jautājums, vai tas ir vienīgais veids problēmas risināšanai. Ja atklāsies citi veidi, kā līdzīgi atrisināt problēmu, bet iegūt labāku tirdzniecības nolīgumu, es tos noteikti izskatīšu. Bet es joprojām vēlos atrisināt to pašu problēmu, un, manuprāt, tas ir iespējams tieši ar tiem mehānismiem, kādi ir paredzēti šajā nolīgumā. Tas nenozīmē, ka mēs akli uzskatījām šo mehānismu par vienīgo, kas palīdzēs mums sasniegt to, ko mēs vēlamies — efektīvi novērst preču importēšanu pa „sētas durvīm” —, un es uzskatu, ka mums ir izdevies atrisināt šo problēmu citādā veidā.

Tāpēc es negrastos Parlamentam atvainoties nedz politiski, nedz ekonomiski vai kā citādi, par to, ka esam sākuši sarunas saistībā ar šo nopietno tirdzniecības darījumu, un par mūsu ieguldījumu tajās. Man nav par to jāatvainojas, un es neatvainošos arī par to, ka esmu iesniegusi Parlamentā šo dokumentu, kurš, manuprāt, ir nopietns 21. gadsimta brīvās tirdzniecības nolīgums, kas ir ļoti izdevīgs visai Eiropas Savienības tautsaimniecībai. It īpaši man nav iemesla atvainoties par to šajā ekonomikas krīzes laikā, jo, manuprāt, tieši tagad man ir dota vislabākā iespēja sevi pierādīt darbā, ņemot vērā, ka mans pienākums ir sniegt pēc iespējas lielāku atbalstu Eiropas uzņēmējiem un darba ņēmējiem, un tāda ir arī šī nolīguma būtība.

Kā minēju iepriekš, es vēlos mudināt kolēģus skatīties uz šī darījuma faktiem. Kāds noteikti centīsies jūs ietekmēt tāpat, kā bija centieni ietekmēt mani, tomēr, ja paraugās uz to, ko mēs esam sasnieguši, tad, manuprāt, tie ir ļoti konkrēti rezultāti, kuri ļoti labvēlīgi ietekmēs Eiropas tautsaimniecību. Galu galā tieši to mēs vēlējamies panākt un beidzot arī esam to panākuši.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Tokia Saïfi (PPE), rakstiski. – (FR) Brīvās tirdzniecības nolīgums (BTN) starp Eiropas Savienību un Dienvidkoreju, par kuru jāpanāk vienošanās līdz oktobra vidum, izraisa daudz jautājumu Eiropas nozarēm. Lai arī Eiropas Savienības Tirdzniecības komisāre uzskata šo nolīgumu par vērienīgāko nolīgumu, kādu jebkad ir centusies noslēgt Eiropas Savienība, automobiļu ražotāji jo sevišķi to uzskata par ļoti neproporcionālu. Šie ražotāji ir nobažījušies, ka Eiropas Komisijas garantēto tarifa atvieglojumu dēļ Eiropas tirgu pārpludinās Korejas automobiļi. Nav šaubu, ka atsevišķu muitas noteikumu, piemēram, nodokļu atmaksas saglabāšana būtu negodīga un kropļotu konkurenci, un tas var ļoti negatīvi ietekmēt Eiropas automobiļu rūpniecības nozari. Tas ir vēl satraucošāk, ņemot vērā, ka Eiropas Savienības devība, šķiet, netiek novērtēta, un Korejas varas iestādes nesamazina ar tarifiem nesaistītos šķēršļus (kvotas Eiropā ražotu ar benzīna motoriem aprīkotu automobiļu ieviešanai). Tāpēc, sākot no šīs dienas, Komisijas pienākums ir pārskatīt nolīguma noteikumus, lai atjaunotu godīgas un taisnīgas konkurences nosacījumus un nodrošinātu mūsu rūpniecības dzīvotspēju, un veicinātu nodarbinātību Eiropā.

23. Pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekme uz jaunattīstības valstīm un uz attīstības sadarbību (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par *Eva Joly* kundzes Attīstības komitejas vārdā uzdoto jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski (O-0088/2009 – B7-0209/2009), par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un uz attīstības sadarbību.

Eva Joly, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie komisāri, dāmas un kungi! Lai arī es Attīstības komitejas vārdā iesniedzu šo mutisko jautājumu Parlamentā, es diemžēl nevarēju jūs iepazīstināt ar rezolūciju, kura ir vienprātīgi pieņemta komitejā saistībā ar šo pašu tēmu.

Es kopā ar saviem kolēģiem no Attīstības komitejas esmu nenogurstoši strādājusi, lai nodrošinātu rezolūcijas apspriešanu un balsojumu plenārsēdē pirms G20 augstākā līmeņa sanāksmes Pitsburgā.

Tomēr neviena politiskā grupa, izņemot mūsu grupu, Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupu un Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku grupu, nav atbalstījusi mūsu prasību iekļaut šo rezolūciju darba kārtībā, jo tas ir ļoti būtiski, ja mēs vēlamies, lai Eiropas Parlaments vairāk iesaistītos Eiropas Savienības ārējās politikas noteikšanā un tā priekšlikumiem būtu būtiska nozīme.

Dāmas un kungi, ko tas dos, ja mēs balsosim par šo rezolūciju — kurā ietvertas Eiropas Parlamenta prasības un priekšlikumus bija paredzēts iesniegt G20 dalībniekiem un, konkrētāk, tām ES dalībvalstīm, kuras vēl ieņem nogaidošu nostāju, tāpat kā Eiropas Komisija — oktobra plenārsēdē, kas notiks pēc Pitsburgas augstākā līmeņa sanāksmes?

Papildus tam, ka tas mazina paveiktā darba vērtību, mēs nevaram samierināties ar jaunāko notikumu komentētāja lomu. Tas nav mūsu uzdevums. Lai tas paliek šīs jomas speciālistu — žurnālistu — ziņā, viņi to paveiks profesionālāk.

Šobrīd mēs esam vajadzīgi jaunattīstības valstīm vairāk nekā jebkad agrāk. Ja pasaules ekonomikas un finanšu krīze nav saudzējusi mūsu iedzīvotājus, tad tās sekas jaunattīstības valstu iedzīvotājiem būs jūtamas krietni ilgāk. Tomēr finanšu iestādes nav iekļāvušas šīs valstis ārkārtas aizņēmumu galveno saņēmēju sarakstā, jo tikai dažas no tām spēj izpildīt noteiktās prasības.

Tādējādi, kopš pagājušās G20 Londonas sanāksmes, par spīti tam, ka SVF līdzekļi tika palielināti, Āfrikas valstis ir saņēmušas tikai 1,6 % no SVF piešķirtā aizdevuma. Pārējo saņēma attīstītās valstis, galvenokārt, Eiropas valstis.

Protams, noteicošais faktors bija Eiropas ekonomiskās sistēmas saglabāšana, tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka līdzās mūsu robežām ir valstis, kuras slīgst galējā nabadzībā; šo nabadzību ir palielinājuši arī šī krīze, par kuru mums ir jāuzņemas liela daļa atbildības.

Ir steidzami jāpalielina atbalsts attīstībai. Jau tagad vairums dalībvalstu nespēj pildīt ESAO 1970. gadā prasītos nosacījumus, un mēs saskaramies ar jaunām ārkārtas situācijām, kuru risināšanai mums trūkst jaunu līdzekļu. Tādēļ mums ir jāmeklē citi finansējuma avoti, vismaz reformējot pašreizējo sistēmu.

Attīstības komiteja lūdz Parlamenta iesaistīšanos, lai izskaustu „nodokļu paradīzes” ļaunprātīgu izmantošanu un nelegālu kapitāla plūsmu no jaunattīstības valstīm.

Saskaņā ar jūnijā publicētajā Norvēģijas ziņojumā sniegtajiem pārbaudītajiem datiem nelegālā plūsma no jaunattīstības valstīm desmitkārt pārsniedz mūsu atbalstu attīstībai. Tas apliecina to, cik daudz ir likts uz spēles.

Ir jāizstrādā jauns saistošs finanšu nolīgums, kas liktu starptautiskajiem uzņēmumiem deklarēt ienākumus un maksātos nodokļus katrā valstī, lai nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz maksājumiem, ko šie uzņēmumi veic katrā valstī, kurā tie darbojas.

Turklāt šajā sistēmā ir jāveic radikālas reformas, jo īpaši, ieviešot jaunus demokrātiskus un pārredzamus noteikumus attiecībā uz tirdzniecību un starptautiskajām finanšu sistēmām.

Atbildība ir ļoti liela, ir daudz problēmu un uzdevums nav no vieglajiem, bet šodien vairāk nekā jebkad agrāk Eiropas Savienībai ir jāuzņemas vadošā loma šajā reformu procesā.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Komisija kā ES pārstāve G20 kopā ar prezidentūru neatlaidīgi aizstāv atbalsta palielināšanu valstīm ar zemu ienākumu līmeni, it īpaši visnabadzīgākajām valstīm, kā vienu no galvenajām G20 saistību prioritātēm.

Šajā saistībā ir svarīgi, lai valstis ar zemiem ienākumiem saņemtu pienācīgu finansējumu, kas īpaši vajadzīgs, lai novērstu finanšu krīzes negatīvo ietekmi. Tāpēc mēs atbalstām, lai nabadzīgajām un nestabilajām valstīm, kurām nereti nav tiesisko un administratīvo spēju, uzlabotu piekļuvi kredītiem, ko sniedz starptautiskās finanšu iestādes un citi donori.

Personīgi es aizstāvēšu šo pieeju Attīstības lietu padomes novembra sanāksmē, un globālās krīzes jautājums būs manā politiskajā dienas kārtībā arī turpmākajās nedēļās. Es ceru, ka varu rēķināties ar jūsu pilnīgu atbalstu.

Šajā saistībā īpaša nozīme ir „Neaizsargātības FLEX” mehānismam. Komisija kopā ar Pasaules Banku un SVF ir strādājušas, lai noteiktu valstis, kuras krīze ietekmē visvairāk, un papildinātu palīdzību, ko minētās divas iestādes sniedz aizdevumu formā, ar savlaicīgu un mērķtiecīgu palīdzības sniegšanu saskaņā ar „Neaizsargātības FLEX” mehānismu.

Laikposmā no 2009. līdz 2010. gadam tiks piešķirti gandrīz 500 miljoni eiro tām ĀKK valstīm, kurām vajadzīga palīdzība, lai nodrošinātu valsts prioritāros izdevumus, tostarp arī sociālajā sektorā. Es gribētu jūs pārliecināt, ka budžeta atbalsta iepriekšēja piešķiršana ar „Neaizsargātības FLEX” mehānisma palīdzību neradīs finanšu līdzekļu trūkumu, kamēr vien Komisija izmantos neparedzēto izdevumu rezerves.

Valstis, kuras neatbilst „Neaizsargātības FLEX” mehānisma finansējuma saņemšanas kritērijiem, arī varēs gūt labumu no citiem pasākumiem, kurus Komisija ierosināja aprīļa paziņojumā, piemēram, pārdale saskaņā ar *ad hoc* valsts pārskatiem un uzlabotiem vidusposma pārskatiem, atbalsts saskaņā ar tradicionālo FLEX mehānismu, līdzekļu iepriekšēja piešķiršana, ja tas ir iespējams, u.c.

Esmu pārliecināts, ka attiecībā uz budžeta atbalsta piešķiršanas mērķi, šī instrumenta elastīgums jau tagad ļauj saņēmējvalstīm izmantot šos līdzekļus tā, lai vislabāk risinātu ekonomiskās un sociālās problēmas.

Turklāt 10. EAF uzlabotais vidusposma pārskats sniegs lieliskas iespējas noteikt jaunas vajadzības un novērtēt, vai palīdzību labāk ir sniegt kā vispārējo vai nozares budžeta atbalstu.

Uzlabotais vidusposma pārskats sniegs arī papildu iespēju pārskatīt budžeta atbalsta programmas katrā ĀKK valstī un apsvērt grozījumus, līdzekļu pārdali vai papildu līdzekļu piešķiršanu no rezerves.

Attiecībā uz Bretonvudsas iestāžu reformēšanu mūsu iespējas veicināt šīs reformas, protams, ir ierobežotas. Balsstiesību un pārstāvniecības jautājums tiks apspriests oktobrī Stambulā SVF un Pasaules Bankas gada sanāksmē, kurā piedalīšos es un komisārs J. Almunia. Šajā saistībā mēs atzinīgi vērtējam papildu trešās valdes locekļa vietas Pasaules Bankas valdē piešķiršanu Subsahāras Āfrikas valstīm un ar interesi izskatām iesniegtos priekšlikumus par turpmākajām reformām.

Attiecībā uz nelegālo finanšu plūsmu es gribētu pārliecināt Joly kundzi, ka jau esmu devis rīkojumu Komisijas dienestiem pārbaudīt, kādi uzlabojumi ir vajadzīgi jaunattīstības valstu fiskālajā un finanšu pārvaldības sistēmā, lai ierobežotu nelegālās finanšu plūsmas. Pašreizējā krīze ir arī pierādījusi, ka mums ir jāpastiprina mehānismi oficiālās attīstības palīdzības (OAP) piešķiršanai.

Parīzes Deklarācijā ietvertā starptautiskā atbalsta efektivitātes darba kārtība un Akas rīcības programma šobrīd ir svarīgāka kā jebkad agrāk. Šajā sarežģītajā ekonomiskajā situācijā mēs esam īpaši atbildīgi par pasaules nabadzīgākajām valstīm, un mums ir jānodrošina, lai mūsu sniegtā attīstības palīdzība tiktu atbilstīgi novirzīta.

Komisija savā 8. aprīļa paziņojumā arī uzsvēra novatorisko finansēšanas mehānismu lietderīgo devumu kā OAP papildu un savstarpēji pastiprinošiem instrumentiem. Mēs esam mudinājuši dalībvalstis izmantot visu to rīcībā esošo instrumentu klāstu un līdzsvarot OAP ar pasākumiem, kas nav saistīti ar OAP, piemēram, ieviešot tādas pastāvīgus brīvprātīgus solidaritātes maksājumus kā aviosabiedrību nodokļi veselības programmu finansēšanai. Par šo tēmu notiks diskusijas augstākajā līmenī, iekļaujot arī Francijas organizēto nozīmīgo 2010. gada konferenci, kurā piedalīsies arī Komisija.

Enrique Guerrero Salom, *S&D grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Tieši pirms gada šajā dienā mēs bijām liecinieki finanšu iestādes *Lehman Brothers* sabrukumam. Saskaņā ar ekspertu vērtējumu toreiz mēs atradāmies uz finanšu sabrukuma robežas un stāvējām vēl vienas lielās depresijas durvju priekšā.

Finanšu krīze pastiprinājās un skāra reālo ekonomiku, un mēs piedzīvojām ekonomikas lejupslīdes posmu un darbavietu samazināšanu.

Tomēr attīstītās valstis sāk atgūties no šīs krīzes. Piemēram, Francija un Vācija jau ir atguvušās no tās, un Komisija šodien iesniedza ekonomiskās prognozes, kurās redzams, ka gada otrajā pusē Eiropas Savienība izklūs no recesijas.

Tomēr mazāk attīstītās valstis piedzīvo smagu krīzi un nespēs atgūties vēl ilgi. Tās nebija vainojamas krīzes izraisīšanā, bet cieš no krīzes radītajām sekām vairāk nekā citas valstis. Šīs valstis cieš no izaugsmes tempu palēnināšanās, aizvien pieaugoša bezdarba, tiešo investīciju samazināšanās, ārvalstu kredītu izsīkšanas, emigrantu naudas pārvedumu mazināšanās, oficiālās attīstības palīdzības trūkuma un, protams, no lielākiem tirdzniecības ierobežojumiem.

Mēs pieredzējam stabilitātes mazināšanos un komforta līmeņa pasliktināšanos ierobežotā laikposmā, bet šīm valstīm būs jācīnās ar nabadzību desmit gadus, un desmit gadi nozīmē zaudētu paaudzi.

Mums ir lielas iespējas tām palīdzēt no vairākiem aspektiem, un es vēlētos īpaši vērst uzmanību uz protekcionisma tendencēm. Pagājušajā nedēļā Komisija iesniedza ceturto ziņojumu par tirdzniecības ierobežojumiem, kurā redzams, ka daudzas valstis pieņem jaunus ierobežojošus pasākumus, kuri būs postoši jaunattīstības valstīm tautsaimniecībai.

Tāpat daudzas attīstītās valstis nepildīs savas saistības attiecībā uz oficiālās attīstības palīdzību tieši tagad, kad mums vairāk nekā jebkad agrāk ir vajadzīgi finanšu resursi, lai stātos pretī nopietnajai krīzei.

Tāpēc es ierosinu palielināt attīstības palīdzības koordināciju, panākot plašāku vienošanos donorvalstu, finanšu iestāžu un partneru starpā, un ieviest efektīvāku un pārredzamāku pārvaldību, lai šī vienošanās neradītu jaunas izmaksas un birokrātisko slogu.

Es aicinu Komisiju un komisāra kungu īstenot plānu, ar kuru mēs šodien tikām iepazīstināti un kuru, manuprāt, noteikti atbalstīs arī komisārs J. Almunia.

Louis Michel, *ALDE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *De Gucht* kungs, *Joly* kundze! Es, protams, ļoti labi apzinos, ka šādās debatēs mēs dzirdam virkni runu, kurās teiktais atkārtojas. Tomēr tas mani neuztrauc. Es uzskatu, ka šī stabilā vienprātība ir svarīga, un mums ir nepārtraukti jāatkārto, ka Eiropas Parlamenta pienākums ir veidot šādu vienprātību, un turklāt tas ir jādara sadarbībā ar Komisiju. Tāpēc, par spīti sākotnējiem apgalvojumiem, ka finanšu krīze praktiski neskars jaunattīstības valstis, šobrīd visi eksperti ir spiesti atzīt, ka krīze postoši ietekmēs vairumu jaunattīstības valstu.

Visa nabadzīgo valstu sociālās nozares jo īpaši saskarsies ar sociālo vajadzību krasu pieaugumu, kā arī ar vajadzībām pakalpojumu jomā, un ar izaugsmes tempu ļoti ievērojamu palēnināšanos. Turklāt, komisāra kungs, šajā ziņā es patiešām novērtēju jūsu norādi uz to, cik svarīgi ir reaģēt uz šīm vajadzībām daudz elastīgāk, un, manuprāt, jūs zināt, ka es, kad vien bijis iespējams, proti, pietiekamas kontroles apstākļos, vienmēr esmu dedzīgi aizstāvējis gan valsts atbalstu, gan tiešo atbalstu — tāad atbalstu no budžeta gan tiešā veidā, gan nozarēm paredzētu subsīdiju veidā. Manuprāt, šeit ir runa ne tikai par apropriāciju ietekmi, bet arī par kaut ko daudz svarīgāku — par cieņpilnu attieksmi, un tieši šis faktors paplašina dalībvalstu iespējas.

Par spīti tam es vēlos atzīmēt, ka G20 nav risinājusi starptautisko finanšu iestāžu reformu jautājumu — es runāju par Starptautisko Valūtas fondu un Pasaules Banku —, lai piešķirtu lielāku nozīmi nabadzīgo dienviņu valstu interesēm.

Kā minēja *Joly* kundze, 80 % no SVF nesenā aizdevuma tika novirzīti Eiropas valstīm un tikai 1,6 % no jaunākā aizdevuma tika piešķirti, piemēram, Āfrikas valstīm. Jaunattīstības valstīm apsolītie līdzekļi, kas paredzēti G20 paketē, kā mēs zinām, ir nepietiekami, un tie nav atbilstīgi novirzīti visvājākajām valstīm. Vēl jaunāk, šie līdzekļi netiek piešķirti pietiekami ātri.

Komisāra kungs, jūs acīmredzot saprotat, ka īstais izaicinājums būs piespiest dalībvalstis ievērot 2005. gadā uzņemtas saistības. Atbalsta attīstībai samazināšana nav attaisnojama. Tomēr, kā jau tas tika minēts, vairākas Eiropas valstis ir paziņojušas par krasu samazinājumu. Es runāju par Īriju (-10 %), Itāliju (-50 %) un Latviju (-100 %) šāda attieksme ir pilnīgi nepieņemama. Turklāt tā ir bezatbildīga attieksme.

Es vēlētos dzirdēt jūsu viedokli par visiem šiem apsvērumiem. Es dzirdēju jūsu pozitīvās atsauksmes par neaizsargātības fondu, kuru iecerējusi izveidot Pasaules Banka. Jūs arī atzinīgi vērtējāt nodokļu paradīžu izskaušanu. Dienviņu valstis katru gadu zaudē 1000 miljardus ASV dolāru, kuri nelegāli tiek pārvesti uz ziemeļu valstīm, un no tiem 350 miljardi ASV dolāru ir pārvedumi, izmantojot nodokļu paradīzes.

Starptautiskās pārvaldes jautājums jau tika apspriests.

Vēl viens jautājums, kas, manuprāt, būtu jāuzsver, protams, ir ar tirdzniecību saistītā palīdzība. Atšķirībā no dažiem citiem, es dedzīgi atbalstu ekonomisko attiecību nolīgumus, bet ar nosacījumu, protams, ka tiek ņemta vērā konkrētā situācija un tiek ieviests pārejas periods, un pats svarīgākais nosacījums ir, ka dalībvalstīm ir jāpilda savas saistības, lai katru gadu kopsummā nodrošinātu 1 miljardu eiro ar tirdzniecību saistītai palīdzībai. Manuprāt, tas nenoliedzami ir svarīgi, kā jau tas tika minēts.

Šobrīd ir jānosoda atsevišķu dalībvalstu divkosīgā attieksme, kad tās kvēli runā par jaunattīstības valstīm un bārsta solījumus, bet vienlaikus ciniski samazina savu atbalstu attīstībai.

Gabriele Zimmer, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Jautājums, ko Attīstības komitejas vārdā iesniedza Joly kundze, ir tieši par to, ko mēs kā attīstības politikas veidotāji patiesībā cenšamies panākt šajās debatēs.

Solījumi, kas tika izteikti pēdējās G8 un G20 augstākā līmeņa sanāksmēs, tā arī ir palikuši tikai uz papīra. Šie solījumi tiek izteikti atkal un atkal, bet nekad vēl nav vainagojušies ar pienācīgu un reālu palīdzību. Šajā saistībā es patiesi nesaprotu, kāpēc mēs nevaram apspriest šo rezolūciju Parlamentā pirms Pitsburgas sanāksmes, lai izdarītu atbilstošu politisko spiedienu. No komisāra veiktās precīzās analīzes un Michel kunga apsvērumiem es saprotu, ka mums šī situācija ir skaidra. Tomēr mēs nespējam izdarīt politisku spiedienu, lai piespiestu dalībvalstis beidzot atteikties no politikas „katram savs kreklis tuvāks”. Pitsburgas gadījumā tas man šķiet liels apdraudējums. Ja mums neizdosies izdarīt spiedienu un paskaidrot, ka mums ir vajadzīgas jaunas iestādes, kas īpaši izveidotas, lai sniegtu atbalstu pasaules nabadzīgākajām valstīm, tad pēc Pitsburgas sanāksmes mēs atkal te sēdēsim un sūdzēsimies, ka galu galā nekas nav mainījies.

Tā ir arī mans lūgums jums, komisāra kungs. Es jūs lūdzu šeit Parlamentā mūs atkal informēt par rezultātiem un pastāstīt, ko un ar kuru dalībvalstu atbalstu mēs varam pieprasīt un ko mēs šajā saistībā esam panākuši.

Mums ir jārikojas ātri un efektīvi, jo mūsu acu priekšā mirst cilvēki, un tas notiek ar mūsu palīdzību radīto apstākļu dēļ. Es aicinu rīkoties visiem kopā.

Corina Crețu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Kā jums zināms, ārkārtas gadījumiem paredzēto līdzekļu summa ir samazināta par 4,8 miljardiem eiro, kas bija paredzēti humanitāro krīžu noregulēšanai nabadzīgākajās valstīs. Tā ir lielākā jebkad reģistrētā neatbilstība starp vajadzīgo summu un donorvalstu valdību piešķirtajiem līdzekļiem, un, skatoties uz šiem skaitļiem, mēs nevaram nedomāt par to milzu naudu, kas iztērēta banku glābšanai.

Ikviena valdība ir atbildīga par savas valsts problēmu risināšanu, taču, no otras puses, ir netaisnīgi un nepiedienīgi ignorēt faktu, ka ekonomiskā krīze vismazāk skārusi tieši jaunattīstības valstis, kuras vismazāk ir vainojamas šīs krīzes izraisīšanā.

Apkārtējā pasaule mums māca negaidīt pārlietu daudz no humanitārajiem uzsaukumiem, sevišķi ekonomiskās lejupslīdes laikā. Tāpēc es gribētu pievērst jūsu uzmanību riskam, ka netiks veltīta pienācīga uzmanība jaunattīstības valstīm un strauji augošajai nabadzībai, tādējādi panākot bumeranga efektu, kas izpaudīsies kā pieaugoša iekšējā spriedze, asiņaini konflikti, humanitārās traģēdijas un masveida migrācija, par ko kārtējo reizi diskutēs attīstītajās valstīs. Ņemot vērā šos apstākļus, domāju, ka mums jāpieliek pūles, jādarbojas vienoti un jāuzņemas atbildība. Lai tā notiktu, jāaktivizē starptautiskā palīdzība un vajadzība pēc efektīvāka attīstības atbalsta.

Turklāt es uzskatu, ka galvenā uzmanība mums jāpievērš dažu atbalsta saņēmēju augošajai atkarībai no humanitārās palīdzības. Ņemot vērā iepriekšējā komisāra L. Michel teikto par nepieciešamību aktivizēt Pasaules Bankas un SVF līdzdalību, gribu arī jautāt komisāram, vai viņš augstākā līmeņa sanāksmē Stambulā plāno nākt klajā ar kādu priekšlikumu.

Negribu noslēgt šo uzstāšanos, neizsakot jums atbalstu saistībā ar Komisijas pilnvaru termiņa sākšanos. Atceros ASV un Dienvidāfrikas augstākā līmeņa sanāksmi, jūsu vizīti Zimbabvē šīs nedēļas beigās un pavisam nesen sniegto ārkārtas palīdzību 100 000 cilvēkiem, kuri cieta plūdos Rietumāfrikā. Vienlaikus gribu uzsvērt, ka dabas katastrofas piemeklējušas ne tikai Burkinafaso, bet arī Nigērai vajadzīgs starptautiskais atbalsts. Cilvēku dzīvību apdraud ne tikai plūdi, bet arī pastāvīgi sausuma draudi. Es augstu vērtēju arī to, ka pagājušajā nedēļā jūs piešķīrāt 53 miljonus eiro, lai risinātu sausuma izraisītās problēmas Subsahāras valstīs. Tie ir iedvesmojoši fakti, kas, cerams, ietekmēs sarunas gan G-20 augstākā līmeņa sanāksmē Pitsburgā, gan Kopenhāgenas konferencē, jo šobrīd, kad tūkstošgades attīstības mērķiem draud nopietna izgāšanās, šīs sanāksmes ir ārkārtīgi svarīgas.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Komisāra kungs! Es arī vēlos paust savu sarūgtinājumu par to, ka G20 solījumi attiecībā uz palīdzības sniegšanu nabadzīgākajām valstīm ekonomiskās krīzes laikā nebija domāti nopietni. Patiesībā SVF atbalsts līdz šim ir bijis niecīgs. Es arī gribētu aicināt veikt izmaiņas lēmumu pieņemšanas procesā, lai nabadzīgākajām valstīm būtu lielāka ietekme lēmumu pieņemšanā, it īpaši tas attiecas uz Bretonvudsas sistēmu. Tajā pašā laikā, komisāra kungs, es gribētu jums jautāt, vai ĀAK valstīs veselības aprūpi un izglītību ir iespējams uzturēt vismaz pirmskrīzes līmenī. Es to vaicāju galvenokārt tāpēc, ka daudzas valstis, tostarp ES dalībvalstis, ir krasi samazinājušas savu finanšu atbalstu. Ņemot vērā iepriekš teikto, komisāra kungs, es vēlu jums panākumus jaunajā amatā.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Komisāra kungs! Jautājums, kuru mēs patlaban apspriežam, ir ļoti svarīgs un aktuāls ne vien tāpēc, ka ES šobrīd ir jānoskaidro, kāda ir tās attīstības politika, bet arī tāpēc, ka mums tā ir skaidri un saprotami jāizskaidro saviem pilsoņiem. Patlaban attīstības palīdzības apjoms vairāk nekā jebkad iepriekš var ietekmēt nelegālo imigrāciju, sabiedrisko kārtību, epidēmijas un, kā to ir uzsvēris SFV, arī palielināt privātā sektora parādus jaunattīstības valstīs.

Es gribētu uzsvērt vajadzību gan finansējuma devēju, gan saņēmēju finanšu regulāras kontroles nepieciešamību. Mēs dzīvojam dažādās valstīs un visur dzirdam kritiku par ES attīstības politiku. Eiropas Parlamenta vienprātība, par kuru runāja Michel kungs, ne vienmēr ir vērojama ES dalībvalstīs. Tikai attīstības atbalsta efektivitāte un pārredzamība ļaus pārliecināt iedzīvotājus, ka šis atbalsts ir pamatots un ka tas ierobežos jebkādu samazinājumu.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Patlaban Eiropai ir ārkārtīgi svarīgi uzņemt morālo vadību, un dalībvalstīm ir jāpilda savas apņemšanās, kā arī Tūkstošgades attīstības mērķi. Protams, pašreizējā ekonomikas lejupslīdes laikā mēs visi esam nonākuši nosacītas nabadzības situācijā, tomēr mums jāatceras, ka jaunattīstības valstis cieš no galējās nabadzības un to iedzīvotāji mirst no bada un slimībām. Tomēr vairāk nekā 10 ES dalībvalstis ir paziņojušas, ka samazinās finanšu ieguldījumu attīstības sadarbībai vai palēninās likmju paaugstināšanu. Acīmredzot mums jāatceras, ka palielināt maksājumus ir tikpat svarīgi kā nodrošināt šī ieguldījuma efektīvu izmantošanu. Atbalsta koordinēšanai ir pieejami dažādi instrumenti. Viens no tiem ir oficiālās attīstības palīdzības datorprogramma, kura tika sekmīgi izmēģināta Mozambikā, un es ceru, ka attiecībā uz koordināciju jo sevišķi tas būs ieguldījums gan laika, gan darbietilpības ziņā. Tādējādi mums būs ļoti vienkārši uzlabot savas sekmes šādās situācijās, kad samazinās atbalstam paredzētie naudas līdzekļi.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Jā, krīze tiešām vissmagāk skārusi nabadzīgākās valstis, un patiesībā mēs šajā situācijā nevaram daudz līdzēt. Mēs varam tikai runāt par līdzekļiem situācijas atvēršanai šajās valstīs, un acīmredzot tas prasīs daudz vairāk laika, nekā tas būtu attīstīto valstu gadījumā, jo nabadzīgajās valstīs nav pietiekami labu mehānismu jaunas ekonomikas izaugsmes radīšanai,

Vairāki deputāti izteicās par to, ka daudzas dalībvalstis ir atteikušās pildīt savas saistības oficiālās attīstības palīdzības (OAP) jomā. ES dalībvalstis 2005. gadā vienojās par obligātajiem palīdzības mērķiem 0,51 % apmērā ES-15 valstu grupai un 0,17 % apmērā ES-12 jauno dalībvalstu grupai, kuri jāsasniedz līdz 2010. gadam, un attiecīgi 0,7 % un 0,33 % līdz 2015. gadam.

Tās valstis, kuras jau sasniegušas augstāku atbalsta līmeni, nekā noteikts šajos mērķos, ir apsolijušas šo līmeni uzturēt. Pamatojoties uz šiem apstiprinājumiem un dažu dalībvalstu veiktajām lielākajām iemaksām, ES līdz 2010. gadam būtu kopīgi jāsasniedz 0,56 % no OAP.

Es uzskatu, ka krīze nav attaisnojums, lai donorvalstis atteiktos no saviem attīstības atbalsta solījumiem, un es uzstāšu, lai ES dalībvalstis, kā arī citi donori, sasniegtu solīto atbalsta līmeni.

ES OAP 2008. gadā bija palielinājusies par aptuveni 4 miljardiem eiro, sasniedzot 0,40 % no kopējās OAP, un paredzams, ka kopējā ES OAP palielināsies arī turpmāk.

Pamatojoties uz dalībvalstu iesniegto informāciju, mēs paredzam, ka ES kopējā OAP 2009. gadā palielināsies par 53,4 miljardiem eiro, kas ir 0,44 %, un 2010. gadā par 58,7 miljardiem eiro, kas ir 0,48 %.

Tas nozīmē arī to, ka tad, ja dalībvalstis neveiks papildu pasākumus savu mērķu sasniegšanā, mēs nevarēsim sasniegt kopējos mērķus līdz 2010. gadam. ES OAP turpmākā pieauguma prognozes ir pamatotas uz tām dalībvalstīm, kuras cenšas pildīt savas saistības, bet tas ir jādara pilnīgi visām dalībvalstīm; tāpēc es uzstāšu, lai attiecīgās dalībvalstis pildītu savas saistības. Tas ir šo valstu pienākums. Tās ir uzņēmušas šīs saistības, un krīze nav attaisnojums, lai no tām atteiktos. Es pat teiktu, ka ir jārikojas tieši pretēji.

Vairākas dalībvalstis arī uzstāja uz starptautisko finanšu iestāžu reformu. Tas ir mērķis, kuru es pilnībā atbalstu. G20 ir noteikusi precīzu grafiku Bretonvudsas iestāžu pārvaldības reformām, mudinot šīs iestādes

paātrināt to reformu plānu īstenošanu, kurus tās bija izstrādājušas pirms Londonas augstākā līmeņa sanāksmes. Daži rezultāti jau ir gaidāmi nākamā gada aprīlī, un es esmu pārliecināts, ka arī atlikušie jautājumi tiks atrisināti.

Ņemot vērā G20 ierosinātās pašreizējās SVF reformas, Komisija uzsver, ka ir būtiski turpināt Pasaules Bankas reformu otro posmu, lai varētu to pabeigt līdz 2010. gada pavasarim.

Augstākā līmeņa sanāksme, kas notika Londonā 2009. gada 2. aprīlī, ieies G20 vēsturē kā viena no sanāksmēm, kurā attīstības jautājumi tika apspriesti atsevišķi un piedaloties jaunattīstības valstu pārstāvjiem. Gatavojoties nākamajai G20 sanāksmei, pēdējo mēnešu laikā vērojama uzraudzības iestādes pastiprināta darbība.

SVF valde augustā apstiprināja 250 miljardu ASV dolāru SVF īpašo aizņēmumtiesību vispārēju piešķiršanu, 18 miljardus no šīs summas novirzot valstīm ar zemu ienākumu līmeni, un Pitsburgā SVF būs jāuzņemas atbildība par citiem pasākumiem attiecībā uz minētajām valstīm. Manuprāt, tās ir pozitīvas izmaiņas.

Mans priekštecis *Louis Michel* kungs arī uzsvēra elastīguma nozīmi, apgalvojot, ka budžeta atbalsta mehānisms ir elastīgākais no mūsu rīcībā esošajiem mehānismiem, un acīmredzot tā arī ir, bet tas nozīmē arī to, ka mums ir vajadzīgi partneri jaunattīstības valstīs, ar kuriem mēs varētu uzturēt politisku dialogu, un arī uzraudzības mehānismi, tādējādi paredzot minimālu sadarbību arī no viņu puses, bet, tiklīdz šis jautājums būs sakārtots, es domāju, ka īpaši nozaru budžeta atbalsts būs ļoti piemērota procedūra.

Es īsti nesaprotu, kāpēc nav iespējams balsot par Attīstības komitejas ierosināto rezolūciju pirms G20 sanāksmes, ja šī rezolūcija ir attiecināma uz G20 Pitsburgas sanāksmi. Es to neizprotu. Tam varētu būt kādi tehniski iemesli, tomēr es uzskatu, ka jaunievēlētais Parlaments rīkojas nepareizi, gatavodamies apspriest šo rezolūciju oktobra plenārsēdē Strasbūrā pēc G20 sanāksmes, kura, ja nemaldos, notiks no 22. līdz 24. septembrim.

Lai arī tas nav manā kompetencē, tomēr man jāsaka, ka man, tāpat kā deputātiem, kuri atbalsta šo balsojumu, ir ļoti žēl, ka mēs nevaram balsot par šo rezolūciju jau šajā plenārsēdē.

Priekšsēdētājs. – Es gribētu tikai piebilst, ka lēmumu par balsošanu oktobra pirmajā sesijā pieņēma Priekšsēdētāju konference, jo oktobra sesijā ir paredzētas debates par G20 sanāksmi. Tāda ir mana atbilde uz jūsu jautājumu.

Debates tiek slēgtas. Balsošana notiks oktobra pirmajā sesijā.

24. Parlamentārā imunitāte (sk. protokolu)

25. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

26. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 22.55)